

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 153

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 18 de desembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 11670/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a treball del SOIB per donar resposta a la precarietat laboral. 7395
 - 2) RGE núm. 11669/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'adjudicació de places de docents interins. 7396
 - 3) RGE núm. 11689/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a assumptió de responsabilitats pel cas Deyá. 7397
 - 4) RGE núm. 11677/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de tasques de gestió ambiental als espais de rellevància ambiental. 7398
 - 5) RGE núm. 11685/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Registre d'activitats i acreditació del personal dels serveis d'admissió i control d'ambient intern dels espectacles públics. 7399
 - 6) RGE núm. 11688/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compatibilitat entre retallades i creació de noves places. 7400
-
-

- 7) **RGE núm. 11672/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius assolits. 7401
- 8) **RGE núm. 11679/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'acció de promoció turística per a 2015. 7402
- 9) **RGE núm. 11683/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació de jutges i magistrats en dret civil balear. 7403
- 10) **RGE núm. 11684/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a factoria d'innovació de les Illes Balears. 7404
- 11) **RGE núm. 11680/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targetes d'aparcament per a persones amb greus problemes de mobilitat. 7405
- 12) **RGE núm. 11671/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a grau de satisfacció dels ciutadans en atenció sanitària. 7406
- 13) **RGE núm. 11681/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mapa urbanístic de les Illes Balears. 7407
- 14) **RGE núm. 11678/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, reunió de la Mesa del transport aeri i del Comitè assessor de gestió aeroportuària. 7408
- 15) **RGE núm. 11682/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'asma. 7409
- 16) **RGE núm. 11686/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creixement de les Illes Balears en el tercer trimestre. 7410
- 17) **RGE núm. 11688/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a nova crisi a la Conselleria d'Educació. 7410
- 18) **RGE núm. 11673/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a herència de govern. 7412
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 11628/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de personal docent i càrrecs públics. 7413
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 7062/14**, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 7417
- IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 9294/14**, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears:
- 1) **RGE núm. 10403/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 7429
- 2) **RGE núm. 10417/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 7431
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei 3/2014**, de 5 de desembre, de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears. 7447
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Començam el plenari d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 11670/14, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a treball del SOIB per donar resposta a la precarietat laboral.

Primera pregunta, RGE núm. 11670/14, relativa a treball del SOIB per donar resposta a la precarietat laboral, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, com valora el Govern la feina del SOIB per donar resposta al greu problema de precarietat laboral a les nostres illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre la pregunta.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados, Sra. Diputada, bueno, usted conoce muy bien las competencias del SOIB, y por tanto entrar en ellas nos faltaría tiempo. Bueno, el trabajo que ha hecho es afrontar una crisis con 45.000 personas que se apuntaron en poco tiempo a las listas de desempleo, y poner en marcha todas las políticas activas para ayudar a estas 45.000 personas, atenderles, darles servicio y ayudarles a encontrar trabajo aumentando su empleabilidad.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

La veritat és que no em concreta gaire les mesures que han plantejat, però bé, jo li diré una cosa, i també ahir la hi deia: la reforma laboral ha accentuat i agreujat la precarietat a la nostra comunitat i els seus efectes, i açò vol dir, i li ho tornaré a repetir perquè és greu, que en aquests onze mesos del 2014 han deixat de rebre les persones aturades de la nostra comunitat 70 milions d'euros en relació amb el 2011, 70 milions d'euros menys per als treballadors que estan a l'atur.

Davant d'aquesta situació complexa és necessari un SOIB que sigui molt més actiu, i en aquest moment la credibilitat del SOIB evidentment la posam en dubte per tres coses: la primera, per l'execució del programa de garantia juvenil. Ahir algun diputat defensava els joves del Partit Popular; estaria bé que també ho fes quan parlam de polítiques d'ocupació. Què tenim? 150 joves inscrits, i els que estan inscrits a la majoria ni els han dit res!, ni els han dit res. Per tant, programa de garantia juvenil,

que ni tan sols compleixen els seus pressupostos establerts al Pla d'ocupació. Zero.

Però també en tenim d'altres, i el segon motiu de la manca de credibilitat és un programa de renda d'inserció laboral que en aquests moments es planteja ja per al darrer any de la legislatura i que encara avui no tenen els acords signats amb els ajuntaments, uns ajuntaments que els demanen el 50% del seu finançament, que molts tindran problemes per les pròpies competències que tenen els ajuntaments, i per tant aquí també un dubte de credibilitat sobre la seva funció. I el tercer dubte, que tal vegada és més greu: la persona responsable de la intermediació de Balears és la persona responsable, diuen, de l'"enxufisme" de membres del Partit Popular.

Per tant són tres coses que evidentment posen en dubte aquesta funcionalitat, que el conseller ha establert que podríem avançar i pactar, però, repetim, avui, molts de dubtes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada, yo no esperaba que usted hiciera una intervención como ésta habiendo tenido las competencias que tuvo y habiendo tenido que gestionar, porque entiendo que usted intentó gestionar, porque ayer nos lo trataba de trasladar, a 45.000 personas que en el plazo de dos años quedaron sin puestos de empleo, ¡45.000 personas que fueron a cada una de las oficinas a inscribirse! No me puedo creer que usted esté dando este discurso, no me puedo creer que no sepa cuáles son las competencias del SOIB, y sobre todo ¿sabe qué no me puedo creer?, ¡que se invente los datos y las cifras cada vez que hable!, que me saque gráficos que no tienen sentido...

(Alguns aplaudiments)

...que me hable de unos números que no tiene. ¿Sabe lo que tenía que haber hecho aquí?, ¡aprovechar ahora mismo y agradecer a todo el equipo del SOIB y a todos sus funcionarios, que han sido capaces de capear durante estos años la mayor crisis y el mayor desastre consecuencia de una gestión y de una política económica muy relevante! Eso es lo que tenía que haber agradecido.

(Més aplaudiments)

Y hablando de garantía juvenil, y hablando de garantía juvenil, ¿sabe lo que está haciendo el SOIB?, ¿sabe lo que está haciendo el SOIB?, llamando a cada uno de los jóvenes para inscribirse, no ahora, desde que el programa se puso en marcha, y usted bien sabe que esta comunidad ha puesto recursos propios para empezar el programa de garantía juvenil, recursos propios que son 4,5 millones más 33 que vengan, son 40 millones de euros. Usted sabe que también a través del Gobierno del Estado se van a dar 426 euros a las personas para buscar mientras tanto un trabajo. Usted sabe que hay políticas activas, ¿y me viene aquí a trasladar dudas sobre el Servicio de Ocupación, que durante estos años han tenido que identificar a cada una de las personas, orientarlas y trabajar con ellas? ¡No me lo puedo creer, Sra. Barceló!, sobre todo con las competencias que usted ha tenido, sobre todo con la responsabilidad que ha tenido, y sobre todo asumiendo ayer las responsabilidades que su gobierno no asumió en su momento. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 11669/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'adjudicació de places de docents interins.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 11669/14, relativa a política d'adjudicació de places de docents interins, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia. Sra. Consellera d'Educació, la polèmica que va obrir el Sr. Deyá amb la seva dimissió per negar-se a la concessió d'una comissió de serveis a un interí que havia d'anar a cobrir una baixa a l'institut Cap de Llevant de Maó ha provocat, a part d'una allau de crítiques, també una allau de dubtes sobre la política de contractació d'interins per part del seu departament. És per aquest motiu que ara li demanam que doni explicacions en aquest parlament, explicacions sinceres, sense enganys, perquè les que ha donat fins ara no han convençut ningú. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, miri, Sra. Diputada, l'adjudicació de places d'interins es fa de la mateixa manera que s'ha fet sempre, ni més ni menys. De forma anual es publica al BOIB la resolució per la qual es convoca el procés d'adjudicació de destinacions provisionals a funcionaris de carrera, destinacions també a funcionaris en pràctiques, i a funcionaris interins. Així mateix es publiquen al BOIB les plantilles orgàniques i la relació de llocs de feina vacants, i aquestes s'han de cobrir pel procediment ordinari, és a dir,

convocatòria pública per formar una borsa d'aspirants de funcionaris interins docents, que és el que es fa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Consellera. Miri, aquest estiu van canviar les regles de joc de l'interinatge i de l'ordenació de les borses, però ja tindrem ocasió de parlar-ne més tard. Jo del que volia parlar avui era de l'afer de l'interí, perquè el Sr. Deyá recordarà que va dir textualment: "Em vaig negar al trasllat del professor que m'exigien la cap del SOIB i la consellera". Després d'aquestes paraules que ell no va rectificar no li quedava a vostè més remei que donar una explicació clara, que encara no ho ha fet. Fins ara no ha fet més que tirar pilotes fora, com ha fet ara fa un moment, i acusar els funcionaris d'amagar papers. I aquí li donam l'oportunitat, en canvi, de fer-ho, perquè ha estat acusada directament i públicament primer de pressionar per portar a terme el trasllat d'un interí a la conselleria per treballar en tasques electorals del PP a Lloseta, i després acusada de mentir, i açò és molt greu i resta credibilitat al Govern, perquè vostè és la portaveu d'aquest govern.

Sí, consellera, vostè ha estat acusada públicament de mentir, i s'han publicat les proves d'aquesta mentida, com l'escrit de petició del secretari general de l'adscripció d'aquest interí com a assessor docent, datada dia 3 de desembre i amb registre d'entrada de dia 5, un dia després de la dimissió del Sr. Deyá, amb número de registre 934. I mentrestant l'alumnat de l'institut Cap de Llevant, que ha d'anar a classe amb abric perquè el Govern no aporta 40.000 euros per adobar la caldera que hi havia incendiada, que ha tingut el seu director expedientat injustament durant més d'un any, és castigat novament sense un professor durant més de cinc setmanes per qüestions partidistes i poc clares.

Consellera, el Grup Socialista li demana la seva dimissió, per haver mentit, i perquè si no fos pel Sr. Deyá vostè hauria permès la utilització de recursos públics per a la campanya electoral del Partit Popular, i açò és gravíssim.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, presidenta. Miri, Sra. Diputada, li ho torn dir: s'han seguit tots els tràmits reglamentaris que se segueixen sempre. Es fa una petició per nota interna...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...i després s'autoritza o no s'autoritza, i en aquest cas no es va autoritzar, i això és el que es va dir i això és el que es va fer.

Li recordaré una altra cosa, també, per aprofitar la seva intervenció i la seva explicació. Les comissions de serveis per necessitats de serveis vénen des de les transferències d'educació de l'any 96-98, i ho saben vostès. Vol que li recordi quantes en varen fer vostès?, li ho recordaré, són per funcionaris de carrera i per funcionaris interins...

(Remor de veus)

...en el curs 2009, 246, 11 milions d'euros...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor! Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...destinats a això; en el curs 2010... No, no, no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...235, un pressupost de 8,3 milions d'euros destinats a això. Sap què hem fet nosaltres?, reduir l'administració i reduir 1,5 milions d'euros que es fan menys de comissions de serveis, 1,5 milions menys.

També li diré una altra cosa que sí feim nosaltres, i li ho vaig comentar ahir, d'això no se'n recorda: hem incrementat 373 docents a les aules aquest curs, hem incrementat 170 funcionaris per a necessitats especials, cosa que vostès potser no varen fer; s'haguessin dedicat a fer això, s'haguessin dedicat a reestructurar la plantilla d'educació, i en aquests moments potser ens trobaríem en una situació molt més tecnificada i molt més metòdica a l'hora de fer les adjudicacions de les comissions de servei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats..., senyors diputats, prec silenci, per favor, a l'hora de fer les preguntes i a l'hora de poder intervenir tant vostès com els consellers.

I.3) Pregunta RGE núm. 11689/14, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a assumptió de responsabilitats pel cas Deyá.

Tercera pregunta, RGE núm. 11689/14, relativa a assumptió de responsabilitats pel cas Deyá, que formula el Sr. Diputat Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camps..., perdó, Sra. Riera...

(Algunes rialles)

...pensa assumir responsabilitats per les denúncies fetes per l'exdirector general, el Sr. Deyá, que les assenyalen, a vostè i a la directora general del SOIB, per l'intent de fer tractes de favor per motius polítics a les llistes d'interins?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Buenos días, señor MÉS. Miri, des de la Conselleria d'Educació la setmana passada es va donar tota l'explicació, la vaig donar jo de paraula i per escrit la va donar el director. Aquesta setmana s'ha fet una modificació de l'estructura de la Conselleria d'Educació, dividida en quatre direccions generals, que consideram molt més equilibrada: la Direcció General d'Educació i Cultura, la Direcció General d'Universitats i Recerca, de Planificació i Infraestructures, i d'Ordenació, Innovació i Formació Professional. Pensam que aquesta estructura és més equilibrada, es podrà fer una bona feina, i s'adapta molt bé als perfils dels nous directors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sra. Riera, la veritat és que sorprèn. El Sr. Deyá ho va explicar molt bé, i els mitjans de comunicació han fet la seva feina de publicar i contrastar els fets que el Sr. Deyá va denunciar. I quins són aquests fets?, que la Sra. Ramis, la directora general del SOIB, i vostè van intentar fer un mal ús, un ús il·legal... No ens vulgui confondre, no estam qüestionant la figura de la comissió de serveis, estam qüestionant l'ús il·legal de la comissió de serveis, el mal ús, l'ús il·legal de la comissió de serveis per alliberar un interí docent perquè fes feina per al Partit Popular al costat, precisament, de la que també és candidata del Partit Popular a Lloseta. Però ara a més a més, una vegada frustrat l'intent, a més l'interí ocupa el lloc de feina tot i que s'ha incorporat quatre dies tard incomplint la normativa, i què ha fet la conselleria?, res. Ahir li ho demanàvem, res.

La situació, Sra. Riera, és molt greu. Ho és pel fet corrupte en si; ho és perquè la desacredita a vostè davant la comunitat educativa, davant els docents, davant els pares i les mares, als quals vostès han demanat esforç, han justificat les seves retallades, que han patit els docents, la comunitat educativa, com ningú: aules amb 30 alumnes, substitucions a 30 dies, manca de professors de suport, i ara, i ara, una comissió de serveis per “enxufar” un interí del Partit Popular perquè faci feina per al partit. Perquè aquests són els fets, perquè aquests són els fets. Tres mesos després de la primera remodelació ens trobam en aquesta situació. Tres remodelacions, deu dimissions, cinc destitucions d’alts càrrecs, una conselleria desacreditada, inestable i plena de males pràctiques, quan la conselleria i la bona educació demanen precisament el contrari, estabilitat, credibilitat, austeritat.

Li vaig dir ahir que lamentablement, molt lamentablement però inevitablement, sí, el Grup MÉS, jo, MÉS, li demanam la dimissió, la dimissió de vostè i la dimissió de la directora general del SOIB, que per cert el Sr. García també hauria de donar la cara, i el president Bauzá també hauria de donar la cara per aquesta situació. Ja està bé de tants de silencis i d’amagar-se rere...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D’EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, no li recordaré noms de les persones que han tengut vostès en comissions de serveis docents, funcionaris de carrera interins, perquè no és la meva manera de fer feina.

(Remor de veus)

Ja li vaig dir ahir que cadascú fa la feina com troba que l’ha de fer. Però sí li recordaré una cosa, el que li he dit abans: l’any 2009 tenien vostès 246 comissions de serveis; l’any 2010 tenien vostès 235 comissions de serveis; per tant...

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors..., Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D’EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

... no cerqui na Maria per sa cuina i intenti centrar-se a aportar coses constructives, com li vaig dir ahir, perquè faria un favor a aquestes illes i a l’educació dels nostre nins.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 11677/14, de l’Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de tasques de gestió ambiental als espais de rellevància ambiental.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta..., quarta pregunta, RGE 11677/14, relativa a desenvolupament de tasques de gestió ambiental als espais de rellevància ambiental, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, després d’educació hi ha vida, i una de les coses importants és la gestió que s’ha fet aquesta legislatura en medi ambient. Jo crec que si una cosa ha caracteritzat aquesta legislatura ha estat precisament que s’ha demostrat que hi ha una altra manera de fer les coses, i que és possible..., i que és possible... Estan molt nerviosos, avui, no sé què els passa. ...és possible gestionar el medi ambient i protegir-lo, és possible difondre el medi ambient i deixar que la gent el conegui i posar-lo al seu abast, i és possible convertir la política del medi ambient en la política de la protecció sense que sigui només la política de la prohibició, i a més fer-ho d’una manera eficient, estalviant recursos i implicant entitats públiques i privades per fer molt més possible arribar a més, arribar a moltes més actuacions..., arribar a moltes més actuacions, mal que els pesi a alguns.

Per tant, Sr. Conseller, ens pot explicar la seva valoració sobre aquesta nova col·laboració que s’ha iniciat amb La Caixa precisament per complir aquests objectius de difondre el nostre patrimoni natural, de conservar-lo i de protegir-lo?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D’AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, nosaltres valoram molt positivament aquesta signatura del nou conveni amb la Fundació bancària La Caixa, que abans era l’obra social de La Caixa. Quan nosaltres arribarem al Govern ens trobarem

que aquesta entitat bancària estava posant a l'abast del Govern tota una sèrie de recursos i que no se sap molt bé per què no s'utilitzaven des del Govern, és a dir, hi havia queixes des de l'entitat bancària. Hem revertit això completament i absolutament, i per a nosaltres és una col·laboració molt important i interessant, col·laboració que feim amb aquesta entitat i a vegades també amb altres.

Representa un sistema de col·laboració, com dic, molt adient entre l'administració pública i les entitats privades, les quals el que fan és posar en valor el nostre medi ambient, i també ells el posen en valor dins l'àmbit de la seva gestió. Té per objecte aquest conveni establir les condicions per a la cooperació, per al desenvolupament i l'execució d'actuacions per a la protecció, la conservació, la promoció i la millora del medi ambient dins la nostra comunitat autònoma, i sobretot dins els espais de rellevància ambiental. D'aquesta manera es garanteix la millora de l'estat de conservació i la reducció de la fragilitat davant les possibles perturbacions que pot sofrir el medi ambient. Com dic, els principals objectius del conveni són desenvolupar actuacions per a la conservació, defensa i promoció del medi ambient, donar a conèixer el patrimoni natural i la biodiversitat de la comunitat autònoma de les Illes Balears i afavorir la integració de col·lectius amb risc d'exclusió social. Jo crec que aquest tema també és fonamental. A la vegada que es té cura del medi ambient, es contribueix a la millora laboral de les persones més desfavorides, contractant persones amb risc d'exclusió social, ocupació de col·lectius de persones molt desfavorides, fan que es puguin reintegrar dins la societat a base d'aquest conveni.

Farem 14 noves actuacions, que van des de la restauració d'una (...), fins al condicionament d'itineraris, rehabilitació d'hàbitats degradats i campanyes de sensibilització per a la prevenció d'incendis. I es faran a més per primera vegada a tots els parcs naturals protegits de totes les illes de la nostra comunitat autònoma.

Es preveu que es podran contractar 59 persones amb risc d'exclusió social i que participaran en aquestes iniciatives. L'Obra Social de La Caixa i el Govern de les Illes Balears el que fan així, és renovar el seu compromís en la millora del medi ambient i el foment de l'ocupació de persones desfavorides. En aquest sentit, els darrers 9 anys 1.071 persones han tingut accés al món laboral i s'han desenvolupat 175 actuacions en els espais naturals de la nostra comunitat autònoma. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 11685/14, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Registre d'activitats i acreditació del personal dels serveis d'admissió i control d'ambient intern dels espectacles públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 11685/14, relativa a registre d'activitats i acreditació del personal al Servei d'emissió i control d'ambient intern dels espectacles públics. La formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Efectivamente, Sra. Diputada, hay muchas maneras de hacer las cosas, unos no hacían nada, unos no pagaban, incluso hacían planes que ni siquiera existen y están pagados. Efectivamente, son dos maneras de hacer política en esta comunidad autónoma.

Y ya centrándonos en la pregunta, la Ley 7/2013, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de instalación, acceso y ejercicio de actividades en las Illes Balears, en su artículo 32, contempla la creación del registro autonómico de actividades y el registro de acreditación personal de los servicios de admisión y control de ambiente interno de espectáculos públicos y actividades recreativas. Esta regulación precisa de un desarrollo reglamentario, tal y como establece el apartado 10 de su artículo 32. El reciente Decreto 50/2014, aprobado con fecha de 5 de diciembre, que lo regula mediante el registro autonómico de actividades y de registro de acreditación personal, nos habla por ejemplo de los perfiles de usuarios de la oficina virtual de certificaciones e informes del nivel de seguridad y protección y de cesión de datos.

Por todo ello ¿qué valoración hace el conseller de Administraciones Públicas de la puesta en marcha del registro autonómico de actividades y acreditación personal de los servicios de admisión y control de ambiente interno de los espectáculos públicos y actividades recreativas, creados mediante el Real Decreto 50/2014, del pasado 5 de diciembre? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com molt bé vostè ha explicat, el Consell de Govern va aprovar el passat divendres dia 5 de desembre el decret que regula l'estructura, la funció i la composició tant del registre autonòmic d'activitats com del registre d'acreditació de persones del servei d'admissió i control de l'ambient intern d'espectacles públics i activitats recreatives, fent així una passa més en la simplificació administrativa i la modernització de l'administració pública.

Aquest registre es crea per obligació i per desenvolupar la Llei d'activitats; a més, aquest registre es configura com un instrument innovador com a registre, perquè es pot fer tota la tramitació telemàticament, a través de l'aportació de dades de les administracions. I la consulta de totes les dades també via telemàtica. Es fa d'una forma senzilla, es fa d'una forma segura, se fa d'una forma que a més, les empreses puguin tenir fàcil accés a la modificació d'aquestes dades.

Aquest registre té dues parts, la part d'activitats permanents i la part d'activitats itinerants. La part d'activitats permanents són les relatives a aquelles que tenen una durada indeterminada en el temps i que disposen d'una infraestructura i un emplaçament estables i en el registre hi figura tota la informació necessària per conèixer les condicions que fan aquesta activitat, que exerceixen aquesta activitat i tots els canvis que puguin tenir.

Per altra banda hi ha el registre d'activitats itinerants, entre les quals hi ha les que tenen unes instal·lacions que sí són permanents, tècniques, que poden canviar d'ubicació, com són les atraccions i les estructures d'aquests tipus. Regula la inscripció també de forma telemàtica per disposar de tota aquesta informació.

I finalment el registre de personal del servei d'admissió i control de l'ambient intern d'espectacles públics i activitats recreatives, especialment important en una comunitat autònoma com la nostra, turística, que ha de tenir una acreditació de les persones que estan davant portes d'establiments públics i espectacles que han de tenir una acreditació, han de tenir una formació bàsica i també han de passar una prova avaluadora per donar un correcte servei.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 11668/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compatibilitat entre retallades i creació de noves places.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 11668/14, relativa a compatibilitat entre retallades i creació de noves places que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzmán del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, creu compatible la seva política de retallades amb la creació de places d'assessor docent?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, miri, Sra. Diputada, no sé si m'ha escoltat, però li he dit que aquest govern ha fet una profunda reforma de l'administració i que hem reduït, entre altres coses, el nombre de comissions de servei que tenien vostès. De 235 que hi havia en el curs 2010, o de 246 que hi havia l'any 2009, han passat a 179 i hem baixat 1,5 milions d'euros, que es destinen a altres coses.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

A quines coses es destinen? Perquè no es destinen a donar suport a l'alumnat d'aquesta comunitat. Ha llegit vostè aquest informe? L'informe d'UNICEF? Diu tot el contrari d'allò que vostè acaba de dir aquí. UNICEF assegura que la despesa del Govern en polítiques socials, inclusives, equitatives, aquelles que possibiliten la igualtat d'oportunitats, aquelles imprescindibles perquè els infants puguin rompre el cicle de la pobresa, com són les beques per a material i llibres, les ajudes de menjador i transport escolar, l'educació per a l'alumnat amb necessitats d'educació especial, l'educació compensatòria, els programes d'atenció a la diversitat i els programes de reforç escolar; aquestes s'han reduït més de la meitat entre el 2010 i el 2013, més de la meitat!

És a dir, des que vostès governen els infants tenen menys possibilitats de sortir de la pobresa. Vostès han retallat recursos als infants per estalviar. Vostès han acomiadat a més de 1.000 docents per estalviar. Però les barreres de la contenció econòmica que apliquen als infants, desapareixen si resulta que ets un docent amb carnet del Partit Popular. Si resulta que ets un docent amic de la directora general del SOIB. I si resulta que aquesta és la candidata a la batlia del seu poble. I si resulta que necessita precisament aquest docent per captar vots. En aquest cas s'obri la caixa i la consellera ordena la creació d'una plaça a la carta de les necessitats electorals del Partit Popular, un alliberat, un "enxufat", un agent electoral que duplicarà la despesa de la seva contractació pagada amb fons públics.

No hi ha doblers per als infants, però hi ha doblers per als "enxufes". Mangarrufes, "xanxullos", "enxufisme", mentides, pràctiques obscures amb obscures intencions, el finançament de la campanya electoral del PP amb fons públics. Mentre el PP aplica retallades als alumnes i acomiada docents, per estalviar, utilitza fons públics de la Conselleria d'Educació com una arma de col·locació per guanyar vots i per guanyar les eleccions. I tanmateix no ho aconseguiran perquè els ha caigut la careta Sra. Consellera. Vostès ja no tenen cap credibilitat, va dir mentides i continua avui dient mentides. I per això ha de dimidir.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, permeti'm que li digui, jo crec que vostè llegeix el paper que tenia escrit fa dos o tres dies...

(Remor de veus)

No em va sentir ahir en el debat del pressupost i li vaig donar les xifres del que augmentava la Conselleria d'Educació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Un 5,12%. També li recordaré un parell de xifres que tal vegada en aquell moment, com que jo vaig ser la darrera en intervenir, tal vegada no em va escoltar molt bé...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

373 docents més aquest curs; 100 ATE, o sigui auxiliars tècnics educatius, més; 26 AL, experts en audició i llenguatge; 45 PT, experts en pedagogia terapèutica. Sra. Obrador, és ver que falta molta feina per fer, no ho hem negat mai. Però també és ver que aquest govern ha fet molta feina.

També li record una altra cosa, se'n recorda vostè ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Obrador, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...de pla de l'administració que vàrem presentar fa un parell de mesos? Si no, jo li ho recordaré. Vàrem disminuir 4,1 milions d'euros l'estructura d'alts càrrecs que tenien vostès, els vàrem reduir a la meitat. Es va reestructurar l'administració i es varen estalviar 228 milions d'euros. A què es dediquen? A la resta de polítiques, polítiques socials, polítiques sanitàries i un increment en educació d'un 5,12%.

Miri, Sra. Obrador, si vostès haguessin fet alguna cosa de les que ara estam fent nosaltres, haguessin transformat la plantilla de docents en una RPT, s'haguessin dedicat a fer obres i manteniment que s'estan fent ara amb el BEI i amb les actuacions pròpies de la conselleria. S'haguessin dedicat a crear...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

... aquestes places de necessitats especials que estam creant nosaltres per poder donar resposta a aquests nins, per ventura la situació seria diferent. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet! És vostè que comença, és vostè que comença!

I.7) Pregunta RGE núm. 11672/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a objectius assolits.

Setena pregunta, RGE núm. 11672/14, relativa a objectius assolits que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. "Comportem-nos en els propers mesos amb decisió, amb audàcia, amb coratge i assenyalant els objectius a aconseguir. És una obligació d'aquest govern i els puc assegurar que aquest govern no fallarà. Aquest govern encara les dificultats amb valentia i amb responsabilitat". Aquestes paraules eren pronunciades pel president Bauzá a la compareixença sobre el dèficit i finançament de dia 12 de març de 2013. I continuava en aquell mateix plenari: "necessitam un sistema de finançament més clar, més senzill, més transparent i estable en el temps. I és el que aquest President defensa contínuament en el si de la Conferència de presidents".

Molt bé, Sr. Marí, som al final d'aquesta legislatura i no hi ha un sistema de finançament. Per açò li volia demanar, ara que ja sabem que no hi ha aquest nou sistema de finançament, creu que aquest govern ha fallat amb els objectius fixats, tal com va marcar el mateix president Bauzá?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, si vostè em demana si l'objectiu del Govern era modificar un sistema de finançament, el de 2009, que malgrat ser una passa endavant, suposa que l'any 2014 rebem 30 milions d'euros menys que l'any 2008, sí que és un objectiu del Govern. I si em demana si l'hem complert o no, li he de dir que jo, com a conseller d'Hisenda, no he complert aquest objectiu perquè no s'ha modificat el sistema de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

L'honoren les seves paraules, Sr. Conseller. El Sr. President ha fallat. Ens va dir que hi hauria un nou sistema de finançament que resoldria molts de problemes, després de dos anys continus criticant l'anterior. L'ha devaluat, ha volgut deixar enterra la feina feta fins ara. I mentrestant vostè ha estat incapaç d'aconseguir allò que vostè mateix s'havia fixat

Ha fallat, Sr. President Bauzá, allò que vostè hauria d'haver fet no n'ha estat capaç d'assolir-ho. Però no només ha fallat amb açò, ens van assegurar que dia 1 de març de 2014 hi hauria un nou règim especial per a Balears, ens ho van repetir tots, vostè moltes vegades. Som a finals de 2014 i no hi ha un nou règim especial per a Balears. Sr. President, ha tornat fallar. Aquest també era un compromís seu que no ha estat assolit. Hi havia 1.000 milions d'euros aquesta legislatura en inversions estatutàries, reconegudes pel propi Estat. I no han presentat ni un sol projecte en quatre anys i han perdut 1.000 milions d'euros en inversions públiques que haurien donat musculatura i força a la nostra comunitat. Han tornat, per tant, fallar.

I amb tot açò, quan sents encara que la Conselleria d'Educació es dedica a utilitzar la conselleria per ocupar places, pensant ja en les pròximes eleccions, ens adonam que no només el president, ha fallat tot el Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Sr. Pons, vostè per ser honest hauria de reconèixer que aquest govern no ha maltractat el sistema de finançament de 2009, hauria de fer una lectura acurada del que ha dit aquest govern.

No hem aconseguit modificar el sistema de finançament, el que vol dir que no obtindrem major finançament per la via dels ingressos, però hem aconseguit obtenir major finançament per a la comunitat autònoma per la via de la despesa. Hem obtingut 2.184 milions d'euros de finançament per a aquesta comunitat. Ara de cara a l'any que ve, només amb les mesures que ja estan preses, hem obtingut 133 milions d'euros de major finançament per a aquesta comunitat autònoma, finançament que destinarem a educació, finançament que destinarem a salut, finançament que destinarem a serveis socials.

Teníem l'objectiu de continuar rebent inversions estatutàries i aquesta idea la'ns va llevar del cap la Sra. Salgado i el Sr. Zapatero...

(Remor de veus)

Escoltin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Escoltin, escoltin, bé, escoltin si puc parlar. Aquesta idea la'ns va llevar...

LA SRA. PRESIDENTA:

He aturat el temps, he aturat el temps. Li poden donar un poc d'aigua per favor. Ara li duran un poc d'aigua.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Parezco Julio Iglesias. Aquesta idea la'ns va llevar del cap la Sra. Salgado i el Sr. Zapatero quan no varen pagar les inversions estatutàries de 2011. I és veritat que el Govern d'Espanya ha continuat amb aquesta idea. El Govern d'Espanya ens va dir, escoltin, tornin-me els 150 milions d'euros que jo li vaig enviar d'inversions estatutàries i vostès no han gastat. Per tant, l'objectiu del Govern ha estat reprogramar aquestes inversions per poder-les fer i no haver de tornar 157 milions d'inversions estatutàries.

I al mateix temps ja li vaig dir, el Govern ha hagut de concentrar-se per obtenir ingressos corrents per pagar despesa corrent durant aquests tres anys i mig. I no voler-ho reconèixer, com vostès no ho varen reconèixer, perquè agafaven els diners d'inversió per destinar-los a despesa corrent, és fer un mal favor als interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 11679/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'acció de promoció turística per a 2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 11679/14, relativa a pla d'acció de promoció turística per a l'any 2015, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Pla integral de turisme de les Illes Balears 2012-2015 ha estat l'instrument de planificació estratègica del turisme. Nasqué amb la vocació de donar resposta als nous reptes sobre el present i el futur de la gestió pública en matèria turística, obrint noves possibilitats per solucionar demandes històriques del sector i invertir la forta tendència a l'estacionalitat.

En aquest sentit, el Pla integral de turisme establí vuit línies de productes definits i especialitzats, propis d'aquestes illes per desenvolupar, que ens permetin competir en el mercat de l'oferta actual amb allò que ens fa únics: les nostres costums, les nostres fires, rutes etnològiques, senderisme i ciclisme per la nostra geografia, etc.

Treballam per la diversificació, mostrant la gran varietat i riquesa de les nostres destinacions, amb l'objectiu de centrar esforços i productes que contribueixin a canviar la tendència de la nostra corba de demanda. El Pla de turisme integral es desenvolupa cada any als plans anuals d'acció en promoció turística, on queda recollit l'impuls promocional a productes, aquests. diferenciats i especialitzats, alternatius a sol i platja.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, ens pot explicar el pla d'acció de promoció turística per a 2015?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com sap, el Pla d'acció s'emmarca dins el Pla integral de turisme de les Illes Balears. Té com a objectiu garantir la presència de Illes als principals mercats emissors per donar a conèixer els nostres productes, les vuit línies de producte, i reposicionar les marques de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Aquest pla de 2015 preveu un total de 158 accions més que l'any passat i tres vegades més de les que es varen produir l'any 2010, i consisteix en l'assistència a 16 fires generals i a 27 fires de producte que, respecte del 2014, també s'ha de dir que s'ha incrementat l'assistència a fires de producte i s'ha minvat l'assistència a fires generalistes. Es participa també a 5 jornades directes i a 11 jornades directes conjuntes i a 5 esdeveniments, també es realitzen 14 *fam trips* i 80 *press trips*. Totes aquestes accions han estat consensuades tant amb TURESPAÑA com amb el sector privat com amb totes les marques i han estat debatudes i elegides en el si de les comissions executives insulars de l'ATB de cada una de les illes, en les quals també estan representats tant -com dic- els consells insulars com tot el sector privat.

En aquestes comissions s'ha decidit la presència de Mallorca a 91 accions, de Menorca a 81, d'Eivissa a 94, de Formentera 79 i de Palma a 98. Per mercats destaquen les accions dirigides als principals mercats de les nostres illes, alemany, britànic, nacional, nòrdic, italià i francès, però també al suís, als holandesos i als nord-americans.

Per producte, 80 de les accions són multiproducte, 17 són de costa i litoral, 17 de naturalesa, 3 d'oci, 6 de nàutica, 10 de MICE, 3 de cicloturisme, 10 de golf, 6 de cultura i 2 de gastronomia. El total de la inversió pública per a l'execució d'aquestes 158 accions és de 3.028.000 euros, que si comparam aquesta inversió amb els 6 exercicis anteriors hem de destacar que s'incrementa notablement el nombre d'accions, malgrat la important reducció de despesa. Enguany el cost mitjà de les accions serà un 82% menys que el cost mitjà de les accions de l'any 2009.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 11683/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació de jutges i magistrats en dret civil balear.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 11683/14, relativa a formació de jutges i magistrats en dret civil balear, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en qualsevol estat de dret que presumeixi de ser-ho la formació dels jutges i magistrats ha de ser completa, ha de ser exigent i ha de ser d'alt nivell. El jutge ha de respondre a les exigències de la societat en la qual desenvolupa el seu servei, una societat que cada vegada reclama major seguretat jurídica, major celeritat i major motivació en les seves resolucions, la qual cosa s'aconsegueix amb un bon coneixement de l'ordenament jurídic i del procediment.

En aquest sentit, la realitat social balear compromet i obliga les persones que configuren la comunitat jurídica en general i de manera especial els jutges i magistrats destinats al nostre territori, al coneixement de les normes i els preceptes que conformen el nostre dret propi. Per tant, resulta d'una importància cabdal la formació dels jutges i magistrats en matèria de dret civil propi a fi de no allunyar-se de la seva realitat pròpia, de la nostra pròpia realitat i particularitat jurídica, sinó que amb la intenció de submergir-s'hi i així poder resoldre els conflictes plantejats d'acord amb els fonaments jurídics que el nostre dret civil propi els proporciona.

Per aconseguir aquests objectius la implicació de les administracions públiques i les institucions acadèmiques és fonamental, no és la primera vegada que aquest Govern de les Illes Balears ha subscrit convenis a fi que jutges i magistrats coneguin i apliquin amb totes les garanties d'èxit el nostre dret propi. El 2012 ja vàrem tenir coneixement que es va signar, precisament, un conveni de col·laboració amb el Consell General del Poder Judicial i la Universitat dirigit a la formació de jutges i magistrats en dret civil propi. Sabem que recentment s'ha tornat reeditar, s'ha tornat revalidar i subscriure nous convenis de col·laboració en aquest mateix sentit, motiu pel qual li feim la següent pregunta, com valora el conseller d'Administracions Públiques la col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears i el Consell General del Poder Judicial per a la formació de jutges i magistrat en dret civil balear?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Evidentment, la valoració és positiva respecte que la Conselleria d'Administracions Públiques, la Universitat de les Illes Balears, la Fundació Universitat-Empresa i el Consell General del Poder Judicial estiguin d'acord a desenvolupar cursos de formació de Dret Civil Balear per a jutges i magistrats que necessiten el coneixement d'aquesta singularitat del nostre dret. Per tal motiu, la setmana passada vàrem signar un conveni mitjançant el qual es posa en marxa el curs de postgrau d'expert en Dret Civil Balear que està acreditat de forma oficial, amb setze crèdits europeus i que s'imparteix de forma *on line* a partir del curs 2014-2015.

L'acord signat té per objecte establir els mecanismes de col·laboració entre totes les institucions signades per desenvolupar les accions formatives que acreditin el coneixement del Dret Civil Balear. El Govern per una banda es compromet a participar en el finançament, amb un import màxim de 10.375 euros, la UIB desenvoluparà el curs *on line* i expedirà la titulació acreditativa als alumnes que hagin superat el curs, la Fundació Universitat-Empresa de les Illes Balears s'encarregarà de posar a disposició de l'alumnat la plataforma virtual de formació i direcció del curs per a la seva implantació i coneixement, i el Consell General del Poder Judicial seleccionarà els jutges i magistrats que hauran de realitzar el curs, reconèixer la seva titulació una vegada finalitzat i aportarà també la quantitat de 10.375 euros per finançar les accions formatives.

Vull destacar la importància del Dret Civil Balear d'aplicació primera abans que l'estatal, la importància que els jutges i magistrats tenguin coneixement del Dret Civil Balear, requisit necessari que puntua per demanar desplaçament o plaça a Balears; igualment vull destacar l'èxit d'aquest curs que ha tengut una demanda important cada any que, a més, fa que jutges fins i tot de fora d'aquesta comunitat autònoma estiguin inscrits en aquest curs per tenir coneixement del Dret Civil

Balear i poder concursar a places d'aquí, d'aquesta comunitat. Per tant, en feim una valoració positiva. Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 11684/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a factoria d'innovació de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 11684/14, relativa a Factoria d'Innovació de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. A aquestes alçades de la legislatura ningú no dubta ja que el Partit Popular aposta per les empreses i els emprenedors i que empreses i emprenedors estan millor des que governa el Partit Popular, si no, basta que mirem les darreres dades objectives i contrastables: les Balears lideren la major taxa de naixement empresarial de totes les comunitats autònomes, amb 8.749 noves empreses, hi ha creixement econòmic, hi ha creació de llocs de feina, hi ha creació d'empreses. És veritat que això sempre passa quan governa el Partit Popular, però no passa per cap miracle ni per ciència infusa, passa perquè el Partit Popular posa en marxa accions i reformes que fan que això passi.

En aquest sentit, l'aposta d'aquest govern per la innovació tecnològica de les empreses també és clara: programa Start Up Bit per atreure emprenedors a tot el món amb solucions innovadores de nous serveis i productes turístics; suport TIC a PIME amb ajuts econòmics i eines i serveis relacionats amb les TIC; Oficina Tècnica de Projectes; incubadora d'empreses de base tecnològica de recent creació o reducció de la quota que afavoreix les inversions en R+D+I que vostès, senyors de l'oposició, votaren en contra. En un teixit productiu on el 95% de les empreses són PIME, la seva millora i innovació és apostar per uns millors resultats de producció i uns millors beneficis.

Avui volem saber, Sr. Conseller, en què consisteix la Factoria d'Innovació de les Illes Balears, inaugurada la setmana passada pel Govern, seguint el model que tenen altres comunitats autònomes, com Castella-La Manxa, Galícia, Extremadura i Andalusia. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Señores diputados. Sra. Diputada, bueno, nace, como usted bien ha dicho, de identificar cual es el tejido productivo de Baleares y todos sabemos que la Pyme es el principal modelo económico de nuestras islas y, evidentemente, en esta crisis las empresas, las pequeñas, han sobrevivido de forma menos importante, es decir, han pasado muchos más problemas que las grandes empresas, ¿por qué? Porque evidentemente una Pyme tiene una cuenta de resultados muy restrictiva y procesos de innovación, como pueden incorporarlas las grandes empresas, equipos humanos que piensen en el futuro, es difícil que una Pyme tenga, y cuando llegan las crisis, pues, es la primera que sufre porque no ha tenido recursos ni les han ayudado, ni se les ha formado para incorporar innovación y pensar en el mañana.

Bueno, pues esta factoría de innovación nace para resolver estos problemas. Es un proyecto dotado de medio millón de euros con una finalidad importante, incorporar procesos de innovación en nuestro tejido empresarial, es un proyecto que nace hoy, es un proyecto destinado a más de 200 Pymes que desarrollan un trabajo específico, se crea un centro de alto rendimiento con formadores, con consultores externos, que de forma gratuita van a incorporarse a los equipos de trabajo de estas Pymes y les van a ayudar a incorporar el proceso de innovación, les van a ayudar a identificar qué hay que hacer y cómo hay que hacerlo y qué herramientas se necesitan para pensar en el mañana.

Además, este centro de alto rendimiento también va a tener jornadas de capacitación para incrementar competencias en el ámbito del diseño, la tecnología, la orientación al mercado, la financiación y el *Networking*, es decir, formación para seguir preparando a los equipos humanos que eso es capacidad para éxito futuro y eso son las cosas que tiene que hacer la administración, es decir, no dar subvenciones sino ayudar a conseguir que una empresa sea competitiva a través de mejorar sus competencias.

Este programa en paralelo con el Programa Start Up Bit, con la Oficina de Proyectos, con la incubadora de empresas, con los bonos tecnológicos, que van a ser unas herramientas para incorporar tecnología en las empresas, conformarán las principales actividades que durante el año que viene desarrollaremos en el ParcBit y en todas aquellas ubicaciones donde la innovación sea la prioridad.

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 11680/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targetes d'aparcament per a persones amb greus problemes de mobilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 11680/14, relativa a targetes d'aparcament per a persones amb greus problemes de mobilitat, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. El año pasado el Govern puso en marcha una iniciativa para mejorar el uso de concesión de las tarjetas de aparcamiento para personas con graves problemas de movilidad, fue precisamente una de las primeras actuaciones de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales, como tal, al poco de crearse. Esta iniciativa respondía a una petición del sector, una de tantas a las que este gobierno ha procurado dar respuesta, y se lleva a cabo de la mano de los diferentes municipios interesados en regular y ordenar dichos permisos. El objetivo final es que las personas que realmente necesitan esa reserva de aparcamiento sean las que la obtengan y la puedan utilizar.

Los ayuntamientos que deciden formar parte de este proyecto lo hacen a través de un convenio que tiene como objetivo hacer que sus municipios sean unas localidades mucho más accesibles y justas para las personas con movilidad reducida. Igualmente, persigue, incentivando la colaboración entre administraciones, agilizar la concesión de estos permisos e incrementar el control sobre su buen uso.

El primer acuerdo se firmó con el Ayuntamiento de Palma, en julio de 2013, y a él le siguieron otros consistorios de Baleares. Desde entonces, y dado el número de municipios que se han ido sumando a esta propuesta de la Consejería de Servicios Sociales, la colaboración que se ha establecido entre las distintas policías locales y los servicios del Centro base de atención a personas con discapacidad del Govern, Sra. Consellera, me gustaría que nos hiciera un balance del Govern sobre la iniciativa impulsada para ordenar y agilizar la concesión de las tarjetas de aparcamiento para personas con movilidad reducida a través de los convenios firmados con estos ayuntamientos.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada. Efectivamente, esta iniciativa se puso en marcha para responder a una demanda del sector ya que entidades de personas con discapacidad habían manifestado ante el Govern que tenían problemas habituales de aparcamiento porque las plazas reservadas para ellos eran ocupadas, en ocasiones, por personas que carecían de este derecho. Por tanto, siempre teniendo presente en todo el proceso a estas entidades, propusimos un sistema de colaboración entre el centro base de la conselleria, que es el responsable de elaborar los informes de discapacidad, y las diferentes policías locales de los municipios de forma que con el cruce de datos y el seguimiento de los permisos concedidos se verificara que todos los usuarios de estas tarjetas de aparcamiento tenían, efectivamente, el derecho a poseerlas y a utilizarlas.

Surgió, pues, la necesidad de, por un lado, agilizar los trámites para que las personas con problemas graves de movilidad puedan acceder lo más rápidamente posible a este permiso y realizar también informes más exhaustivos y detallados por parte del centro base y, al mismo tiempo, se intensifica un control que garantice que aquellos que tienen derecho real a poseerla son los únicos que las usan. Hay que recordar que actualmente es el centro base de la conselleria la entidad que realiza las evaluaciones para obtener estos permisos. Es necesario llegar a los siete puntos en materia de problemas de movilidad para recibir la tarjeta.

A esta iniciativa se han sumado ya en total catorce ayuntamientos de las Islas: Palma, Santa María, Lluçmajor, Ciutadella, Alcúdia, Maó, Calvià, Es Castell, Sant Lluís, Alaró, Campos, Eivissa, Sant Josep i Felanitx. Mientras que otros siete se encuentran en los trámites finales para la firma de los acuerdos: Alaior, Sant Antoni de Portmany, Sa Pobla, Mancor de la Vall, Sóller, Consell i Ferreries.

En cuanto a los resultados estos difieren en función de la fecha de firma del acuerdo ya que, lógicamente, las localidades en las que se implantó antes del nuevo sistema de control ya se han depurado listados, señalado incidencias y cancelados los permisos que no correspondían. A modo de ejemplo, les podemos decir que los cruces de datos entre policías locales y centro base, de momento, y en referencia a los seis municipios más avanzados según la fecha de firma, se han descubierto más de 350 incidencias que o bien ya se han solventado o están en vías de hacerlo.

Por lo tanto, podemos afirmar que esta iniciativa ha sido muy fructuosa. La incidencia más detectada ha sido el uso de las tarjetas de reserva de aparcamiento por parte de personas que no tenían ninguna discapacidad que justificara su uso o que ya habían dejado de tenerlo, por lo que se ha pasado a corregir esta situación, de esta forma garantizamos que las personas que sí que lo necesitan puedan utilizarlas, por lo que es una valoración muy positiva de todos estos convenios. Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 11671/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a grau de satisfacció dels ciutadans en atenció sanitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 11671/14, relativa a grau de satisfacció dels ciutadans en atenció sanitària, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sr. Conseller de Salut, a les Illes Balears la satisfacció dels ciutadans amb el sistema sanitari públic ha baixat 23 punts durant aquesta legislatura, quines creu vostè que són les causes d'aquesta baixada en satisfacció que expressen els ciutadans amb relació a l'atenció sanitària?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Són diverses les causes que podria enumerar, la primera d'elles és haver d'afrontar una situació econòmica molt complicada i, a més, aquí, en aquesta comunitat, haver-ho hagut de fer d'una forma més tardana que a altres comunitats per no voler reconèixer el tema els anys 2009 i 2010; això ha provocat també una reducció quant a les possibilitats de despesa fruit que tampoc no es va voler fer els 2009 i 2010 havent-ho de comprimir els anys posteriors, fruit de no contar la realitat que vivíem en aquesta comunitat. Això ha derivat també que si el debat polític no és capaç d'afrontar-se amb altesa de mires i de fer propostes en positiu, la ciutadania, a més de perdre la credibilitat amb el món polític, també repercuteix dins l'aspecte sanitari.

Com sap vostè, aquestes dades que vostè diu no només fan referència a les Illes Balears, on tenim el problema, com deim, quant a la despesa sanitària de les més baixes d'Espanya, sinó també que està generalitzat a tot el territori nacional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, vostè sap que aquesta baixada de 23 punts és a les Illes Balears, no és a Espanya, i vostè sap per què ha baixat aquesta satisfacció, vostès han aprofitat la crisi econòmica per fer un canvi de model assistencial, això és el que han fet. Per cert, ara no se'n recorda que l'any 2010 va baixar el pressupost de la Conselleria de Salut, ho acaba de dir, ho acaba de dir; però els ciutadans ho tenen molt clar, ara paguen una taxa per la targeta, han retirat el dret universal a l'atenció sanitària, 20.000 targetes menys i sense atenció sanitària normalitzada, un empitjorament espectacular de les llistes d'espera, una defensora de l'usuari que ja no hi és, un decret de garanties de temps de demora que tampoc no hi és, uns pensionistes que han de pagar els medicaments i als quals, a més, vostè els vol cobrar un excedent de manera innecessària, uns centres de salut que estan tancats el capvespre i han tret al carrer 1.351 treballadors.

Els professionals sanitaris, estan satisfets? Idò, sembla que tampoc, perquè els han reduït, perquè els han augmentat la jornada, perquè els paguen menys, han perdut dies de descans, han perdut el 32% de carrera professional i perquè no se substitueixen moltes baixes.

Miri, jo ara li llegiré el que han dit els sindicats aquesta setmana, Sindicato Médico: *“después del expolio al que nos ha sometido el Govern presidido por el Sr. Bauzá culmina la peor legislatura para los profesionales de la sanidad y lamentable en general para la sanidad de las Islas Baleares”*. Sindicato de Enfermería, diu: *“Colectivo de enfermería lastrado y masacrado por la Conselleria de Salud a lo largo de esta legislatura”*. No ho dic jo, ho diuen els professionals. Sembla que ningú no està content, ni malalts, ni professionals. Sembla que vostè i el Partit Popular són els únics que estan contents. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Vostè m'ha dit que li enumeràs les causes, aquestes causes, algunes les diu també la Federació de Defensa de la Sanitat Pública, la primera feia referència a la restriccions pressupostàries i li explicava que vostè gastava molt més del que realment tenia. La primera de les causes diu: “entre el pressupost inicial i el liquidat sol variar un 10%”, vostè va baixar el pressupost a 1.150 milions d'euros, ho ha reconegut. Aquest any hem fet el major increment pressupostari per apostar per la sanitat pública d'aquestes illes, hem pujat 123 milions d'euros per tal de donar solvència a aquest sistema sanitari que estava en perill.

En segon lloc, li he dit que el fet d'haver hagut de retardar aquestes decisions que vostè no va tenir la valentia de prendre els anys 2009 i 2010, ens ha duit a aquest retard i a haver-les de comprimir de forma molt més intensa.

Sr. Thomàs, com li deia, no vàrem tenir ahir un debat de pressupost al qual el Partit Socialista fos capaç d'incrementar el crèdit pressupostari per destinar a Salut, qui ha fet l'esforç ha estat el Govern del Partit Popular per incrementar-lo en aquests 123 milions d'euros. Jo dic que el pitjor ja ha passat, fa mesos que ho dic, volem donar solvència a aquest sistema i amb la seva col·laboració hagués estat més fàcil, però no ens volen facilitar el camí, cadascú està al lloc que cadascú troba.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 11681/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mapa urbanístic de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 11681/14, relativa a Mapa urbanístic de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, durant aquesta legislatura el Govern de José Ramón Bauzá ha aconseguit en matèria urbanística l'aprovació de la primera llei que regula l'ordenació i l'ús del sòl a Balears, una antiga assignatura pendent d'aquesta comunitat tota vegada que era l'única autonomia que no comptava d'una regulació pròpia en aquesta matèria.

Ha hagut de venir un govern del Partit Popular per aprovar aquest marc legislatiu, perquè l'anterior govern, del pacte, sinó del desacord i el desgavell, va redactar un gran projecte de llei del sòl, però a causa de les seves pròpies discrepàncies va ser incapaç d'aprovar-lo. Va acabar la legislatura 2007-2011 i aquell projecte va quedar penjat a la web caib.es com a un dels majors exemples d'incapacitat i de mala gestió.

En canvi, un govern cohesionat, estable i amb iniciativa com el que lidera avui l'acció política a Balears, a més de garantir l'aprovació de les lleis també afavoreix l'agilitat administrativa i la seguretat jurídica.

En aquest context és on hem de situar, com a eina que facilita la gestió i aplicació tant de la Llei del sòl com dels planejaments urbanístics municipals, plans generals i normes subsidiàries, la creació d'una altra iniciativa pionera a Balears. Em referesc al Mapa urbanístic que impulsa la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori perquè avui comptam amb un gran volum d'instruments de planejament, plans territorials insulars, DOT, plans parcials, directors i sectorials i els propis de cada ajuntament.

Per tant, Sr. Conseller, volem conèixer quin és el contingut i quins són els objectius d'aquest mapa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el Mapa urbanístic de les Illes Balears, que coneixem com MUIB, és un sistema d'informació geogràfica que recopila tota la informació relativa al planejament urbanístic vigent a tots els municipis de les Illes Balears. El MUIB és, per tant, la plataforma digital de l'arxiu d'urbanisme de les Illes Balears que també està previst ja a la Llei d'ordenació i ús del sòl i que gestiona el Govern de les Illes.

En el marc del que és, per tant, l'arxiu d'urbanisme, el principal objectiu del Mapa urbanístic de les Illes Balears és garantir la publicitat dels plantejaments urbanístics. Amb aquesta eina tots els plans vigents es podran consultar a través d'internet d'una forma fàcil i directa i es podrà obtenir informació concreta d'una parcel·la, tant pel que fa a la classe de sòl o els usos admesos com dels paràmetres urbanístics més importants quan el sòl sigui susceptible de ser edificat.

L'accessibilitat a aquesta informació que es farà a través del MUIB, ja ho he dit, serà de forma més fàcil i directa amb la pretensió que l'urbanisme deixi de ser una informació de difícil comprensió per als ciutadans i reservada només a alguns professionals o a gent de l'Administració.

A més d'aquest objectiu també el Mapa urbanístic de les Illes Balears vol ser un eina de gestió de la informació per a les administracions públiques i altres organismes posant al seu abast una visió integral del territori de la comunitat autònoma des del vesant de l'ordenació territorial i urbanística, la qual cosa ha de suposar una millora substancial en la presa de decisions i en l'àmbit de les polítiques públiques. Mai, mai no s'havia disposat de tanta informació territorial de tots i cadascun dels nostres municipis de forma organitzada i sistematitzada.

Finalment, el Mapa urbanístic de les Illes Balears té com a objectiu ser també el fonament a partir del qual es crearan unes normes tècniques que han de permetre una harmonització dels diferents planejaments. A dia d'avui tenim planejaments que calculen les altures d'una manera i uns altres que les calculen d'una altra, aquí, el que es pretèn és que dins la comunitat autònoma tenguem harmonització a tots els planejaments.

Aquestes normes que compten amb una previsió legal a la Llei d'ordenació i ús del sòl facilitaran la comprensió general d'aquesta informació i serviran també per agilitar les tramitacions de planejament, una de les grans assignatures pendents en matèria urbanística a la nostra comunitat.

Per tant, crec que podem dir que amb aquesta eina hi haurà un abans i un després dins el que és la gestió de l'urbanisme de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 11678/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, reunió de la Mesa del transport aeri i del Comitè assessor de gestió aeroportuària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 11678/14, relativa a reunió de la Mesa de Transport Aeri i del Comitè Assessor de la Gestió Aeroportuària, que formula el diputat Sr. Carles Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Dentro de la importancia de la conectividad aérea para nuestra comunidad, pieza estratégica son los aeropuertos y aspecto clave su gestión, siendo la descentralización y participación de entidades propias de (...) implicado fundamental para poder desarrollar estrategias propias más adecuadas a nuestro hecho insular.

A pesar de que la conectividad es competencia estatal y de un sector liberalizado controlado, tal participación se inicia y se continua en nuestra comunidad gobernando el Partido Popular, en 2005 creando y poniendo en marcha la Mesa del transporte aéreo, en 2006, el Comité asesor de gestión aeroportuaria, órganos de consulta, debate y asesoramiento. Además ha continuado en esta legislatura con la constitución y puesta en marcha de los comités de desarrollo de rutas de cada aeropuerto insular y sus respectivas comisiones técnicas que se reúnen periódicamente y desarrollan su labor, además del Comité de coordinación aeroportuaria de nuestra comunidad.

Pero en pasadas legislaturas los responsables estatales, autonómicos y insulares socialistas, alguno aquí presente, no creyeron en tal participación y descentralización en la gestión de los aeropuertos ubicada en nuestra comunidad, no creyeron en la cogestión aeroportuaria o cuando el Gobierno socialista propiciaba continuos desencuentros en los intentos de mejorar la conectividad aérea de nuestra comunidad.

Es lamentable que el Comité asesor de gestión aeroportuaria no lo reunieron nunca y la Mesa del transporte aéreo sólo a golpe de costosas dietas de asistencia, por ahí hay algún beneficiario de estas dietas.

En cambio, este gobierno tiene como uno de sus objetivos en materia de conectividad aérea avanzar hacia la mayor participación y descentralización en los temas aeroportuarios impulsando su actividad.

Debido a la importancia propia y de la labor que desarrollan la Mesa del transporte aéreo y el Comité asesor de gestión aeroportuaria es importante que se dé cuenta de su actividad aquí en sede parlamentaria.

Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deporte, ¿podría explicar la última reunión de la Mesa del transporte aéreo y del Comité asesor de gestión aeroportuaria?

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Lladrés):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat, el passat dilluns, tal com diu, es va reunir la Mesa del transport aeri i el comitè assessor en matèria de gestió aeroportuària on tot el sector aeri i aeroportuari de Balears està representat i hi va assistir.

A les dues reunions es va retre compte d'una sèrie de qüestions de primer ordre, es va parlar del procés d'entrada del capital privat d'AENA; de la congelació de les taxes aeroportuàries fins a l'any 2025; de creació, constitució i reunions del Comitè de Coordinació Aeroportuari; de constitució i reunions de treball del Comitè de Rutes amb els seus respectius plans biennals redactats; d'implantació i situació del sistema SARA; de pujada dels preus en dates concretes com Nadal, ponts o festius i en relació amb aquest tema es va apuntar la necessitat de regular el marc tarifari, regulació que necessita de canvis normatius en l'àmbit comunitari; i del greuge comparatiu que provoca la política de promoció de trajectes amb l'AVE amb augment de places per mantenir el preu del bitllet, cosa que no passa en els trajectes aeris; de l'increment de l'ocupació de les aeronaus que en el mes de novembre ha estat d'un 76%, això vol dir un 10% més que fa deu anys i això és un increment que garanteix la continuïtat en la prestació dels serveis; de la necessitat que el Ministeri de Foment bonifiqui el 50% del preu final del bitllet com ja s'ha sol·licitat diverses vegades; i de la possible entrada d'Air Europa als vols interilles, entrada amb el suport del Govern que milloraria freqüències, preus, però que resta pendent de la gestió dels lots amb (...) que sabem i tenim constància que hi estan fent feina.

A més a la reunió de la mesa es va tractar la situació de la connectivitat a les illes, fent especial referència a les OSP i als preus mitjans dels bitlles domèstics. A l'OSP interilles es va constatar el compliment dels criteris marcats per la declaració i del descens del preu mitjà dels bitlles ja que si bé la tarifa de referència als vols és de 90 euros per trajecte, el preu mitjà de venda ha estat de 82 euros, amb el descompte de resident el preu d'anada i tornada mitjà és de 82,20 euros, 41,10 per trajecte.

A l'OSP Mallorca-Madrid també s'ha constatat que malgrat la tarifa de referència és de 130 euros el preu mitjà, amb descompte de resident ha estat de 74,44 euros, un 7% per davall de 2012 i pel que fa a les tarifes de vols domèstics amb Madrid, Barcelona o València els preus mitjans han baixat de 85 euros a 72 euros el 2014.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 11682/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'asma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 11682/14, relativa a Pla d'asma, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, l'asma és una malaltia cada vegada més freqüent entre els nins i els joves, es calcula que la pateix el 10% de la població infantil als països industrialitzats i en molts de casos la malaltia apareix com a resposta a determinats estímuls com àcars, pol·len, etc. Es caracteritza per l'aparició d'episodis de dificultat respiratòria generalment associat a altres símptomes.

Concretament aquí a les Illes Balears s'ha posat en marxa el Pla d'asma del Sector Sanitari de Tramuntana tenint present que el 5% de la població del Sector Sanitari de Tramuntana pateix asma bronquial i va dirigit concretament als professionals que fan feina als centres sanitaris amb aquests tipus de malalts. Per tant, pensam des del Grup Parlamentari Popular que és imprescindible treballar per a una correcta formació dels professionals sanitaris per poder atendre les persones que pateixen aquesta malaltia, que és una malaltia que sol acompanyar una persona durant tota la seva vida. Per tant, creim fermament que val la pena invertir en formació per als professionals de les nostres illes per tal que les persones asmàtiques tinguin la millor qualitat de vida. Per això també pensam que és imprescindible millorar en el coneixement de la malaltia... idè..., augmentant la precisió, el diagnòstic i optimitzant el tractament i fomentant l'educació per a la salut en relació amb l'asma.

Sr. Conseller, ens pot explicar en què consisteix aquest pla i quins són els seus objectius?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, com bé vostè deia un grup de professionals, aprofitant que la prevalença és d'un 5% i que no tenim diagnosticades totes les persones del Sector de Tramuntana es varen posar al davant de desenvolupar un projecte. Aquest projecte, que a més ha estat premiat a nivell nacional, emana de la voluntat dels professionals sanitaris del sector d'Inca i de l'Hospital d'Inca per tal de, en col·laboració amb els centres de salut de primària, fer feina conjunta per detectar aquells pacients que no estan diagnosticats i per millorar l'evolució d'aquells que estan diagnosticats i que el tractament no els funciona tan bé com els hauria de funcionar.

Per això, s'han creat una sèrie de cursos de formació i tallers adreçats a diferents especialitats tant de primària com d'especialitzada per al maneig d'aquesta patologia. Aquí, a les Illes Balears no tenim un pla d'asma autonòmic, però sí que aquesta iniciativa... el que hem de fer és després anar-la ampliant a altres sectors quan hagi estat totalment implantada al sector de Tramuntana.

La veritat és que la col·laboració d'aquests professionals ha estat total i absoluta, és un pla bo per a la ciutadania, per a les persones que han estat diagnosticades d'asma i per a aquelles que encara no han estat diagnosticades, però que ho seran en un futur i, per tant, vull agrair aquesta implicació dels professionals del Sector Tramuntana i de l'Hospital d'Inca perquè s'han implicat molt de ver i després estan en col·laboració amb la conselleria, amb el Servei de Salut per estendre-ho a altres zones. Per tant, el grau de satisfacció és elevat i crec que és una bona iniciativa que deriva en la millora de la sanitat pública i del benestar dels pacients. Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 11686/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creixement de les Illes Balears en el tercer trimestre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 11686/14, relativa a creixement de les Illes Balears en el tercer trimestre, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, finalitzar aquest darrer plenari de l'any 2014 demanant al Govern pel creixement econòmic de les nostres illes és una forma positiva i agradable de finalitzar aquest any, un any, el 2014, on cada mes -cada mes- han davallat les xifres de l'atur i on cada mes hem generat ocupació neta.

Un any, el 2014, on la posada en marxa de totes les lleis sectorials aprovades de forma valenta per aquesta govern en matèria de turisme, agricultura, comerç, mines, pesca, transports, sector audiovisual, etc., han aconseguir l'activitat inversora necessària com perquè el 2014 sigui un any clar de creixement econòmic, un 1% en el tercer trimestre suposa un creixement en tota regla que duplica el de l'any passat i que per a l'any que ve està previst que arribi a un 1,9%.

Ahir varen quedar definitivament aprovats els pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2015, enhorabona, Sr. President, enhorabona, Sr. Conseller d'Hisenda i enhorabona a tots els consellers i conselleres, aquests darrers pressuposts són l'eina bàsica que conté les mesures fiscals, econòmiques i de despesa pública per garantir el creixement continu a les nostres illes. N'hi ha que no varen poder fer els darrers pressuposts de la seva legislatura i n'hi ha, com nosaltres, que no només els feim, sinó que a més són uns pressuposts amb creixement pressupostari i també econòmic.

El continu degoteig dels indicadors econòmics positius a les Illes Balears són ja una constant, atur, ocupació, creixement, vendes del sector minorista, consum, sector exterior, creació d'empreses, nombre de passatgers, pernoctacions, compravenda d'habitatges, etc. En definitiva, un estímul per continuar en la mateixa línia de feina que uns han impulsat i uns altres equivocadament han rebutjat.

Per això, Sr. Conseller, quina valoració fa del creixement del tercer trimestre? Moltes gràcies.

LA SR. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Senyores diputados, bueno, hace unos días salí el informe de momentos económicos que elabora la Dirección General de Estadística y este informe define que Baleares acelera el crecimiento en el tercer trimestre del año y además, como bien usted ha dicho, casi dobla la misma cifra que el año pasado cuando se comparó con el 2012. Esto significa que sectores como el de servicios están liderando la recuperación, pero que además están siendo acompañados por el sector de comercio y se empiezan a ver datos de creación de empleo estable en el sector de la industria y en el sector de la construcción. Por islas, Ibiza y Formentera lideran este crecimiento seguidas de Menorca y Mallorca.

Decir que estos datos son consecuencia de un objetivo claro que era recuperación económica, creación de empleo y crear los pilares estables para que esta economía tuviera la suficiente capacidad de crecer en los próximos años y de crear ese empleo que se había destruido.

Este objetivo que propuso el presidente del Govern a través de tres acciones claras al inicio de legislatura, fueron: reducción del déficit, reformas necesarias para que el sector privado pudiera invertir, reformas necesarias para generar confianza y creación de empleo y establecer las bases de crecimiento futuro. Estos datos son consecuencia de estos planes, estos datos son consecuencia de tres años y medio de trabajo y estos datos nos dicen que todavía tenemos un trabajo importante que desarrollar, un trabajo importante que definir y sobre todo saber que el sector privado es el que crea empleo y la administración es la que facilita esta creación de empleo.

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 11688/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a nova crisi a la Conselleria d'Educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 11688/14, relativa a nova crisi a la Conselleria d'Educació que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, els fets. Intenten evitar el trasllat d'un professor, el seu número 3 a Lloseta, perquè si se'n va a Menorca no podrà fer campanya per al Partit Popular. La Sra. Riera i la Sra. Ramis pressionen el director general d'Educació perquè li doni una comissió de serveis a

Mallorca. El director general s'hi nega per motius pressupostaris, és a dir, perquè no volia que els ciutadans haguessin de pagar un alliberat del Partit Popular a Lloseta. Intenten col·locar-lo com assessor, registren la tramitació després que el Sr. Deyá s'hi negàs i presentàs la dimissió. Quan esclata la polèmica ho amaguen i culpen els funcionaris del registre del document. El professor finalment s'incorpora a l'IES Cap de Llevant, més tard en línia il·legal, i vostès ho consenten. Darrer fet: la Sra. Riera juga a la confusió des del primer dia fins a dia d'avui. Avui ho ha tornat fer en el Parlament.

No estan en qüestió les comissions de servei, sí com s'adjudiquen evidentment, però no estan en qüestió les comissions de servei, sinó l'ús partidista d'aquestes.

Com afrontarà aquesta crisi, Sr. President?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló. Miri, a la Conselleria d'Educació hi ha hagut una dimissió de caràcter personal i irrevocable...

(Algunes rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i el que s'ha produït és un canvi, una substitució i un nomenament per continuar fent feina.

I vull aprofitar l'oportunitat per donar les gràcies al Sr. Miquel Deyá per tota la feina feta al llarg d'aquests anys i també donar les gràcies al Sr. Antoni Vera i al Sr. Antoni Alcover per assumir aquesta responsabilitat. I òbviament vull manifestar el meu suport total i absolut a la consellera, a la Sra. Núria Riera.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, quan vulgui.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Fa una setmana li vaig demanar si algú assumiria responsabilitats polítiques per aquests fets, ja veig que no va per aquí la cosa. Miren cap una altra banda, Sr. Bauzá, a veure si el mal temps passa. La política de l'estruç no

funcionarà, Sr. Bauzá, no faci com ja va fer amb la Sra. Camps. Va deixar que la situació es podrís i al final la va haver de destituir.

La Sra. Riera i la Sra. Ramis han de dimitir per haver duit a terme pràctiques partidistes que haurien de ser desterrades. I si no dimiteixen, vostè les ha de cessar, o en serà còmplice, de fet ja ho és, de fet ja ho és, còmplice, per no haver actuat tres setmanes després. De fet ja és còmplice per haver incendiat les aules des del primer dia de la legislatura. De fet ja és còmplice pel caos que ha creat a les aules. De fet, ja és còmplice per la inestabilitat que la seva política ha duit a les escoles en tres remodelacions a la conselleria, tres remodelacions com aquesta darrera que ens ha explicat, de la qual se'n sent tan orgullós.

Creu que aquesta és l'estabilitat que necessita la conselleria? Jo diria que no. Sr. Bauzá, que dimiteixin o que les cessi, no deixi que la cosa es podreixi, com va passar amb la Sra. Camps.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Barceló, la vertadera crisi en educació és que un govern que intenta millorar l'educació i que intenta garantir un sistema educatiu que garanteixi que els nins puguin saber les nostres dues llengües i un tercer idioma que és l'anglès, tengui tantes traves i tantes reticències, però sense un criteri educatiu i sense criteris de necessitats.

La vertadera crisi de l'educació és que el seu partit només veu en l'educació una plataforma o una eina política. La vertadera crisi en l'educació és que vostès es neguin que els nostres nins puguin aprendre anglès a les escoles, sense pagar cursos extraescolars i sense que els seus papàs s'ho pugin permetre...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

La vertadera crisi en educació és que vostès no tinguin alçada de mires i que vostès intentin polititzar i ideologitzar l'educació...

(Continua la remor de veus)

I la vertadera crisi en educació és que a vostè l'únic que li preocupa de l'educació és que es garanteixi precisament l'ensenyament en català. Aquesta és una greu crisi, aquesta és una crisi que no es mereixen els nostres nins. És una crisi profunda, i el més important, és una crisi que no és de dimissions, és de compromisos perquè els nostres nins aprenguin les tres llengües, no simplement vincular a una única llengua. Aquesta és la crisi, la profunda i la que nosaltres no volem que pateixin els nostres nins.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 11673/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a herència de govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 11673/14, relativa a herència de govern que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, ja estam acabant la legislatura i per tant, ja podem parlar de l'herència que vostès deixaran a les Illes Balears. Per a mi hi ha cinc característiques que defineixen com han governat: la submissió seva i de tot el seu Govern davant el Govern d'Espanya; les tiseses o -millor- el cop de destrall que han infringit als drets dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma; un govern absolutament ineficax i ineficient i després d'haver-lo sentit, no sé si també diria, ignorant, perquè, Sr. President, ignora que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears li ha dit que el TIL és il·legal, Sr. President...

(*Alguns aplaudiments*)

...un govern que ha governat des de la supèrbia i un govern que ha governat des de la creació de més crispació a les Illes Balears. Aquestes són les formes de governar i les conseqüències són molt clares. Han creat una societat amb més desigualtat, amb més precarietat i amb més crispació.

Està content de la seva herència? Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, evidentment ja queda menys perquè acabi aquesta legislatura, però aquest govern continuarà fent feina cada dia de sol a sol precisament per millorar la situació de tots els ciutadans de les nostres illes.

Sra. Armengol, si vostè se sent hereva de qualque cosa, haurà d'esperar cinc mesos i haurà d'esperar a veure què li diuen els ciutadans. Tots sabem que té moltes ànsies de governar, haurà d'esperar el que diuen els ciutadans, però el més important, vostè haurà de pactar i tots sabem que pactarà *con lo habido y con lo que habrá*, sigui el que sigui. Perquè vostè per damunt de tot el que vol és tenir la cadira. No estaria malament, Sra. Armengol, que ens començàs a anticipar què està disposada a fer i amb qui està disposada a governar...

(*Remor de veus*)

Nosaltres ja ho sabem o ens ho imaginam. Perquè, Sra. Armengol, mentrestant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...li vull recordar que mentrestant seria interessant que vostè fes qualque proposta en positiu, perquè possiblement el que passarà és que vostè no heretarà absolutament res.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bé, Sr. Bauzá, un més que creu i està convençut que vostè d'aquí sis mesos serà a l'oposició, perquè em fa el discurs de pedredor...

(*Alguns aplaudiments*)

Molt bé. Jo també ho pens i n'estic convençuda, perquè els ciutadans i les ciutadanes no li perdonaran una cosa que jo li he dit, vostè ha estat molt fort, molt injust amb els febles i molt covard amb els forts, Sr. President. I si no volien pegar un cop de destrall als drets de la ciutadania, havien d'aixecar al veu a Madrid i havien d'anar al Govern d'Espanya a exigir. I vostè, Sr. President, i el conseller avui ho ha reconegut, ha fracassat. Ni un euro en inversions estatutàries, ni un nou règim especial, ni un nou sistema de finançament autonòmic i ens ha posat a la cua d'inversió per càpita, Sr. President.

No complirà ni el dèficit públic que era el seu únic compromís i ha estat el campió del deute, s'ha endeutat per la despesa corrent, més de 3.000 milions d'euros de nou deute aquesta legislatura, Sr. President de les Illes Balears.

I tot això ho ha fet d'una manera absolutament supèrbia i contra els ciutadans i amb ineficàcia. Sr. President, vostè ha canviat el 65% del seu govern, ha tallat el cap a molts de consellers i directors generals per fer una cosa, per tapar la seva covardia, per tapar la seva ineficàcia i els ha fet menjar els marrons de les decisions que s'han pres en el Consolat de Mar.

Miri, Sr. President, hauria d'acabar la legislatura fent una cosa digna, tallar el cap a dues persones, a la directora general del SOIB i a la consellera Riera, no per tapar els seus marrons i la seva ineficàcia, sinó per dignitat democràtica, perquè no es pot retallar l'ànima als ciutadans i utilitzar els doblers públics per col·locar la gent del Partit Popular!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats! Sr. President, quan vostè vulgui té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Sra. Armengol, la dignitat democràtica es guanya a les urnes, no és una frase, es guanya a les urnes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri, li parlaré d'un dels objectius més importants de qualsevol govern, un dels objectius més importants de qualsevol govern de qualsevol ideologia, que és precisament la creació d'ocupació. Durant l'anterior legislatura 2007-2011 es varen destruir -no se'n rigui perquè no és per riure- 46.000 llocs de feina. Aquests 46.000 llocs de feina significa no pensar en els més febles? Vostè pensava en els més febles quan destruïa 46.000 llocs de feina? O se'n recorda ara des de l'oposició i no pot fer res, ni vol proposar res dels febles. Són els més febles els que eren aquí fora davant d'aquest edifici, que ens esperaven el matí perquè no cobraven, són aquests els més febles a què vostè fa referència...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i que tant els preocupen? Supòs que no seran els més febles els que avui ja han cobrat tot el que vostès els varen deixar a deure i no són els més febles les més de 20.000 persones que han trobat un lloc de feina.

Sra. Armengol, la democràcia es guanya a les urnes, ni amb pancartes, ni amb frases.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 11628/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de personal docent i càrrecs públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, passam ara al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 11628/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de personal docent i càrrecs públics. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sra. Consellera, aquesta interpel·lació en aquesta ocasió relativa a política general en matèria de personal docent i càrrecs públics, és la segona iniciativa d'aquest format que presenta el meu grup parlamentari en un mes. I ens veim obligats a fer-ho a causa dels fets ocorreguts a la seva conselleria en relació amb la política de contractació d'interins docents, uns fets que es van fer públics perquè van provocar la dimissió d'un alt càrrec, el director general d'Educació, Recursos Humans, Universitat i Recerca, el Sr. Deyá. La dimissió de l'home fort de la conselleria, segons els mitjans de comunicació, el súper director general, al qual vostè va augmentar les seves competències arran de la remodelació de l'organigrama de la conselleria, provocat per la dimissió del secretari autonòmic Sr. Estarellas, després del cessament de l'anterior consellera.

Coincidirà amb mi que aquesta legislatura no ha estat un exemple d'estabilitat, ni de transparència tampoc afegiria, ni en l'exercici de la gestió, ni tampoc en l'acció dels càrrecs. I quan parlem de càrrecs ens referim tant a aquells de primera línia, com també els altres nivells. Els mitjans de comunicació han comptabilitzat 15 alts càrrecs dimitits o cessats, però nosaltres encara n'hi podríem afegir algun més, entre ells el Sr. Bartomeu Cañellas, director de l'IAQSE i la presidenta i vicepresident del Consell Escolar de Menorca, que no ha sortit per la premsa. Però encara n'hi ha molt més, tots aquells equips directius de centres docents, tots aquells directors, tots aquells caps de departament que van presentar la seva dimissió el curs passat.

I també tots aquells bons funcionaris, bons professors i professores, que una vegada fan els 60 anys es jubilen anticipadament, quan no era aquesta tal vegada la seva intenció, però que no poden aguantar més la pressió a la qual han estat sotmesos aquesta legislatura. La seva conselleria crema els seus càrrecs i també els seus funcionaris, i açò és un dispendi.

Amb aquest panorama ser nomenat assessor tècnic docent no és cap bicoca aquesta legislatura. De fet, també hauríem d'haver comptat tot el degoteig de professionals que feien feina a la conselleria i que s'han estimat més tornar al seu centre docent, que continuar aguantant allà dins. Aquesta deu ser la raó per la qual la passada legislatura, segons vostès, hi havia més assessors docents que ara, perquè tothom fuig i només en troben dels seus.

I açò ens condueix a la segona part de la nostra interpel·lació que és la política en matèria de personal docent que aquests dies s'està posant en evidència, una política que ha estat absolutament partidista, no només ara amb l'episodi de l'interí que havia d'anar a l'Institut Cap de Llevant, sinó ja des de l'inici de la legislatura, perquè els docents d'aquestes illes s'han vist des de principis d'aquesta legislatura taxats, vilipendiats, insultats i expedientats injustament, i tot per justificar la implantació d'unes polítiques educatives que eren rebutjades pels professionals per antipedagògiques. Recordarà, Sra. Consellera, igual que tots els diputats i diputades d'aquesta cambra, quantes vegades hem sentit dir aquí, que els docents feien política a les aules, que adoctrinaven l'alumnat, entre tant es feia un discurs que intentava amagar la realitat de la seva política sectària, un discurs que després s'ha vist que només era una comèdia. El PP havia de reforçar -recordaran- l'autoritat del professorat i van fer un avantprojecte de llei, que el que tenia darrere era un procediment sancionador brutal, i han hagut de fer cames enrera i deixar-lo en un calaix, o la Llei de símbols. I els que havien d'alleugerir la càrrega burocràtica?, van aprovar aquí una proposició no de llei del Grup Popular en aquest sentit, que també haurà anat a un calaix, perquè la càrrega burocràtica continua igual. A nivell nacional s'havia d'aprovar un estatut del docent i ens trobam amb la LOMQE que retalla drets. Finalment tot paraules i més paraules.

La realitat dels docents, com hem dit, ha estat molt diferent, del discurs que vostès han fet i ara encara estan pitjor que mai. En aquest context, l'intent frustrat de contractació d'un interí substituït com assessor docent per a la secretaria general, un interí sense cap experiència, que havia d'anar a cobrir una baixa temporal d'un professor de l'Institut Cap de Llevant de Maó, on feia falta perquè portaven un mes amb un professor de baixa, és una altra demostració de la política de l'actual govern en matèria de personal docent. I açò deixa en evidència altres dos exemples clarificadors d'aquesta política: un és que les baixes del professorat no es cobreixen des de finals de 2011 fins després de 30 dies, mentre que el Reial Decret 14/2012 només preveu a partir dels 10 dies, nosaltres som més papistes que el Papa, i que açò segueix així tres anys després, sense importar massa en aquest cas que l'alumnat perdi hores de classe. I una altra qüestió que deixa al descobert i que nosaltres vam posar damunt la taula en comissió, és el sistema d'ordenació de les borses destinades a l'adjudicació de places als interins substituïts, que aquest estiu va canviar les regles del joc, causant un important malestar entre el sector que es queixa, entre altres

coses, de manca de transparència i els darrers fets ocorreguts sembla que els donen la raó.

Però no negaré que la causa principal d'aquesta interpel·lació és l'intent de donar una comissió de serveis com assessor docent a l'interí que havia de cobrir una substitució necessària per una baixa a l'Institut Cap de Llevant de Maó, una baixa que tant pot ser de dues setmanes, com dos mesos, com a molt. Pensaven vostès que aquest assessor havia de continuar a la conselleria després de la incorporació que havia de substituir? Perquè no té massa sentit una comissió de serveis per pocs dies, si no és que tenien prevista una altra jugada que m'agradaria que aclarís aquí.

Vists d'aquesta manera els fets pels quals la interpel·lam, Sra. Consellera, són per escandalitzar a qualsevol, a qualsevol que no hagi viscut ja els escàndols continuats d'aquesta conselleria, als quals ja estam com acostumats i dels quals no té tota la culpa vostè, que ha arribat no fa quasi ni tres mesos, no tota la culpa, però una part sí, perquè vostè ja era al Govern, vostè és la cara del Govern des dels mitjans de comunicació des de 2013, i per aquest motiu la suposam totalment assabentada i participi de moltes de les decisions que s'han pres en aquesta legislatura, que ha resultat perduda per a l'educació de les nostres illes.

Aquesta interpel·lació ha de servir perquè ens doni les explicacions que pertoqueu, ja que no ho ha fet a la pregunta formulada fa una estona, explicacions que ens mereixem, nosaltres i la ciutadania, perquè allò que ha sortit pels mitjans proporciona més ombres que llum. I explicaré les ombres, i perquè no se'ns vagi el fil li tornaré a fer un resum dels fets segons el seguiment que hem fet dels mitjans de comunicació i que li demanam que rectifiqui si no és així.

Dijous dia 4, els mitjans diuen: "*Deyá dimite dos meses después de ser nombrado director general*; segons la consellera Riera *la dimisión se produce por motivos personales*". Dia 5: "*Deyá dimite tras recibir presiones del Consolat para colocar interinos*". Dia 7 Deyá diu: "*Me negué al traslado del profesor que me exigían la directora del SOIB y la consellera*". Dia 10 de desembre l'interí s'incorpora al Cap de Llevant, set dies després, almanco, que li fos adjudicada la plaça; per cert, Sra. Consellera, ens podria dir exactament quin dia se li va adjudicar la plaça?, ens podria dir també quants de dies tenen els interins als quals se'ls ha adjudicat una plaça per incorporar-se? En el cas que estigui mal fet, pensa obrir diligències?

Sra. Consellera, que quedi clar que nosaltres no tenim res a dir, una altra vegada ho dic, de les comissions de serveis, no tenim res a dir, són figures legals, previstes a la llei; ni tampoc de la feina de gestió que fan els assessors docents, que si hi són és per alguna cosa; ni tampoc d'aquells als quals se'ls concedeix una comissió de serveis, a vegades per causa de malaltia crònica, que per cert ara s'estan restringint i s'han negat, s'han negat aquests tipus de comissions. Ja veu que m'estic avançant

així una altra vegada que em digui que nosaltres més, com sempre i com deu tenir preparat. El que no sembla de rebut al nostre grup són aquestes explicacions, les explicacions que ha portat vostè i que ha portat també el president, ni sobre la dimissió del Sr. Deyá ni sobre les pressions per a la contractació com a assessor docent del interí, ni ens sembla adequat que la feina que havia de fer l'interí fos ajudar en la campanya electoral del Partit Popular a Lloseta, mentre un institut tenia sense cobrir una plaça de professor des del dia 27 de novembre.

Esperam, per tant, Sra. Consellera, les seves explicacions, perquè el que és evident és que si aquí hi ha algun perjudicat aquest és l'alumnat d'aquest institut, i açò ens sembla indecent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern té la paraula la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. La política en matèria de personal docent de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats es regeix pel compliment de la normativa en aquesta matèria. A grans línies parlem de normativa com la Llei Orgànica d'educació 2/2006, la Llei Orgànica de millora de la qualitat educativa 8/2013, la Llei 7/2007 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, la Llei 3/2007 de funció pública, i set reials decrets, diverses ordres i acords de Consell de Govern.

Quan va començar aquest curs 2014-2015 hi havia fet feina a les aules dels centres educatius de les Illes Balears 11.416 docents, 373 més que el curs passat. D'aquests 11.416, 8.555 són funcionaris de carrera i 2.861 són funcionaris interins. Pel que fa a especialistes, els auxiliars tècnics educatius, que són els responsables d'atendre escolars amb necessitats especials, els darrers anys s'han incrementat de manera significativa i han passat de 186 especialistes el curs 2008-2009 a 276 aquest curs 2014-2015. També hem incrementat els docents especialitzats en audició i llenguatge; aquest curs n'hi ha 256, 26 més, per tant, que el curs 2010-2011, per exemple. Una altra especialització que ha augmentat la seva presència a les aules són pedagogs terapeutes, amb 45 professionals més que els hi havia quatre cursos enrere, en total 512 pedagogs el curs 2014-2015. Per altra banda aquest curs pràcticament s'han doblat els auxiliars de conversa en 261 professionals que han vingut a reforçar l'aprenentatge de les llengües estrangeres als centres. Finalment, i en relació amb l'escola concertada, aquest curs 2014-2015 hi ha hagut un augment de concerts educatius; es disposa de 29 concerts nous, una unitat d'educació infantil, quatre unitats d'educació primària, sis unitats de primer cicle d'ESO, quatre unitats de segon cicle d'ESO, tres unitats de batxiller, tres unitats d'educació especial, tres unitats de cicles

de formació professional bàsica, dues unitats de cicles formatius de grau mitjà i tres unitats de cicles formatius de grau superior.

La mobilitat del personal docent es regeix pels concursos de trasllats estatals i autonòmics, i pels sistemes de comissions de servei. Les comissions de servei es publiquen per resolució de la direcció general competent en la matèria, on s'estableixen les instruccions que regiran el procés i els requisits per participar-hi. Pel que fa a les comissions de servei, els puc dir que actualment hi ha 179 docents fent feina a la conselleria; aquesta xifra està molt enfora dels 246 que hi havia el curs 2009-2010. Un altre exemple: en el curs 2010-2011 hi havia 98 ATD, assessors tècnics docents, i ara en aquest curs, 75. Dins la mobilitat s'hi contempla també el procés d'adjudicació de destinacions provisionals per als funcionaris de carrera docents sense destí definitiu, per als funcionaris docents en pràctiques i per als aspirants a funcionaris interins docents. Així mateix es publiquen al BOIB les plantilles orgàniques i la relació de llocs de treball vacants dels diferents cossos, és a dir, mestres, professors de secundària, professors tècnics de formació professional i règim especial, entre d'altres.

Una vegada determinades les places vacants, aquestes s'han de cobrir pels sistemes legalment establerts, amb funcionaris de carrera, en pràctiques o interins; en aquest cas el sistema es materialitza a través de la convocatòria pública per formar una borsa d'aspirants a funcionaris interins docents amb la finalitat de cobrir vacants i substitucions de totes les especialitats o funcions en centres públics d'ensenyament no universitari dependents de la conselleria. Els aspirants a funcionaris interins docents es poden inscriure a les convocatòries de borses que obre la conselleria habitualment el mes de maig amb la finalitat de cobrir vacants i substitucions de totes les especialitats o funcions a centres públics d'ensenyament, i al llarg del curs escolar, i segons les necessitats que van sorgint, es convoquen les borses específiques i borses excepcionals. És important destacar, a més, que ara cada setmana s'actualitza el llistat d'interins i es posa a la web perquè tots sàpiguen el lloc que ocupen, i se'ls crida per ordre rigorós.

Com vostès sabran, en el moment en què es varen traspasar les competències en matèria educativa a la nostra comunitat l'any 98 es varen trobar amb manca de personal administratiu, i per tant, i per cobrir aquestes necessitats, des de llavors d'incorporen assessors tècnics docents per donar resposta a programes específics, informàtics, en matèria de riscos laborals, entre d'altres. Anualment cada direcció general, la mateixa secretaria general, el consell escolar o les delegacions territorial, entre d'altres, a principi de curs formulen les peticions sobre necessitats de personal, tant d'ATD com docents i els seus perfils. Sí, són llocs de lliure designació, i així han estat des que es varen traspasar les competències en educació, un fet que no els deu ser aliè, ja que vull reiterar que en la present legislatura s'ha fet un esforç per reduir i optimitzar la conselleria en aquest sentit. Un bon exemple del compromís del Govern el trobam amb les xifres a la mà: en el curs 2010-2011 a la Conselleria d'Educació hi havia 235 docents fent feina entre ATD i els que es dedicaven a tasques administratives, amb un pressupost de 3,8 milions d'euros; el present curs 2014-2015 són 179, amb un pressupost que suposa un estalvi d'1,5 milions d'euros en relació amb la legislatura anterior.

Aquest govern ha afrontat, per tant, una profunda reforma de l'administració des del primer dia a tots els àmbits, i queda clar que el sentit comú i la lògica també s'han aplicat en el dia a dia del funcionament de la conselleria. Mentrestant, com tots saben, no s'ha procedit a cap nova convocatòria d'oposicions els darrers anys, i la mobilitat dels funcionaris de carrera i la contractació de docents interins s'ha fet seguint de manera rigorosa la normativa que ho regeix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

En torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació, la diputada Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bé, Sra. Consellera, ens ha tornat vostè a llegir tot allò que tenia preparat, la meitat, d'ahir, i jo crec que açò no és de rebut, i crec que pocs arguments tenen si s'han d'escudar en uns nombres de si hi havia més assessors abans o ara, uns nombres que ningú no pot comprovar aquí. I també li diré una cosa, jo açò no sé si és cert o no perquè no ho hem pogut comprovar, el que sí sabem és que vostè ha creat altres tipus de figures, ha creat les figures de caps de departament a les direccions generals que cobren igual que un director general. Potser que estalviïn d'una cosa però ho gasten d'una altra.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, jo no sé si vostè n'és conscient, però aquesta interpel·lació és perquè vostè ha estat acusada de mentir, i ha d'aportar aclariments més plausibles dels que ha donat fins ara. Encara ens falta saber per quina raó va intentar vostè intentar col·locar a la conselleria un professor que havia d'anar a fer una substitució a Menorca; bé, açò és públic ja i notori. També per què va dir que el Sr. Deyá s'havia desdit quan açò no va ser així. I finalment per què va donar la culpa als funcionaris d'haver amagat els papers de la prova. Però res del que digui no podrà tancar allò que ja hem sabut tots, perquè s'ha fet públic, que és que aquesta conselleria està disposada a donar una comissió de serveis a un interí al qual s'ha adjudicat una plaça de substitució per una baixa temporal i que ho serà, potser, per a algunes setmanes, tot açò per contractar-lo com a assessor docent per pressions de la direcció general del SOIB, és a dir, per un càrrec aliè a més a la conselleria, que el necessitava aquesta senyora per a la seva campanya electoral a Lloseta. Açò és que és molt fort, i d'açò vostè no explica res. Ja ens pot dir nombres de professorat, i açò què té a veure amb la interpel·lació que li estic fent ara?

Tampoc no ens ha dit si en aquesta contractació tindrà conseqüències que l'interí no s'hagi incorporat al seu destí fins després del termini legalment establert, ni tampoc què pensava fer amb aquest assessor docent quan acabés la baixa que havia de substituir, que tal vegada és una setmana més o deu dies.

I voldria aprofitar aquest torn de rèplica també per posar damunt la taula el tema de la borsa d'interins, que ja l'havia fet a la primera intervenció i vostè també ha continuat, i l'adjudicació dels interinatges, perquè ara ja començam a entendre el motiu pel qual van canviar les regles del joc de l'ordenació dels aspirants de la borsa d'interinatge. Clar, ja sabem que és un tema que sempre ha estat problemàtic, és cert, però aquest estiu com cap altre a rel de canviar la puntuació per a l'ordenació de la llista, i que condemna moltes persones que fa anys que són en aquesta llista a quedar enterrades per sempre, perquè la seva antiguitat a la llista no comptarà, i els passarà gent més jove com per exemple en aquest cas, interins sense cap experiència.

Diversos col·lectius s'han queixat, a més, de la manca de transparència i de casuístiques estranyes que s'han produït des del curs 2012-2013, de places que en aquesta web ara desapareixen i ara apareixen, i seria necessari, per tant, portar a terme una revisió en profunditat de les borses d'interins i de la normativa que els empara, no el que ha passat aquest estiu, que encara ho ha enredat més.

Jo ara li hauria de demanar també quina és la seva intenció respecte dels que esperen ser interins, sobretot després que és clar que aquest any tampoc no hi haurà oposicions, i vostè ho ha tornat a confirmar. No hi ha hagut oposicions en aquesta comunitat des de l'any 2011; les darreres les va fer, efectivament, el govern del pacte, i el conseller Bosch s'havia compromès que les convocaria l'any 2013, però és evident que no hi va arribar a temps i ja ningú més no ha obert la boca en aquest sentit. Però les oposicions són necessàries per donar estabilitat al professorat, i són clares, i ja li he dit en una de les meves intervencions d'aquests dies que un dels problemes, per tant, que té aquesta comunitat és la manca d'estabilitat del professorat, que tenim massa interins; per tant és necessari fer-ne, li demanam que s'ho repensi i que rectifiqui aquesta actitud en la política de personal.

I ja per totes aquestes raons que he exposat, per la manca de transparència de la conselleria en la política de personal, perquè ara també estam pitjor que fa quatre anys en aquest sentit, perquè açò perjudica la qualitat educativa i la credibilitat d'aquest govern, és pel que li tornam a demanar la dimissió. I ja no si insistiré més en aquest tema avui, tindrem ocasió de tornar a revisar tot açò quan es debati la moció que presentarem, una moció que tornarà a demanar la seva dimissió, si és que encara no ho ha fet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per tancar la qüestió té la paraula la Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sr. President. Senyora diputada, el Govern defensa un model de funció pública que té per objectius la modernització de l'administració, la millora en la qualitat del servei públic i la professionalització dels empleats públics, i aquests objectius generals són aplicables no només al personal de serveis generals sinó també a la resta de persones que fan feina en els diferents serveis públics, com ara la sanitat i l'ensenyament, i amb aquest horitzó treballam: quan convocam concursos de trasllats, quan convocam comissions de serveis, quan obrim borsins d'interins o borses de treball de caràcter excepcional, quan adjudicam centenars de places cada any per als més de 350 centres educatius que hi ha a les Illes, quan, en definitiva, feim efectiu el dret a la mobilitat de personal docent mitjançant els diferents sistemes de provisió de llocs de feina que les lleis estableixen, tenint en compte les necessitats del servei.

Sra. Diputada, vostè podrà dir que és notori o públic el que consideri, però per més que repeteixi aquestes valoracions no es converteixen en realitat, i li puc dir que no s'ha tramitat en aquest cas concret de què em parla cap autorització, no s'ha tramitat cap autorització, i el procediment segueix tots els tràmits que reglamentàriament li corresponen.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Una nota interna de sol·licitud no és una autorització; no s'ha tramitat cap autorització, que quedi clar.

Com a avanços li puc dir en aquesta matèria que aquest govern...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor, senyors diputats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Demana poder explicar els avanços que em demanen que farem en matèria de funció pública, de serveis generals i d'educació.

(Continua la remor de veus)

Com a avanços... Els puc recordar les places que tenien d'assessors docents, si volen, l'anterior legislatura. Vol que li recordi els avanços que farem? Com a avanços, si els interessa i volen ser constructius...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, està en ús de la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...els puc dir tres compromisos que tenim adquirits: a la Mesa general dels empleats públics es va adquirir el compromís de fer un grup de feina tècnic per analitzar l'estructura més idònia, eficaç i necessària a nivell de la conselleria en matèria de persones, ATD i AD, cosa que no s'ha fet mai, que no varen fer vostès a l'anterior legislatura; a la Mesa sectorial d'educació es plantejarà la voluntat d'aquest govern de posar sobre la taula la petició sindical de "telematitzar" processos per ser més transparents en l'administració de personal; així com s'estan posant damunt la taula propostes d'avanços en substitució de baixes.

En relació amb les baixes li diré que la substitució a partir de 10 dies és una normativa bàsica; és ver que la substitució a partir de 30 dies es va establir per normativa autonòmica precisament amb base als decrets llei 5/2012 i 10/2012, que estableixen una sèrie de mesures d'ajust ocasionades per la necessitat de cobrir el dèficit i reestructurar l'administració, com s'ha compromès aquest govern amb la ciutadania, i així per tant es va complir. A dia d'avui s'estan analitzant supòsits excepcionals perquè es puguin substituir aquestes baixes, i així s'ha ofert per exemple als sindicats en matèria de centres d'una línia, en baixes tutorialis o en aquells casos excepcionals que es puguin determinar pel director del centre i pel claustre, i donar-se trasllat a la conselleria. També s'estan fent propostes en matèria de baixes i substitucions per maternitats, les millores de condicions laborals o el tema de les malalties que em comentaven.

A nivell de Govern també li he de dir que hi ha el compromís de fer feina entre la Direcció General de Funció Pública, la Conselleria d'Hisenda i la Conselleria d'Educació per modernitzar la plantilla de personal docents i transformar-la en una autèntica relació de llocs de feina, cosa que tampoc no es va fer l'anterior legislatura i que ara en un principi es va posar fil a l'agulla a funció pública, a continuació a sanitat gràcies al projecte Hermes, i avui en dia estam fent feina, i amb això ens posam mans a la... fil a l'agulla amb la Conselleria d'Hisenda pel tema d'educació.

Per tant, senyors diputats, aquesta conselleria i aquest govern tenen molt clar que la seva política administrativa és de reducció i de modernització de l'administració, i en aquesta mateixa línia continuarem fent feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 7062/14, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al debat del tercer punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 7062/14, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 7773, 7774, 7775, 7776, 7777, 7778, 77781, 7786, 7789, 7791, 7792, 7795, 7796, 7797, 7798, 7800, 7802, 7803, 7805, 7806, 7809, 7810, 7811, 7812, 7814, 7815, 7817, 7818, 7819, 7820, 7821, 7822, 7824, 7825, 7828 i 7829, té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, sí està fent consultes, no, no, però no passa res. Sr. Conseller, li deia que si bé estam acostumats que en els debats parlamentaris, en allò que correspon entre el nostre grup parlamentari i vostè, i del nostre grup en concret habitualment amb el meu company Sr. Pons i jo, solem discrepar obertament de la gestió feta per la seva conselleria i la seva com a conseller al seu capdavant.

Avui ho hem pogut comprovar arran de la pregunta del Sr. Pons, ha quedat molt clar que tenim clares discrepàncies i diferències en temes claus, com és el de model de finançament, com són les inversions estatutàries, com és el REB. Entenem que són grans fracassos de la gestió de la seva conselleria.

Avui entenc, però, que en el tràmit parlamentari d'aquesta llei no van per aquí els tirs i, d'entrada, li he de reconèixer una cosa, el projecte de llei que es va presentar sens dubte ja millora l'actual llei de finances. Això va provocar, en un primer moment, que el nostre grup decidís que no s'havia d'anar per la línia de presentació d'una esmena a la totalitat sinó que s'havia d'anar per la via de presentació d'esmenes parcials amb un esperit talment positiu, intentant fer aportacions que realment permetessin millorar una llei que ja millorava la que hi havia actualment, però que enteníem que era necessari aportar-les. Amb aquest esperit presentàrem un total de 55 esmenes, de les 55 en tràmits previs de ponència bàsicament s'han aprovat 17 d'aquestes esmenes i en retiràrem una perquè enteníem que no tenia raó de ser. Es mantenen rebutjades 37 esmenes, un 67% de les que presentàrem. En qualsevol cas, s'ha de reconèixer que ha estat una dinàmica de treball diferent a la qual estam acostumats amb determinades lleis, hem pogut treballar el temps que ha fet falta en ponència, hem tengut reunions de feina fora de les ponències també amb la conselleria i amb els tècnics, i fruit de tota aquesta feina, idò, és el resultat que avui sortirà en la votació d'aquesta llei.

Com dic, hem intentat presentar esmenes en positiu, es tractava de millorar, d'ampliar algunes coses i no de destruir o d'eliminar. He d'assenyalar que moltes de les esmenes rebutjades ho varen ser amb un argument que no acceptàvem per part nostra, que és l'argument que són qüestions que més que a una llei han d'anar a un reglament i, per tant, en futurs reglaments es recolliran. Només vull demanar aquí que a l'hora de redactar aquest reglament, idò, com a mínim, es pugui donar

la mateixa capacitat de diàleg i de consens que s'ha donat en els tràmits previs a aquesta llei.

Pel que fa a les nostres esmenes, tant les acceptades com les rebutjades, com he dit, van en la mateixa línia, una línia que va ser anunciada per vostè, Sr. Conseller, a la presentació del projecte, que era la millora tant de control com de transparència en la gestió dels comptes públics. Per començar, entenem que s'ha d'assenyalar precisament aquesta incidència en el control i en la transparència i que aquest control i aquesta transparència arriben bàsicament, Sr. Conseller, i amb això crec que coincidim, per les necessitats d'adaptar la normativa actual a l'actual llei d'estabilitat pressupostària.

El nostre grup, com he dit, no va presentar esmenes a la totalitat pel fet que el projecte, com he dit, ja era millor i entenem que amb la incorporació de les esmenes que ja foren acceptades en la ponència encara millora. Ens agradaria que acabàs de millorar més encara i avui es poguessin aprovar algunes de les esmenes que mantenim vives. Ara, Sr. Conseller, també una cosa ha de quedar clara, no seran tot flors i violes, hi ha punts en els quals no estam d'acord, hi ha punts on continuam discrepant i, per començar, en alguns d'aquests punts m'agradaria fer referència a la tramitació d'aquesta... no a la tramitació sinó al moment d'obrir el debat sobre aquesta llei.

Aquesta és una llei, com dic, necessària que arriba, precisament, al final d'aquesta legislatura, ha tengut aquest govern més de tres anys per treballar i presentar un projecte, no ho ha fet fins ara i no ho ha fet malgrat ja fa temps que se li fan arribar per part de determinades entitats proposades en aquest sentit que permetrien haver començat a treballar. Per què dic tot això? Perquè una llei com aquesta que incrementa el nivell d'exigència en la gestió dels comptes públics haurà passat per la gestió dels comptes d'aquesta legislatura, haurà passat de llarg. No és una llei que s'hagi pogut aplicar a si mateix el Govern que l'aprovarà.

Dins aquestes discrepàncies que tenim algunes són, per ventura més que discrepàncies perquè jo crec que aquí també hi ha d'haver una coincidència, és una llei no exempta de dificultats de futur, quan dic no exempta de dificultats vull dir no exempta de capacitat real d'aplicació del cent per cent del contingut de la llei. És una llei que tindrà moltes dificultats, no serà una llei dolenta, però serà de difícil aplicació, sobretot en algunes coses, posarem algun exemple, vostè ha comentat algunes vegades que un dels punts importants d'aquesta llei és la necessitat d'acabar eliminant les partides ampliables, sense anar més lluny, els crèdits ampliables. La llei recull que aquestes ampliacions de crèdit hauran de tenir autorització prèvia del Consell de Govern, a proposta del conseller d'Hisenda, i que, amb caràcter general, s'han de finançar per dues vies, a càrrec del fons de contingència o, en algun cas, amb baixa en altres crèdits de despesa.

L'actual...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... sí, o crèdit extraordinari, parlam sense aportació de crèdit extraordinari que, efectivament, aquesta via sempre hi és, però això, què ens deixa? Això, precisament, que acaba de dir vostè, la realitat ens du que tinguem en compte allò que hi sol haver o que hi pot haver a un fons de contingència, les necessitats reals de les liquidacions dels pressuposts d'aquesta mateixa legislatura, dels que preveuen per a aquest exercici 2014, demostren que gestionar un pressupost, el pressupost que vostès presenten cada any, sense fer ampliacions de crèdit és materialment impossible, és materialment impossible, ho han fet aquests darrers anys en educació, en salut, en altres àrees; i vostè sap que hi ha un... vostè ho sap i ho sabem nosaltres, que hi ha un forat especialment greu que és l'Íbsalut en aquesta qüestió, i això què fa?, que a curt i a mig termini, podem estar parlant d'una bona llei, podem dir que surt morta abans de començar, des d'aquest punt de vista, no me malinterpreti tampoc. Per tant, aquest és un dels punts que entenem que és crític en el futur d'aquesta llei.

Un altre punt diferencial, una altra crítica que férem inicialment, era la previsió inicial també d'entrada en vigor d'aquesta llei, va ser una de les esmenes que férem, afortunadament va ser una de les esmenes que poguérem negociar i treballar. La previsió inicial era que entràs en vigor a partir de gener de 2016, que suposava automàticament que no entraria, que no tendria efecte el contingut d'aquesta llei fins el pressupost de 2017 pràcticament. Afortunadament, com dic, i gràcies a transaccions via treball en ponència, es va poder arribar a un punt, entre l'un i l'altre, que permetrà que ja l'any que ve bona part o una part, d'aquesta llei pugui ser aplicable i que el pressupost de 2016, no el de 2017, ja es presenti i es redacti en funció del que recull aquesta normativa. D'aquí, li deia, les dificultats imminents en l'aplicació del tema, per exemple, de les ampliacions de crèdit.

En aquesta línia de millora de control i transparència, Sr. Conseller, entenem que hi ha un punt realment important i és el grau d'implicació i de participació en aquest control i en aquesta transparència per part del Parlament de les Illes Balears. S'ha de tenir en compte que és precisament aquest parlament qui té la responsabilitat, com hem fet aquests dos darrers dies, de debatre i aprovar o rebutjar els pressuposts de la comunitat autònoma. Per tant, no ha d'estranyar que el nostre grup reclami un paper real de més pes del Parlament en el control de la gestió al llarg de l'exercici dels pressuposts de la comunitat.

La major participació en el control efectiu, no hi ha dubte, hauria de millorar també el grau de transparència en la gestió. He de reconèixer que gràcies a la feina en ponència una part de les esmenes presentades pel nostre grup han estat incorporades, basta que un faci una ullada a la llei, concretament a l'article 146, que parla d'aquest tema i compara la proposta inicial amb el redactat en aquests moments i veurà que segurament és l'article que més s'ha modificat dins el global de la llei.

Això és bo, Sr. Conseller, però el nostre grup entén que és insuficient. És millorable aquesta informació, hi ha documentació que arriba al Parlament, però per a nosaltres també és important la temporalitat d'aquesta arribada al Parlament. Està clar que trimestralment s'aporta el compte general del trimestre anterior, però hi ha determinades qüestions

que no poden esperar cinc mesos dins l'inici de l'exercici el seu objecte de control del Parlament, que pot passar perquè aquest compte general del primer trimestre de 2015 arribarà al Parlament el mes de maig, a partir del mes de maig de 2015. Entenem que això és modificable i és millorable. Per tant, mantenim esmenes en aquesta línia, per entendre que es varen deixar moltes coses pendents i algunes, com he dit abans, pendents de l'aprovació d'un reglament.

Amb aquestes esmenes que també hem presentat, les vives i les que varen ser acceptades, el nostre grup pretenia, a més del que li he explicat fins ara, establir límits a determinades operacions financeres de risc excessiu o, en altres casos, poc clares. Entre aquestes darreres m'agradaria assenyalar la possibilitat que determinades entitats locals es puguin veure afavorides, des del nostre punt de vista, per un simple motiu polític.

Intentam també evitar l'aprovació de subterfugis normatius per a contractació de personal esquivant, d'alguna manera, sistemes reglats de contractació. També entenem que s'hauria de donar més capacitat per garantir per llei els compromisos de futur, com poden ser acords retributius. Creim també que s'ha d'intentar evitar que la xifra en milions d'euros que puguin escapar al control de determinats òrgans sigui el més baixa possible.

I, finalment, un fet que entenem important, com són les competències i les capacitats de la Intervenció General de la comunitat autònoma. Aquí només vull assenyalar que la llei també millora la funció d'intervenció respecte de l'actual normativa de finances, però també entenem, igual que hem dit amb el tema del control parlamentari, que és insuficient. Li posaré algun exemple, en el cas de discrepàncies en algun moment entre la Intervenció General i els responsables polítics la llei preveu que la resolució definitiva d'aquesta discrepància està en mans del Consell de Govern, és a dir, discrepància entre tècnics en matèria d'hisenda i pressupostària de les que han de fer un control dels comptes de la comunitat autònoma, que és Intervenció General, la resol un òrgan polític. Aquí tenim una certa discrepància.

No acaba aquí la prioritat dels polítics en detriment de la Intervenció, hi ha alguns casos més, n'hi posaré només un perquè ja no tenc més temps. Entenem, per exemple, que és absurd que un possible expedient a un alt càrrec l'iniciï el Consell de Govern quan és fàcil que si hi ha irregularitat aquesta podria venir per ordre d'un superior, per tant, també d'un polític. Convindran amb nosaltres que la responsabilitat, en aquest cas, queda un tant retallada.

Ja s'acaba el temps, tan sols assenyalar el que li he dit, Sr. Conseller, m'agradaria que l'esperit positiu que s'ha viscut, que hem tengut l'oportunitat de viure durant tot el temps de tràmit parlamentari es mantengui a partir d'avui. També és cert que ens hauria agradat que com a manera de funcionar ja sistemàtica per part del Govern s'acostumàs a comptar amb l'oposició a l'hora de redactar els projectes, aquí ens hem trobat un projecte que arriba al Parlament, que ha redactat només la conselleria, només el Govern i que, efectivament, hem treballat a partir d'aquí, però pot ser una manera de millorar aquesta capacitat de funcionament i de coordinació entre oposició i Govern passaria perquè en el procés previ a la presentació en el Parlament també pogués comptar amb la participació dels grups de l'oposició. En qualsevol cas -repetesc- crec que és un cas especial aquesta llei, diferent a la majoria de les quals hem tengut oportunitat de debatre en aquest parlament i entenem que aquesta és la línia que s'hauria de seguir en tots els casos.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari MÉS també s'hi mantenen les esmenes RGE núm. 7836, 7839, 7841, 7842, 7843, 7844, 7845, 7847, 7848, 7851, 7852, 7854, 7857, 7862, 7863, 7864, 7865, 7868, 7869, 7870, 7871, 7872, 7873, 7874, 7875, 7877, 7879, 7881, 7882, 7883, 7884 i 7835. Per defensar-les té la paraula el portaveu Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes. En primer lloc, dir que aquesta llei de finances es va plantejar des del primer moment tenint present que els seus efectes, alguns, començaran a vigir a partir de la seva aprovació, en tot cas l'any que, però el gruix en tot cas seria a partir de 2016. Per tant, és una llei que ens plantejàvem a curt i a mig termini i des d'aquest esperit crec que es va fer una feina, tant en ponència, especialment, en comissió ja va arribar tot més mastegat, però en ponència es va fer una feina de recollir les propostes que s'havien fet de totes les parts, hi va haver per tant en aquest sentit un intent d'arribar al màxim d'acord i de consens possible. És evident, ja ho dic d'entrada, no és la llei que nosaltres haguéssim plantejat, li falten moltes qüestions, hi ha hagut discrepàncies, evidentment, i són part de les esmenes que mantenim, amb el contingut més polític d'una llei que és molt tècnica, en tot cas, però l'orientació política que nosaltres hi volíem dur.

Però també he de reconèixer l'esforç que s'ha fet per part del Govern i per part del Grup Popular per intentar consensuar al màxim possible aquesta llei i recollir una part significativa, no totes, com he dit abans, però sí significativa de les propostes que des de l'oposició, des dels diversos grups hem fet.

Nosaltres ens vàrem marcar com a objectiu, el qual no hem aconseguit, evidentment, que quedàs clar que els temes d'estabilitat pressupostària de sostenibilitat financera que venen per imperatiu legal. També, un altre objectiu que ens vàrem marcar, era que s'introduïssin ja a la Llei de finances conceptes de sobirania fiscal, de sobirania financera, cosa que tampoc no

s'ha aconseguit. I el tema més important era que l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera es lligassin a un concepte que era el de la suficiència de recursos dels serveis públics essencials, això per a nosaltres era molt important; se'ns obliga a una estabilitat pressupostària, a una sostenibilitat financera, però sempre hi ha d'haver per sobre d'això la suficiència dels recursos dels serveis públics essencials. I si no tenim els recursos per garantir aquesta suficiència de serveis públics essencials, qui recapta, en aquest cas l'Estat, l'ha de garantir, si fóssim nosaltres qui els recaptàs seríem nosaltres els que l'hauríem de garantir, però ara, com que nosaltres no recaptam, almanco no recaptam el gruix, el gruix s'ho queda l'Estat, és l'Estat qui ho ha de garantir, cosa que per ara no fa.

Un altre punt que també posàrem damunt la taula era un major protagonisme del control del Parlament de les Illes Balears, cosa que s'ha aconseguit parcialment, en part, en concret el control del Parlament sobre el pla pressupostari a mitjà termini, sobre l'ús del Fons de contingència, de la informació pública de l'avantprojecte dels pressuposts, era un altre punt que també ens posàvem com a fita, d'introduir el debat sobre la liquidació dels pressuposts, que és una de les qüestions que s'ha aconseguit; l'informe, també, de les deficiències greus del control financer, que arribàs al Parlament. I juntament amb aquest major protagonisme del control del Parlament, també un major protagonisme de la Sindicatura de Comptes.

I per altra banda, ens vàrem marcar també, sobretot, una sèrie de qüestions: la participació ciutadana, la transparència, el major control, com he dit, i, com he dit també, la garantia de serveis públics. També, sobretot a la part final, la recuperació del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i ampliar les seves competències. I introduir dues qüestions més: l'auditoria ciutadana dels comptes públics i els pressuposts participatius.

Vaig a desenvolupar un poquet més cadascun d'aquests punts que he esmentat. Així, com he dit, nosaltres consideram que la política d'estabilitat pressupostària que es va imposar per la reforma constitucional exprés, aprovada en el seu dia pel PP i pel PSOE, no pot ser contrària a la garantia d'uns serveis públics adequats per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i per tant el Govern i el Parlament han de vetllar perquè això sigui així. I per tant, aquestes referències a les normes legals estatals i europees per garantir l'estabilitat i la sostenibilitat financera només es poden acceptar des del punt de vista que venen per imperatiu legal.

I llavors el fet, com he dit abans, que no podem renunciar a una sobirania fiscal que superi en el futur aquesta situació actual de deficient finançament dels serveis públics essencials que la publicació de les diverses balances fiscals per part de l'Estat ens ha deixat paleses cada vegada, sigui quin sigui el mètode de càlcul que s'hagi utilitzat.

Per tant, malgrat les actuals restriccions legislatives, no podem renunciar a canviar aquesta situació en el futur per superar el que vivim dia a dia a les escoles, en els centres de salut, en els hospitals, etcètera. Perquè aquest és el problema, que aquestes deficiències de finançament llavors es tradueixen en un mal servei en serveis públics essencials i bàsics per als ciutadans.

Com he dit abans, bona part de les esmenes varen anar en la línia d'incrementar la transparència d'assegurar la suficiència de serveis públics essencials, de l'autonomia financera per part de les Illes Balears per fer possible els recursos necessaris per a un desenvolupament social, econòmic i ambiental de manera sostenible. També en la línia que s'avaluà el dèficit fiscal de l'Estat a les Illes Balears, aquest és un dels punts que no se'ns ha acceptat, pensam que havia de ser una de les qüestions que s'havien introduït, que nosaltres avaluàssim, no esperar que l'Estat ho faci, aquest dèficit fiscal que té l'Estat cap a nosaltres, així com també que s'avaluassin les mesures previstes dins aquests plans d'estalvi i d'estabilitat pressupostària per com afecten els drets de ciutadans i ciutadanes i la qualitat dels serveis públics.

El pla de retallades que vostès varen fer el 2012 no avaluava quin efecte tendria en els ciutadans, quin efecte tendria sobre les llistes d'espera, quin efecte tendria sobre les aules de les escoles i dels instituts, i aquesta avaluació és absolutament necessària per veure si aquestes mesures es poden prendre o no es poden prendre.

Una altra de les qüestions és la participació ciutadana, concretament en l'elaboració dels pressuposts, per ventura a llei, hi vàrem introduir una proposta que era que prèviament que s'elaboràs l'avantprojecte dels pressuposts, es fes una informació pública en la qual els ciutadans o els col·lectius interessats hi poguessin trametre les seves propostes sobre política d'ingressos, sobre política de despeses, sobre gestió pressupostària, propostes que haurien de ser avaluades per les conselleries competents i, posteriorment a l'elaboració de l'avantprojecte i abans que anàs al Consell de Govern, els pressuposts fossin objecte d'exposició pública, per un termini almanco de set dies, per tal que els ciutadans hi poguessin presentar al·legacions. Se'ns va dir que no a aquesta proposta perquè ja hi ha la Llei de bon govern que diu que es publicaran les inversions, cosa que el Govern ni tan sols compleix i que és molt poc en relació amb la participació que nosaltres consideram que hi hauria d'haver en aquest sentit.

Llavors, una de les qüestions amb la qual sí que hi va haver acord era el debat de la liquidació de pressuposts, nosaltres vàrem considerar que sempre hi havia un debat molt important en aquest plenari de pressuposts que era el debat, precisament, de pressuposts, però mai no hi havia un debat sobre com s'havien gastat aquests pressuposts, quina desviació hi havia hagut, si havien tengut problemes o no amb cada una de les inversions o de les previsions pressupostàries fetes. Ara s'ha introduït aquest debat, és vera que va comparèixer ja el conseller fa pocs mesos, aquest estiu, per a fins i tot, encara que no tenia l'obligació legal, ja avançar-se a aquesta intenció de tots els grups d'introduir aquest debat, però ara ja sí que serà obligació, i no només davant la comissió, sinó, fins i tot, davant aquest ple del Parlament en que hi haurà un debat el qual nosaltres creim que serà important, tant de la liquidació del pressupost com de les actuacions que justifiquin la modificació dels objectius de despesa establerts.

Altres de les esmenes aaven en la línia, com he dit abans, de donar més competències de control tant a la Comissió d'Hisenda del Parlament com a la Sindicatura de Comptes, algunes han estat acceptades, altres no han estat acceptades i per això mantenim les esmenes.

Per altra banda, també, vàrem considerar que era important aprofitar aquesta llei per suspendre precisament la llei que va..., per derogar, perdó, la llei que va suspendre el Consell Econòmic i Social, en definitiva, tornar a posar en marxa el Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. Pensam que l'actual situació ho requereix, requereix ..., això no pot ser substituït per una fundació amb una patronal determinada, com la d'Impulsa, que tenen vostès; el Consell Econòmic i Social era l'òrgan de participació dels agents econòmics, socials, etcètera de les Illes Balears i era un òrgan de participació que consideram que s'hauria de refer i que, a més, hauria de tenir més competències. Concretament, consideram que dins les seves funcions s'hi hauria d'incloure l'anàlisi de l'avantprojecte de pressuposts generals i també s'hi hauria d'incloure la possibilitat d'emetre dictàmens a iniciativa pròpia sobre el tancament de comptes de qualsevol institució autònoma.

I per altra banda, dos temes més en els quals no hi ha hagut acord: un ha estat la recuperació del CES, com he dit ara, ha estat el fet d'introduir una llei sobre auditoria ciutadana dels comptes públics; una llei que, com a mínim, hauria de regular qui pot promoure aquesta iniciativa, l'accés a la informació del qual podria aquesta iniciativa, els recursos disponibles perquè els promotors de l'auditoria poguessin analitzar les dades, difondre resultats i delimitar fins i tot eventuais responsabilitats derivades d'aquesta auditoria. Consideram que és una qüestió que en el futur s'acabarà imposant, que els ciutadans i ciutadanes puguin avaluar, a través d'aquestes figures, l'actuació dels gestors públics.

I per últim, tot i que hem fet una proposta concreta, també consideràvem que es podia regular més extensament l'aprovació i l'impuls dels pressuposts participatius; sabem que els pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears és molt taxat, és difícil introduir la participació ciutadana, però s'ha de començar a plantejar aquesta qüestió de manera seriosa, i per tant consideràvem que hi havia d'haver una llei que regulàs aquests pressuposts participatius tant de la comunitat autònoma, com dels consells insulars, com dels ajuntaments. No han volgut introduir aquesta possibilitat, per tant, com deia, la llei per a nosaltres queda coixa en una sèrie de qüestions més ambiciosos que ens podríem haver plantejat, que podrien haver anat amb el desenvolupament de la sobirania fiscal de les Illes Balears; en la línia també de major participació ciutadana, que creiem que són els eixos que han quedat més coixos en aquesta llei, però així i tot, he de reiterar que, efectivament, hi ha hagut un ample debat, un ample diàleg i una part important de les esmenes que han estat aprovades.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Sr. Presidenta, perquè igual m'he confós i a l'inici del debat d'aquest dictamen hauria d'haver intervengut el Govern per presentar la llei, per aquesta qüestió i per poder debatre amb els grups parlamentaris que han presentat les esmenes que encara queden vives, li deman torn incidental.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Té temps, té l'opció de poder collir la qüestió incidental, pot intervenir sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. He begut abans perquè no em falli la veu, una altra vegada, com aquest matí.

Sotmetem avui a consideració del plenari d'aquesta cambra, la Llei de finances de la comunitat autònoma; l'actual llei, la llei vigent de finances de la comunitat és del 1986, des de llavors s'han produït diverses modificacions que obligaren el Govern de les Illes Balears a fer un text refós l'any 2004, i des d'aquell moment del 2004 han transcorregut deu anys en què s'han produït també múltiples modificacions i canvis normatius, també en l'àmbit estatal. Era, per tant, necessari procedir a una àmplia reforma legislativa que adaptés les normes de la nostra comunitat en matèria econòmicofinancera a la realitat d'avui, a la realitat que viuen les nostres illes avui.

Alguns diran que aquesta norma o aquesta llei és una norma eminentment tècnica i que no és gens política i jo vull dir que avui, el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari MÉS, els diputats no adscrits i el grup de la majoria, el Grup Parlamentari Popular, sota la iniciativa legislativa del Govern, debatem i aprovarem la norma que més transcendència política té d'aquesta legislatura.

Alguns altres diran que aquesta llei no interessa als ciutadans, i jo vull dir que la norma que debatem i aprovarem avui és del màxim interès dels ciutadans de les Illes Balears, perquè el que avui els diferents grups d'aquesta cambra, en la representació dels ciutadans de les Illes Balears debatem i aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears és el seu interès, l'interès dels ciutadans, en manar als seus polítics i gestors públics que quan prenen decisions d'inversió amb els seus diners pensin i justifiquin què hauran de pagar en despesa estructural en el futur.

Debatem, aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears el seu interès en manar als seus polítics i gestors públics que quan prenguin en gestió, en matèria per exemple d'educació o sanitat, no deixin un forat pressupostari i carreguin a deute futur les seves decisions. I ho fem acabant amb el caràcter ampliable dels crèdits, ja ho hem fet enguany, ja hem reduït durant aquests anys el caràcter ampliable dels crèdits. Reduir el caràcter ampliable no vol dir que no es puguin

ampliar els crèdits de personal, vol dir que si es vol ampliar el crèdit de personal es donen de baixa altres crèdits, es deixen de fer altres coses, o es ve aquí al Parlament i s'explica als representants dels ciutadans de les Illes Balears que és necessari crèdit extraordinari per debatre sobre si la gestió dels responsables públics ha generat aquesta necessitat de crèdit extraordinari que carregam a deute dels ciutadans futurs.

Debatem, aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears el seu interès en manar als seus polítics i gestors públics que la despesa a realitzar sigui la que determinin els recursos que els mateixos ciutadans posen per fer les polítiques públiques, posen al servei dels administradors per fer les polítiques públiques i només això establint el sostre de despesa.

Debatem, aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears el seu interès en manar als polítics i gestors públics que retin comptes cada any en aquest plenari de com han gestionat els seus pressuposts, debatent la liquidació pressupostària, com deia ara el Sr. Barceló, perquè, més que el debat d'intencions, interessa als ciutadans el debat sobre els fets i resultats de la gestió pública.

Debatem, aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears el seu interès en manar als seus polítics i gestors públics subjectar a majors i millors controls les decisions dels gestors respecte de l'endeutament de la comunitat autònoma, o la protecció del deute comercial o el seu interès, l'interès dels ciutadans en manar als seus polítics i gestors públics que siguin transparents i informin el Parlament, on són els seus representants, de les modificacions de crèdit o d'aquelles factures que han quedat en el calaix en el tancament de l'exercici, o del pla pressupostari a mitjà termini on s'incardina el desenvolupament pressupostari de l'exercici en la perspectiva pressupostària dels exercicis següents.

Debatem, també, aprovarem i convertirem en llei dels ciutadans de les Illes Balears el seu interès en no fer insolvent la seva administració amb grans despeses plurianuals; o l'interès dels ciutadans en manar als seus polítics i gestors públics que responguin de les decisions que suposen una mala administració i establir un règim molt més estricte d'exigència de responsabilitat.

En definitiva, senyores i senyors diputats, avui els grups polítics d'aquesta cambra, debatem i aprovam, amb la feina que hem fet conjuntament durant aquests mesos, una norma política, la qual suposa dir als nostres representats, els ciutadans de les Illes Balears, que estam d'acord en l'essencial, i també suposa dir-los que hem entès el missatge referit a la gestió que han fet els responsables públics en el passat.

Era i és interès del Govern fer d'aquesta legislatura una política reformista àmplia per poder tornar a la comunitat el creixement econòmic i la generació d'ocupació; donar una solució viable i solvent a la nostra comunitat autònoma, sabent que l'interès dels ciutadans era i és també que la política, la política legislativa respongui al comportament seriós dels responsables públics que miren d'estar a l'alçada de l'esforç dels seus conciutadans.

Hem fet un camí intens de consolidació fiscal. El Govern ha hagut de prendre decisions dures en matèria de despesa, no per molestar ningú, ho hem fet amb la consciència que les decisions responien, malgrat alguns possibles efectes negatius immediats, aquestes decisions responien a l'interès de beneficiar a tots de la manera més ràpida possible per sortir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, una mica de silenci.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó).

...per sortir de la crisi de la forma més ràpida i positiva per a l'interès general.

Dit això i fet el gran esforç, és el moment de continuar fent feina en la direcció que ha donat fruits per als ciutadans de les Illes Balears i canviar els instruments normatius al nostre abast perquè serveixin molt millor als interessos dels ciutadans de les illes, de millorar el seu futur.

A això respon també la Llei de finances, de res no serveix haver fet aquest camí si resulta que els responsables públics del futur en lloc de gestionar amb bon criteri poden prendre decisions dolentes sense que existeixi cap responsabilitat, de res no serveix haver fet aquest camí, que ha costat un gran esforç als ciutadans de les Illes Balears, si els responsables públics del futur poguessin continuar fent-se fotografies, però carregant de deutes als ciutadans de les Illes Balears.

Crec, senyores diputades i senyors diputats, que la llei que avui aprovam és del màxim interès dels ciutadans de les Illes Balears perquè permet, segur, que puguem fer més coses en el seu benefici, és a dir, no és veritat en l'opinió del Govern que per fer més coses, per garantir per exemple el subministrament al Servei de Salut el control i la transparència siguin un... - permetin-me dir-ho en castellà-, *un estorbo*, no és veritat, tot el contrari, els controls i la transparència afavoreixen poder fer moltes més coses i amb la garantia que es fan bé.

Avui, senyores diputades i senyors diputats, per damunt d'altres consideracions que sé que els grups parlamentaris de la cambra tenen respecte d'algunes qüestions que es recullen a la llei, per damunt d'alguns altres matisos que sé que els grups... per exemple, parlava el Sr. Boned de... bé, diferir a tractament reglamentari determinades qüestions, no és una diferència entre el seu grup i el Govern o el grup de la majoria, és simplement una qüestió tècnica perquè, en el fons de la qüestió, hi estam d'acord, no?

Bé, idò per damunt d'aquestes consideracions o de matisos, la intel·ligència de tots els grups parlamentaris de la cambra ens dicta que és millor una llei acordada amb part de raó d'uns, amb part de raó dels altres, que totes les lleis plenes de veritats absolutes.

I jo avui en nom del Govern vull agrair als portaveus dels grups parlamentaris el seu esforç, les seves raons, el seu màxim interès per servir de veritat als ciutadans de les Illes Balears que amb aquesta llei crec que queden ben garantits de cara a la governació futura.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Dins la qüestió incidental té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Joan Boned, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ens diu que és una llei adaptada a la realitat, jo li diré dues coses: aquí entenem que, per una part, aquesta vegada sí que podria ser que això fos una realitat si no ara, en un futur i per una altra per la repercussió d'aquesta llei a curt i a mig termini pot ser parlem més d'un desig que d'una realitat, però del que no hi ha dubte és que efectivament aquesta... a pesar que potser que no per a tothom serà entès de la mateixa manera, pot és una llei transcendent, realment transcendent que no tan sols permet, efectivament, millorar controls, millorar en transparència, encara que -repetesc- des del nostre punt de vista hi ha aportacions que podrien anar cap al fet que encara fos més aquesta capacitat, però és una llei que condicionarà de manera clara la forma de gestionar els comptes públics a partir de la seva aplicació integral.

Li he de dir, Sr. Conseller, que no sé si el contingut d'aquesta llei farà molta gràcia a companys tant del seu partit com del nostre que en un futur hagin de gestionar determinades àrees en un govern de les Illes Balears, molt especialment al que ocupi la responsabilitat de Salut o Educació, per exemple, i per què dic Salut o Educació?, hi ha fet referència vostè també, perquè sabem que són aquelles àrees on a dia d'avui s'està produint més discrepància en la gestió del pressupost actual en referència al que preveu per a un futur aquesta llei; i no tan sols això, sinó que com he dit abans serà difícil, complicat, costarà molta feina reconduir la situació en aquestes àrees al punt de partida d'aquest projecte, molt complicat.

En qualsevol cas, sempre queda una via perquè aquesta llei és bona, però no tapa tots els forats que poguéssim plantejar, com a mínim. Vostè hi ha fet referència..., a la meua primera intervenció quan parlàvem del tema de les partides ampliables i efectivament continua havent-hi una opció que és anar a crèdit, d'endeutament, una opció que continua sent possible a partir d'aquesta llei i que la veritat seria que també... seria desitjable

establir algun tipus de límits a aquestes situacions perquè si no, el que provocarem serà la necessitat sistemàtica d'anar a aquest endeutament per sistema, perquè no hi haurà altra opció més que gestionar per aquesta via. I, com dic, entenem que s'han d'establir límits, igual que entenem també que dins el tipus d'operació de crèdit possible i reconeguda també a partir d'aquesta llei, n'hi ha alguns que s'haurien d'establir també limitacions d'algun tipus. Em referesc a aquelles operacions, ja ho hem comentat vostè i jo alguna vegada, que són especialment delicades perquè carreguen les obligacions i l'amortització, la difereixen uns anys endavant, estic parlant d'aquelles operacions que deixen pràcticament la total liquidació i amortització del crèdit al darrer anys pràcticament de vida del seu termini. Això fa que la situació a qui li correspon, la pugui trobar molt complicada. Jo no dic que s'hagin de (...), però sí s'haurien de posar uns certs límits.

En qualsevol cas i per acabar, Sr. Conseller, puc compartir pràcticament, avui, no sempre, però avui, pràcticament la totalitat de la seva intervenció en aquest torn incidental, Sr. Conseller. Només posaré un però en el fet, per no perdre el costum, i és que hauria estat desitjable que tot el que vostè ha defensar avui, en referència a aquest projecte de llei, haguéssim tengut l'oportunitat de veure'l, a vostè i a aquest govern també, gestionar d'aquesta manera i amb aquestes condicions. Ja sé que és impossible, però hauria estat desitjable, perquè, efectivament, vostè ho sap, s'està gestionant el pressupost d'una manera radicalment contrària al que preveu aquesta llei i al que vostè ens ha dit a la seva intervenció que -repetesc- excepcionalment compartim pràcticament al cent per cent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara i dins la qüestió incidental, té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Durant anys hem vist operacions pressupostàries, financeres que han deixat hipoteques complicades, dins infraestructures, que la seva construcció, que la seva utilitat era més que dubtosa, amb un cost molt important i que encara avui continuam pagant. Continuam pagant autopistes, continuam pagant Palmas Arenas, continuam pagant metros, continuam pagant moltes infraestructures -com dic- amb una utilitat dubtosa, algunes encara en construcció, la del Palau de Congressos; decisions que es van prendre al seu moment, sense el rigor necessari.

Amb aquesta llei s'arreglarà aquesta situació?, s'aconseguirà la transparència i el control en les decisions pressupostàries? Segurament el temps ho dirà, segurament trobarem problemes amb l'aplicació pràctica d'aquesta llei que en el futur que, tal vegada, s'hi hagin d'introduir modificacions. En qualsevol cas, l'intent és ara introduir la responsabilitat i la seriositat a l'hora de dur a terme aquestes aplicacions. Amb això estam d'acord, ja li dic, nosaltres, que es fiscalitzis prèviament les decisions que poden hipotecar el futur, és una qüestió que compartim; és més, actualment en aquesta legislatura -també en el passat s'ha

fet-, es prenen operacions amb manca d'amortització; això és un problema per al futur, són decisions que es prenen ara; també en el passat s'ha fet, i entenc que entra dins la remodelació dels crèdits amb els bancs, de la negociació, però aquestes decisions també formen part de qüestions que poden hipotecar el futur. Per tant, tot aquest paquet és el que nosaltres consideram que s'ha de qüestionar i s'ha de veure com funcionarà.

Ja li dic, si en el futur aquesta serà la llei que realment que farà que tot això ... permeti'm que ho dubti, dependrà molt de les persones que s'hi posin al front, de fins a quin punt es desenvolupi la llei i que aquesta immissió, aquesta falta d'immissió que ens ha faltat, aquest puntet que nosaltres consideram que es podria haver anar més enllà, tant en la participació ciutadana, probablement és aquí on més ha fallat, com en els controls, el temps, no només del Govern, control externs, em referesc al Parlament, a la Sindicatura de Comptes, com la participació a través, també, del Consell Econòmic i Social o de les auditories ciutadanes.

Per la resta, com dic, efectivament hi ha un acord important, excepte en el punt de partida que recull evidentment bona part de determinades normes que ens diuen des de l'Estat que primer de tot és pagar el deute als bancs; nosaltres deim, el primer de tot és pagar els deutes, però assegurem que podrem pagar els serveis públics bàsics i essencials, si no, la resta, la resta no, si no, la resta no. Això evidentment és un punt que nosaltres creim que hauria de quedar resolt en el futur, i és una qüestió política que entenem, que discrepam, lògicament, en com s'ha de plantejar. Per la resta, rigor, transparència, control, responsabilitat de les decisions que es prenguin, responsabilitats, també, seriositat i, sobretot, que no prenguem decisions que es facin hipotecant el futur no només del Govern, sinó dels mateixos ciutadans i ciutadanes que són els que al final han d'acabar pagant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca ara la qüestió incidental una nova intervenció del conseller, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors portaveus, jo des del Govern vull posar l'èmfasi en una legislatura que nosaltres hem parlat de la seva herència, vostès han parlat de la nostra, vull posar l'èmfasi que avui deixam una petita herència compartida per als que governin en el futur, i és aquesta llei de finances.

Compartesc amb vostès que hem hagut de transitar per damunt d'una línia molt prima per decidir què ... quan estàvem exigint determinades coses, si eren prou realitzables, i al mateix temps complir amb el compromís de posar més control i de mirar que es millori la gestió pública. Això és el que hem hagut de mesurar en cada moment, en el treball a ponència, quan feim el treball en comissió; i crec que surt equilibrat en aquest sentit.

Crec que, permetin-me dir-los que crec que hem de ser audaçs i crec que hem de tenir coratge i crec que hem de fer una passa endavant. I aquesta llei fa una passa endavant en matèria de gestió dels recursos públics. No deim que les partides no siguin ampliables, deim que no són ampliables a primera vista, i a més contra deute, és que igual que tots els responsables dels altres departaments quan han de prioritzar una decisió han de donar de baixa uns crèdits per prioritzar aquesta decisió i incrementar aquest crèdit, ho hem de fer tots, perquè això redunda en major estalvi, redunda també en una millor gestió dels recursos que, al final, els posen els ciutadans de les Illes Balears.

També en aquest sentit i en aquest debat que hem tengut sobre la possibilitat de realitzar els diferents preceptes de la llei, li promet que és per impossibilitat tècnica que no podem avançar la vigència de la llei en determinades coses, però també hem fet un camí, o sigui, per una banda el Govern sense llei, venint a parlar de la liquidació, baixant més els crèdits ampliables al pressupost de 2015, sotmetent el sostre de despesa també a la consideració de la cambra l'agost, ...bé, per una banda el Govern sense llei, per una banda també amb vostès, introduint determinades coses de la llei que comencin a vigir l'any 2015, és a dir els pressuposts de 2016 s'han de fer conformes al preceptes de la llei. Els pressuposts es fan el juny, el juliol, l'agost i el setembre de 2015, per tant, ja s'han de fer conformes a les previsions de la llei.

Jo voldria dir que és això, del que tractam és això, posar en comú el mínim comú denominador que tenim per deixar als governants del futur una herència compartida en matèria economicofinancera, en matèria de com gestionar els recursos públics. I en aquest sentit li demanava audàcia i coratge, perquè hem de començar ... jo l'altre dia deia que si no hem après la lliçó, la recuperació serà un vist i no vist, hem de començar a fer passes, sabem les dificultats de prendre determinades decisions o d'actuar d'una determinada manera contra el que s'ha vengut actuant, però som aquí, senyores i senyors diputats, som aquí, senyors portaveus dels grups parlamentaris, per fer política, i fer política significa transformar la realitat dels ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara en contra de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, començaré la meua intervenció de la mateixa manera que ho vaig fer en comissió, i és amb un torn d'agraïments. Primer de tot, als grups parlamentaris de l'oposició, als seus portaveus, el Sr. Joan Boned, el Sr. Gabriel Barceló, un agraïment molt sincer per les hores dedicades, per les hores de feina i d'anàlisi que s'han fet, les propostes i les contrapropostes que s'han fet i sempre amb una gran voluntat de consens i d'arribar a acords. Jo crec que hi ha hagut alçada de mires per totes les parts.

També un agraïment molt especial al conseller d'Hisenda, el Sr. José Vicente Marí, al director general de Pressupostos, el Sr. Antoni Costa, que ens van ajudar moltíssim durant el tràmit de ponència, fins i tot vam fer reunions a la conselleria, com recordava molt bé el Sr. Joan Boned, i en general a tot el personal tècnic de la conselleria per la seva constant assistència i presència en tot el tràmit de la llei. I, per últim, també un agraïment, també molt sincer, a la interventora d'aquesta cambra, la Sra. Magdalena Matas, que ens acompanya aquí, que ens va assistir en tot moment en el tràmit de ponència, que va tenir molta paciència amb tots nosaltres i jo li voldria agrair el seu rigor perquè aquesta llei, amb tantes i tantes modificacions, era difícil que arribés mínimament aclarida a plenari, i jo crec que està perfectament aclarida i l'aprovem amb tots els beneplàcits.

I ja per començar la intervenció crec que la llei -i el conseller ho ha dit- la llei del 86, de 5 de febrer, el text refós 1/2005, de 24 de juny, tot açò necessitava una reforma, una reforma precisament perquè s'han produït en aquests darrers anys diverses modificacions normatives, tant a l'àmbit europeu com també a l'àmbit estatal, que afectaven de forma molt directa tots els ressorts de la legislació de finances, i com molt bé diu l'exposició d'aquesta llei, la crisi econòmica i financera que va començar l'any 2007 va posar de manifest que la disciplina pressupostària, tota matèria financera i de (...) fiscals vigents fins aquell moment, es va mostrar insuficient, i per açò es va haver de modificar la Constitució, l'article 135; era imprescindible aquesta modificació per fer present a la nostra legislació els acords arribats al si de la Unió Europea; era imprescindible mostrar la nostra decisió inequívoca en favor de polítiques de control del dèficit públic i de l'estabilitat pressupostària; era imprescindible donar confiança, que Espanya fos creïble, tant per als mercats financers com també per als inversors exteriors, i en aquest cas el Partit Socialista i el Partit Popular es van posar d'acord per modificar l'article 135 de la Constitució. En aquests moments aquest acord està un poc en *trasquilón*, però bé, en aquells moments sí que hi va haver un acord per modificar l'article 135. I a fi de desenvolupar aquesta reforma constitucional es va aprovar la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, una llei fonamental que està garantint les polítiques de control del dèficit i de consolidació fiscal i que són les que estan ajudant el creixement econòmic, creació de llocs de feina, i ens estan empenyent cap a la sortida de la crisi.

La nova llei de finances que avui aprovarem es basa, entre altres coses, precisament en l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat financera, intensifica el rigor i la disciplina pressupostària, amplia de forma més que notable les obligacions d'informació, la transparència en les finances públiques, i reforça el control de la tresoreria; elimina, i aquí ja s'ha dit, la figura de les partides ampliables, ja no es podran ampliar crèdits financers directament amb augment de dèficit, de forma que tot augment de crèdit de qualsevol partida s'haurà de contraposar a una disminució d'una altra partida o del fons de contingència, o s'haurà d'aprovar en el Parlament un crèdit extraordinari.

Presentam una llei que farà més transparent la nostra administració pública, tindrem una administració que jo gosaria qualificar de cristal·lina, en la línia que ens demanen els ciutadans. L'administració posarà a l'abast de tothom moltíssima informació. És molt important que els ciutadans sàpiguen quin destí tenen els doblers que provenen dels seus impostos, és molt important que els ciutadans sàpiguen en què es gasten els seus doblers. Aquesta llei permetrà, a més, un major control d'aquests doblers, molts dels excessos del passat seran impossibles a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Hi haurà més control del Parlament en les despeses plurianuals: determinades despeses plurianuals que superin determinats llindars hauran de requerir l'autorització de la Comissió d'Hisenda. El romanent de tresoreria positiu s'haurà de destinar a amortitzar deute, és a dir, aquest deute que tothom demonitza i que creix i creix, idè mirin, amb aquest instrument tot el romanent de tresoreria haurà d'anar únicament destinat a amortitzar deute. Apareix un nou concepte de despesa estructural; moltes vegades les administracions han fet inversions, però no s'han preocupat de les despeses futures que representen cada any aquelles inversions; amb aquesta llei de finances tot açò queda recollit.

I alguns aspectes, especialment en qüestions de transparència, ja s'han fet en aquesta legislatura. Ara per exemple, i només a tal d'exemple, el Govern ha posat a l'abast de la ciutadania totes les dades sobre la gestió de recursos públics a través de la web finances del sector públic, i tenim instruments que ja avancen aquest interès de la transparència per part del Govern i que ja vénen implícits a la llei que aprovarem.

La llei que avui debatem surt, per tant, amb un ampli consens, surt després d'un gran esforç per arribar a acords, per afegir totes aquelles propostes dels partits de l'oposició que des del nostre punt de vista milloren el text final, un consens que no vol dir que haguem d'estar d'acord en tot, òbviament, però sí que és un consens en què s'ha cercat apropar postures, i consider que el text final reflecteix en bona part l'esperit general de tots els grups. Era important que una llei com la llei de finances sortís amb el màxim consens possible, una llei que ve a ser el motor de tota la maquinària de l'administració pública i que, per tant, convenia que aquest motor tingués vocació de permanència. El conseller ho ha dit: és una llei, és una de les lleis més importants que s'hauran aprovat aquesta legislatura. Ja era important que els partits de l'oposició no presentessin cap esmena a la totalitat, açò volia dir que hi havia, ja hi ha un principi de consens amb la llei; va ser també un bon començament quan el Sr. Joan Boned en comissió va dir "passi el que passi a la pròxima legislatura, per part nostra no derogarem aquesta llei; com a mínim modificarem alguns

aspectes i tal"; per tant aquesta llei té vocació de permanència. És molt important.

I hem acceptat moltes esmenes, hem fet moltes transaccions, el que demostra que hi hagut debat i anàlisi, i si algunes esmenes no s'han acceptat hem intentat explicar el motiu; també hem fet transaccions que no han estat acceptades, però allò important és que hi hagi hagut debat i interès per part de tots per tal de millorar i fer una llei funcional i efectiva que compleixi el seu objectiu: regular l'activitat economicofinancera de la nostra comunitat autònoma. En aquest sentit una bona part de les esmenes que no aprovarem és perquè entenem que el contingut ja està suficientment recollit en altres punts de la llei; les rebutjam no perquè estiguem en contra del seu contingut, ben al contrari, sinó perquè entenem que aquest contingut ja està inclòs a la llei, i seria per tant reiteratiu i embullat tornar-ho a incloure. Un exemple: deia el Sr. Barceló que una de les esmenes que no aprovarem fa referència a la suficiència de recursos corresponents als serveis públics essencials, una esmena que reitera el que ja posa a l'article 4.1; per tant entenem que no tenia sentir tornar a reiterar el mateix quan ja està recollit a la llei.

Altres grups d'esmenes no les podem aprovar perquè són impròpies d'una llei de finances, i són esmenes -el Sr. Barceló també les ha comentades- que fan referència, per exemple, a sobirania fiscal, concert econòmic, avaluació del dèficit fiscal de l'Estat a les Illes Balears, etc., etc., etc.; són esmenes que jo crec que el Sr. Barceló se sorprendria si les haguéssim acceptat; sí, jo supòs que les va presentar pensant que no les aprovaríem, amb la qual cosa..., vull dir, entra dins la lògica que avui malauradament no les puguem aprovar. També hi ha algunes esmenes que entenem que per tècnica legislativa no es poden acceptar ja que són més pròpies d'un reglament, ho deia també el Sr. Boned; o aquella esmena que demana la derogació de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, amb la qual se suspèn el Consell Econòmic i Social, que és una qüestió ja amplament debatuda, i que en aquest cas entenem que no seria propi tampoc afegir-ho a una llei general de finances.

Altres esmenes tampoc no les podem aprovar perquè farien inaplicable la llei. Si del contingut de la llei el Sr. Boned ja diu que alguns aspectes seran de difícil compliment, i és cert, açò suposarà un esforç per part de tots i per als governs futurs de poder aplicar la llei, hi ha esmenes que si les aprovéssim segur que són inaplicables. Hem d'evitar, jo crec que com ha passat amb altres lleis, aprovar determinades coses que sabem perfectament que són inaplicables; em referesc, per exemple, a les esmenes que fan referència a la confecció de les previsions o projeccions de tancament, que entenem també que ja és suficient amb la publicació de les liquidacions trimestrals dels pressupostos, o les esmenes que demanen una inspecció prèvia dels ens que integren el sector públic instrumental de la comunitat autònoma, una esmena que és totalment impossible poder aplicar, almenys amb el personal i els recursos actuals; clar, si multiplicam per 10 els recursos tal vegada no hi hauria problema, però actualment és impossible poder-ho aplicar. O l'esmena que demana que l'import anual de les amortitzacions de capital més interessos no puguin superar el 25% dels ingressos corrents de la comunitat.

També hi ha altres esmenes que tampoc no podem aprovar perquè la seva aprovació suposaria fer una il·legalitat, i és el cas de la que fa referència al fons de contingència -el Grup MÉS insisteix en aquesta qüestió- que demana que sigui optativa la inclusió del fons del contingència en els pressupostos de la comunitat autònoma, quan és una cosa que ve obligada per la Llei 2/2012; per tant s'ha d'incloure sí o sí si volem complir amb la legalitat, per tant no és optatiu. I hi ha altres esmenes que entenem que no tenen sentit en si mateixes, és a dir, per exemple hi ha el cas d'una que demana exigir l'autorització a la Comissió d'Hisenda per fer excepcions a la limitació de transferències de crèdit; bé, les excepcions a la limitació de transferències de crèdit s'aproven via pressupostos, i els pressupostos passen per comissió, i per tant lògicament les excepcions a la limitació de transferències de crèdit ja passaran per comissió a través dels pressupostos; per tant no té sentit afegir una esmena que digui que han de passar per la Comissió d'Hisenda perquè ja hi passen. O com la que demana que l'endeutament dels organismes autònoms es computi dins el límit fixat del sostre d'endeutament, quan l'endeutament d'aquests organismes autònoms ja computa dins el límit màxim d'endeutament autoritzat; de fet el deute financer de la comunitat autònoma està format pel deute de l'administració de la CAIB i pel deute dels organismes autònoms, tot i que l'esperit de la llei és que només sigui la comunitat autònoma, la CAIB, que s'endeuti i no els organismes autònoms.

Vull dir, per tant, i ja per finalitzar, que m'agradaria posar en valor, per tant, el consens aconseguit, posar en valor l'esforç que hem fet tots per arribar a un text que té vocació de perdurar en el temps; vull posar en valor les ganes que hi ha hagut d'arribar a acords. Puc dir que estic molt satisfet de l'esforç realitzat per tots, i consider que després d'un llarg procés parlamentari hem aconseguit una nova llei de finances que és molt millor que l'anterior, que dota de major transparència l'acció de govern i que suposa majors processos de control de la despesa pública, uns objectius compartits per tots i que queden ben reflectits en aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Joan Boned per cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Mirin, a mi el que m'agradaria amb aquesta darrera intervenció en relació amb aqueixa llei era posar en evidència un fet, i el fet és que crec que avui i amb aquest tràmit queda demostrat que els parlaments no són uns elements inútils que a vegades alguns pretenen fer creure, són elements que són necessaris; i demostram, crec, també que quan volem tots i quan aparcam determinats interessos particulars o de partit tenim la capacitat de fer un debat polític sense necessitat de tirar-nos pedres mirant enrere, i de fer un debat polític, discrepant fins i tot, mirant al futur, i això és important i crec que deixa en alça el valor d'una institució com és un parlament.

Dit això vull recordar que el conseller en el seu moment, fa una estona, parlava de la necessitat de mirar aquest procés, de mirar el futur a partir d'aqueixa llei amb alçada de mires. Jo hi estic d'acord, i coincidesc en el fet que fins i tot és més fàcil complir amb aqueixa alçada de mires en aquest tràmit parlamentari de treball i aprovació d'una llei com aqueixa, que del que serà complir per part dels responsables de gestionar els comptes públics en un futur; crec que serà necessari reclamar d'aquests futurs governants aqueixa alçada de mires per fer veure i per entendre què és el que hem de fer amb comptes públics a partir d'ara, i això permet que la mirada de futur se centri en un interès general, no en un interès particular, i en base a aqueixes necessitats d'un interès general hem d'entendre que com deia el conseller hem d'establir prioritats, segurament, però ha de quedar molt clar que no han de ser prioritats parcials, no es pot anar a partir d'aqueixa llei a prioritzar únicament dins cada àrea o dins cada conselleria; a partir d'aquests moments, a partir de l'aplicació integral d'aqueixa llei, la redacció dels pressupostos ha de tenir aqueixa capacitat global de prioritització, s'haurà de fer una feina d'estructura prèvia important, perquè si no, no tindrà cap efectivitat aqueixa norma. Si continuam deixant que cadascú estableixi prioritats parcials el resultat global mai no serà bo, per tant o partim que a partir d'aquí feim una foto fixa de quina és la situació de la societat i els polítics treballam per resoldre els problemes reals de la societat sense mirar-nos el llombrígol, o no farem res.

Per tant crec que partint d'aquí aquesta llei efectivament és millor que la que hi havia i efectivament sortirà amb un consens que no sé si alguna altra llei ha sortit en aquest parlament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS. Sr. Gabriel Barceló, cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Estic d'acord, sense que serveixi de precedent, amb una part de la intervenció del Sr. Camps, la que fa referència al fet que la intensificació del rigor, de la transparència, del control, ha de marcar l'actuació, evidentment, del control pressupostari i de l'execució pressupostària i de l'elaboració dels pressupostos, és evident; i també compartesc que era important que el consens fos una fita, perquè aquesta llei l'aplicarà, bàsicament en la seva intensitat, el pròxim govern; serà el que serà, serà del color polític que serà. Per tant des del nostre punt de vista des del primer moment vàrem tenir clar que en aquesta llei havíem d'intentar arribar al màxim de consens possible perquè qui l'hagi d'aplicar ho pogués fer des d'aquesta premissa.

Sí que hi ha una qüestió en què no estic d'acord, lògicament, que és quan ha dit que la modificació de la Constitució era imprescindible; ni que sigui perquè quedi en la sessió escrit, evidentment va ser imprescindible perquè els mercats financers i Merkel ho exigien, però no perquè fos necessària absolutament aquesta modificació constitucional, que ha tingut greus conseqüències sobre el patiment de la gent perquè ha fet passar per davant de les necessitats bàsiques de la gent les necessitats dels mercats financers i de les entitats bancàries, cosa de la qual nosaltres discrepam obertament, i això nosaltres pensam que és compatible amb exigir rigor, transparència i control, evidentment.

Per altra banda, tornant al tema del consens, jo em dirigiria als membres del Govern, al Sr. Camps, a la resta de membres del Partit Popular, a veure si no n'estan satisfets, d'aquest..., que s'hagi parlat d'aquesta llei i hàgim arribat a un consens. Jo estic segur que sí, i de les paraules del Sr. Camps es transmet, efectivament, aquesta satisfacció. Ens hagués agradat que hagués estat una premissa que s'hagués aplicat molt més aquesta legislatura en molts altres camps, i ens haguéssim estalviat segurament molts de maldecaps, començant pel tema educatiu o acabant, per exemple, pel debat que hi va haver ahir en pressuposts, on això precisament va brillar per la seva absència, o pel debat que tendrem d'aquí a una estona sobre la llei electoral, que evidentment l'han volguda dur endavant a pesar que saben que no hi ha consens. En definitiva, per tant, hagués estat bé que s'hagués aplicat al llarg d'aquesta legislatura molt més, i qui tenia la paella pel mànec per fer-ho és evident que són el Govern i el Grup Popular, que per això és el que governa i per això és el que té la majoria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i només per continuar amb l'esperit nadalenc que ha obert aquesta llei de finances en aquest parlament, que ha semblat com un oasi dins la brega política que hi sol haver sempre en els debats d'aquesta cambra, només vull remarcar, per tant, el que ja he dit, mostrar l'agraïment a tots els que hem participat en la tramitació d'aquesta llei, crec que s'ha fet una bona feina, s'ha fet un gran esforç, s'ha arribat a un consens jo crec que més que notable i que tots avui hem pogut declarar. I tenim un bon resultat que és aquesta llei. Tenim una bona Llei de finances i açò jo crec que és el més important, a pesar d'algunes discrepàncies i a pesar que no hem

pogut aprovar avui algunes esmenes. Però jo crec que avui tenim una bona llei de finances, avui tenim allò que deia abans, un bon motor de l'activitat econòmica i de l'activitat financera d'aquesta comunitat autònoma i jo crec que aquest motor servirà perquè en un futur, algunes qüestions que van passar a anteriors legislatures no tornin passar i no ens trobem amb alguns problemes que en aquesta legislatura ens hem trobat. Per tant, jo crec que serà una bona eina, que ben aprofitada pels pròxims governs, servirà perquè determinades qüestions d'anteriors legislatures no tornin passar mai més.

Moltes gràcies per tot. Bon Nadal, perquè aquesta llei sí que es mereix avui felicitar el bon Nadal i jo crec que avui tots n'estem satisfets.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 7775, 7786, 7796, 7800, 7811. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra, 19 a favor i 5 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS RGE núm. 7851, 7852, 7879 i 7835/14. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 32 vots en contra, 4 a favor i 20 abstencions.

EL SR. BONED I ROIG:

Sra. Presidenta? Una qüestió d'ordre, em fa l'efecte que a la primera votació de les esmenes del Grup Socialista ha arribat vostè a llegir fins la RGE núm. 7811 i si no m'equivoc en queden tres més que són les RGE núm. 7812, 7814 i 7829, que crec que també estaven en aquest mateix grup, no sé si...

LA SRA. PRESIDENTA:

Si volen tornam repetir la votació, tal vegada jo m'he equivocat. És així com vostè diu, RGE núm. 7775, 7786, 7796, 7800, 7811, 7812, 7814 i 7829/14.

Si volen podem considerar el mateix resultat de la votació o les tornam votar, el que vostès vulguin.

D'acord, consideram que és el mateix resultat de la votació. Gràcies, Sr. Boned.

Si ningú no demana votació separada, passarem a la votació conjunta de la resta de les esmenes que queden per votar del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. *Votam.*

Queden rebutjades per 32 vots en contra i 24 a favor.

Ara passarem a la votació dels articles 63 i 138. *Votam.*

Queden aprovats per 32 vots a favor i 24 abstencions.

Votació dels articles 45 i 146 i de l'exposició de motius. *Votam.*

Queden aprovats per 31 vots a favor, 4 en contra i 20 abstencions.

Votació dels articles 40 i 58 i de la disposició final sisena. Passam a la votació. *Votam.*

Queden aprovats per 36 vots a favor i 20 abstencions.

Votació dels articles 9, 24, 30, 60, 69, 81, 83, 115, 117 i 119. Passam a la votació. *Votam.*

Queden aprovats per 32 vots a favor, 19 en contra i 5 abstencions.

Votació dels articles 1, 5, 7, 8, 12, 28, 44, 56, 57, 65, 74, 99, 106, 116, 127, 134, 136, 143 i 147 i de la disposició derogatòria única. Passam a la votació. *Votam.*

Queden aprovats per 32 vots a favor, 23 en contra i 1 abstenció.

Votació dels articles 34, 90, 95 i 104. Passam a la votació. *Votam.*

Queden aprovats per 36 vots a favor, 19 en contra i 1 abstenció.

Votació dels articles 18 i 97.

Queden aprovats per 52 vots a favor i 4 abstencions.

Votació dels articles 33 i 38.

Queden aprovats per 53 vots a favor i 3 en contra.

Votació dels articles 2, 3, 4, 6, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 59, 61, 62, 64, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 94, 96, 98, 100, 101, 102, 103, 105, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 118, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 137, 139, 140, 141, 142, 144 i 145; de la denominació del projecte de llei, de les denominacions dels títols, dels capítols i de les seccions; de les disposicions addicionals primera, segona, tercera i tercera bis; i de les disposicions finals primera, segona, tercera, quarta i cinquena.

Passam a la votació. *Votam.*

Queden aprovats per 56 vots a favor.

Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal de què la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. I una vegada esgotat el debat i votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

IV.1) Debat i votació de l'esmena a la totalitat RGE núm. 10403/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 9294/14, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat, presentades al projecte de llei RGE núm. 9294/14, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, RGE núm. 10403/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, i RGE núm. 10417/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS. Qui defensa l'esmena? El Sr. Gabriel Barceló, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Idò sí, senyors del Partit Popular, senyors del Govern de les Illes Balears, aquesta llei que ara debatem, les esmenes a la totalitat que hem presentat els grups de l'oposició, és una d'aquelles lleis que requereix consens, és una d'aquelles lleis que no s'hauria de tramitar si no hi ha consens, perquè és una d'aquestes lleis que efectivament necessiten, per la seva importància, que tots hi hagin treballat i tots hi estiguem d'acord. I no el tenen i ho saben que no el tenen, saben que no tenen aquest consens i així i tot, l'han presentada, així i tot han presentat aquesta llei. El Sr. Camps fa un moment que estava tan orgullós, tan content d'haver arribat a aquest acord, avui efectivament, ara en aquest moment ens trobam davant d'una llei que no el té.

L'únic interès que tenen tramitant aquesta llei, saben que no s'aprovarà, per tant, l'únic interès que tenen és intentar deixar en evidència l'oposició. De fet és molt significatiu que el Sr. Bauzá, que normalment no és present en aquests debats, hi sigui present...

(Remor de veus)

L'únic que volen és enviar el missatge d'"el PP vol llevar diputats, els altres no", missatge populista.

Vegem quina és la realitat, quina és la realitat d'aquesta llei que avui tramitem. Primer, és una reforma oportunista. Plantejar ara a manco de quatre mesos de la convocatòria d'eleccions, una important reforma de les regles del joc electoral només sembla respondre als interessos particulars del partit al Govern, sobretot si tenim en compte que, al contrari del que diu a l'exposició de motius, aquestes mesures suposen una alteració de les regles bàsiques del consens parlamentari en què es va aprovar la Llei 8/1986, una llei en la qual va costar molt arribar al consens, una llei que va suposar molts de debats, va acabar fins i tot als jutjats, fins i tot els tribunals varen haver d'intervenir per a la composició d'aquest parlament, la seva distribució entre illes, va costar moltíssim aquest consens. L'exposició de motius diu que aquesta llei que vostès proposen no suposa alterar regles; idò jo dic que sí suposa alterar les regles bàsiques del consens parlamentari.

En segon lloc, és una proposta uniformitzadora i que redueix la pluralitat. Aquesta reforma pretén impedir o dificultar l'accés de determinades opcions polítiques en aquest Parlament. La pluralitat de la societat és molt gran, no es pot limitar a blanc o negre. Actualment avui, avui, un 20% dels electors que varen votar a les eleccions de 2011 no tenen representació en el Parlament. Per tant, qualsevol reforma electoral que es faci hauria de tenir com a objectiu resoldre aquesta anomalia, per exemple, rebaixant el percentatge necessari per entrar en el Parlament, cosa que automàticament solucionaria el problema de representativitat que aquest parlament té del que va sortir el 2011. I en lloc d'això, la present proposta el que fa és perpetuar encara més aquesta situació. Al Govern del Sr. Bauzá la pluralitat política li fa nosa, ho ha demostrat contínuament aquesta legislatura. Li fa nosa la pluralitat política, com també li fan nosa tantes i tantes coses de les Illes Balears. I el Govern del Sr. Bauzá pretén, per tant, que això sigui com qualsevol província de Castella, li irrita qualsevol anomalia nacional o regional. Aquesta és la realitat, els irrita qualsevol fet diferencial i per això ens volen uniformitzar. Però aquest, els agradi o no, és un país amb singularitat pròpia des de fa segles, un país amb una història pròpia, amb una llengua pròpia, amb una cultura pròpia, amb una economia pròpia i una singularitat geogràfica més que evident, perquè som unes illes. I per sobre de tot, som un poble amb la voluntat de ser amb decisió de futur. I el Parlament de les Illes Balears ha de representar aquesta realitat, ha de reflectir aquesta realitat, no l'ha d'obviar.

En tercer lloc, és una proposta demagògia. La present proposta és demagògica, ja que conté un fort component populista contra la política. I avui per avui precisament hem de fer tot el contrari, hem de reivindicar la política, la política amb majúscules. No podem oblidar que el Parlament de les Illes Balears és on resideix la sobirania popular dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Hem de reivindicar la política, entesa com a servei públic, la política entesa com ocupar-se dels problemes de tothom, ocupar-se del que és comú entre tots. En canvi, la proposta de reducció de diputats és una proposta amb un fort contingut antipolític. Vostès li han dit qualque vegada "ERO al Parlament". Idò no, ara és el moment de reivindicar la política, tot el contrari del que vostès pretenen.

En quart lloc, és una reforma que beneficia únicament al Partit Popular. Si aplicam aquesta reforma als resultats electorals dels consells insulars i del Parlament de les Illes Balears de les quatre darreres legislatures, es comprovarà que en cap cas el Partit Popular no perd cap de les majories que ha obtingut i, en canvi, en alguns casos, conservaria majories que en el seu moment va perdre, curiosament. És a dir, amb aquesta proposta el Govern del Partit Popular blindava les seves majories, més del que ja hi estan actualment en aplicació de la llei d'Hondt, una regla que precisament beneficiava sempre sistemàticament el partit més votat; una regla d'Hondt que permet per exemple que a les eleccions de 2011 un partit, el Partit Popular, que obté el 43% dels vots, el 43%, no arriba a la meitat, són molts, són molts, ningú no ho discuteix, però amb el 43% dels vots obté un 55% de la representació parlamentària, una situació desproporcionada que hauria d'esmenar qualsevol proposta de reforma electoral, cosa que precisament la proposta que vostès volen fer fa el contrari, encara incentiva més aquesta situació. Com es podria esmenar?, per exemple canviant la regla d'Hondt, per altres sistemes més justos, com el mètode Sainte-Laguë que s'aplica en altres països democràtics, molt més proporcional.

Cinquena qüestió. La proposta de reforma no respecta l'autonomia parlamentària. I aquest sí que és un tema que nosaltres consideram bastant greu. Tot i que la mateixa exposició de motius surt a camí d'aquesta crítica, perquè l'exposició de motius textualment diu "amb el respecte degut a l'autonomia del Parlament", el Govern diu "nosaltres respectam l'autonomia del Parlament"; és una frase que per a mi demostra la mala consciència que tenien els redactors, se'ls veu mala consciència. En realitat es tracta d'una reforma que surt del poder executiu i que està enviant un mandat al legislatiu i li està dient com s'ha de regular. Diu la llei: "el legislatiu autònom no pot ser aliè a aquestes polítiques", ens ho diu el Govern al Parlament, que nosaltres no podem ser aliens a les polítiques que el Govern diu; que el Parlament ha d'analitzar, que es proposarà si pertoca una reforma del Reglament del Parlament. Però qui és l'executiu per dir al legislatiu què hem de fer?, qui és l'executiu per dir al legislatiu què hem de fer? Això ja és el darrer. Les mínimes normes de respecte a l'autonomia parlamentària i a la divisió de poders fan que una reforma així hauria de sortir dels propis grups parlamentaris, hauria de sortir del Parlament, no del Consolat de la Mar. El món a l'inrevés! Aquesta llei sí que hauria de sortir d'aquí, no la de les sancions a les nàutiques. Això és el Govern que ho ha de regular, que feim nosaltres regulant aquesta llei del règim sancionador de les estacions nàutiques? Però una llei de reforma electoral que afecta el Parlament? Qui és l'executiu? Som nosaltres que l'hem de regular, d'aquí hauria d'haver sortit, però com que vostès no tenen vergonya els és igual. Des del primer dia el Sr. Bauzá ja va dir al Parlament el que havia de fer i el que no havia de fer, des del primer dia, assegut allà ja ens va dir què havíem de fer i què no havíem de fer. I l'aleshores president, idò, va dir amén, què hem de fer? Bé, idò això és el mateix.

Sisena qüestió. L'aplicació de mesures de contenció de la despesa pública és quasi l'únic objectiu de la reforma, en tenen un altre, el primer que jo he dit, intentar, tanmateix no ho aconseguiran, deixar en evidència els diputats que ens oposam a aquesta reforma; l'altra, l'única és contenció de la despesa pública. Bé, la reforma electoral que vostès proposen no millora la representativitat, no millora la pluralitat, al contrari, l'empitjora, no millora la transparència i no fa el sistema de distribució d'escons més just. L'objectiu únic pràcticament de la reforma, per tant, és la reducció de despeses, com indica l'exposició de motius, l'exposició de motius ho reconeix, el nostre objectiu és reduir despeses, bé, si és així, és evident que es poden afrontar moltes altres maneres de reducció de despeses sense empitjorar la pluralitat política.

Des del nostre grup n'hem fetes moltes, moltíssimes, però consideram que una reforma electoral el seu objectiu no hauria de ser la despesa pública, hauria de ser millorar la transparència, millorar la participació, millorar la pluralitat. Cap d'aquests objectius no se'l planteja aquesta reforma.

Com deia, si és contenir la despesa pública, bé, idò el nostre grup, des del Grup MÉS, li hem fet moltes propostes en aquesta legislatura i fins ara totes les han rebutjades. Aquests dies que hem debatut el pressupost n'han tornat rebutjar unes quantes, per tant, les hem tornat repetir com a esmenes a la llei, tendran l'oportunitat de tornar-les votar i les tornaré recordar avui; per exemple, que els consellers del Govern a més del seu sou no cobrin a la vegada dietes parlamentàries per venir aquí per fer una feina que els pertoca com a membres del Govern; que es limitin les dedicacions exclusives parlamentàries, sempre, sempre respectant la problemàtica insular que suposa per a un diputat de Menorca, d'Eivissa o de Formentera venir a Mallorca, per tant, limitació de dedicacions exclusives, però tenint en compte aquesta problemàtica insular, i tenint en compte també un mínim de dedicacions per grup que permeti fer la feina legislativa i de control al Govern amb garanties; una altra, que els diputats i les diputades que ja tenen una dedicació econòmica fora de la institució no puguin tenir dedicació plena al Parlament, que cobrin dietes per venir al Parlament si ja cobren d'una altra activitat econòmica; reducció de la despesa electoral, els ho hem proposat diverses vegades, eliminant, per exemple, el mailing, parlam d'una despesa molt important; revisem l'anomenat nivell 33 que cobren els alts càrrecs del Govern i del Parlament quan es reincorporen al seu lloc funcional; revisem les despeses que fa el Parlament extralimitant les seves funcions i obligacions, per exemple, donant subvencions a regates de vela o coses similars, què fa el Parlament donant subvencions a regates de vela?; a més de totes les propostes que hem fet amb relació a millorar els ingressos, a reduir les despeses del Govern en general, sense tocar els serveis públics bàsics que, insistesc, com he dit en el debat anterior, els serveis públics bàsics en tot cas han de millorar les prestacions.

Bé, jo crec que tots els motius exposats són suficients per rebutjar aquest projecte de modificació de la Llei electoral que el Govern del Partit Popular pretén dur aquí, i cada un d'ells per separat seria suficient per a l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat i votació de l'esmena a la totalitat RGE núm. 10417/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 9294/14, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Cosme Bonet per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El que anam a oficial amb aquest debat és un debat *corpore insepulto*, una missa funeral per a una llei que neix morta, de cos present, un cadàver legislatiu que passejaren durant la tramitació parlamentària, un mort vivent, un monstre, un golem construït pels estrategues de saló del Consolat de Mar en una de les seves sessions taumatúrgiques, en un dels aquellarres que deuen celebrar i d'on imaginam que deuen sortir...

(*Alguns aplaudiments*)

... els grans fracassos i ridículs que han caracteritzat aquest govern, des del TIL a la Llei de símbols, des del tancament dels hospitals generals i Joan March fins a les denúncies falses a Fiscalia. Què havíem d'esperar d'un govern així?

No podia ser altra que el Govern Bauzá que presentàs una llei que segons l'Estatut d'Autonomia requereix una majoria de dos terços sense tenir garantit d'aquest suport, i no poden dir que no ha sabent perquè per activa i per passiva des de la resta de grups parlamentaris els hem dit que no combregarem amb aquesta roda de molí, que ens hi oposam frontalment.

Aquesta llei ve a capgirar un consens existent des de 1986 sobre el nostre sistema electoral, un consens basat en una proporcionalitat corregida que correspon a una representació proporcional al pes demogràfic de cadascuna de les Illes, però també garanteix la representació de les diferents illes que conformen la comunitat autònoma, mantenim així un equilibri entre territori i població necessari atesa la nostra especial configuració territorial.

Hem de dir que aquest no era un debat pacífic, ja s'ha dit, en els inicis de la nostra autonomia i en aquell moment hi havia qui defensava una major paritat entre les Illes i qui defensava que la democràcia té el seu vertader sentit quan es respecta aquell principi d'un home o d'una dona, un vot, que tendria la seva màxima expressió en un sistema electoral estrictament proporcional. Molt es va haver de lluitar, no sols en les revolucions de finals del segle XVIII, sinó tot el segle XIX i bona part del XX fins arribar a un veritable sufragi universal.

És molt coneguda aquella reflexió proclamada per Winston Churchill davant la Cambra dels Comuns el 1947: “s’ha dit que la democràcia és la pitjor forma de Govern, excepte per a totes les altres formes que han estat provades de tant en tant”. Idò bé, aquest sistema imperfecte, però que resulta ser el millor dels coneguts fins ara s’ha adaptat a les diferents circumstàncies de cada lloc, com hem fet a Balears, d’aquí que existeixin diferents formes de calcular els escons assignats segons el resultat electoral, s’ha parlat aquí de la Llei d’Hondt, existeixen circumscripcions electorals on només es tria un candidat o una pluralitat de candidats o sistemes, com el nostre, on la proporcionalitat es corregeix a favor del territori.

En tot cas, si arribàssim a la conclusió que s’ha de plantejar, que és necessari una reforma electoral, quan tocam el bessó del sistema democràtic, del sistema polític, perquè és això el sistema electoral, quan hem de trastocar les regles del joc no es pot fer amb presses i urgències, es fa constituint una ponència, escoltant els experts, debatent les distintes possibilitats i arribant a un consens abans de presentar una proposició de llei al Parlament per a la seva aprovació, no un projecte.

(Alguns aplaudiments)

I, en aquest cas, han començat la casa per la teulada, o com solem dir en un llenguatge més popular, han passat l’arada davant el bou. Si els val d’exemple els recordarem que la darrera modificació de la Llei Orgànica del règim electoral general, durant la passada legislatura a les Corts Generals, es va acordar iniciar el 2008 a proposta de tots els grups parlamentaris conjuntament, es va crear una subcomissió per analitzar les possibles modificacions, es va escoltar tothom que va voler opinar de dins el Congrés i de fora, la Comissió Constitucional va ratificar les conclusions dia 30 de juny de 2010 i finalment, després de debatre’s, es va aprovar el gener de 2011 amb un amplíssim suport parlamentari, 321 vots favorables, 14 en contra, 9 abstencions. Res a veure amb el que tenim avui. No té res a veure el que tenim avui perquè vostès ens proposen aquesta reforma electoral a través d’un acord del Consell de Govern sense haver consensuat amb l’oposició, sabent, a més, que no van enlloc, sense haver promogut un debat parlamentari i prenent que aquesta reforma s’aprovi a menys de sis mesos de les eleccions i a poques setmanes de la convocatòria electoral. La pregunta obligada és, a què vénen les presses del Govern? Veurem com ho argumenten.

Llegint l’acord del Consell de Govern i l’exposició de motius del projecte de llei descobrim que només hi ha un argument per proposar la modificació, un únic i solitari argument, un argument que no respon als principis més elevats que inspiren tot sistema democràtic, l’únic argument que esgrimeix el Govern és la contenció de la despesa, aquesta contenció que han sacralitzat, la mateixa contenció de la despesa que els ha duit a eliminar serveis públics, a acomiadar personal sanitari i docents, el mateix argument per eliminar les polítiques actives d’ocupació, per liquidar el Consell de la Joventut o el Consell Econòmic i Social, el mateix argument que segons conveniència els du a afirmar que l’objectiu de la llei és l’aplicació de mesures de contenció en la despesa pública també a la cambra legislativa. Això ho diu el Consell de Govern ignorant un principi bàsic, el Govern no és ningú per dir al Parlament què ha de fer amb el seu finançament.

(Alguns aplaudiments)

El Govern no és ningú per ordenar al Parlament que canviï la seva composició; el Govern no és ningú, sense la legitimitat que li atorga el Parlament, és de primer de ciència política, de primer de dret, de sentit comú, del mínim senti comú que seria exigible a un servidor públic. I els ho explicaré perquè ho entenguin, molt fàcil, qui representa els ciutadans de les Illes Balears no és el Sr. Bauzá, maldament s’ho pensi, molt menys el Sr. Gómez, la Sra. Riera, el Sr. Martínez, el Sr. Lafuente... cap d’ells, qui representa el poble de les Illes Balears són els cinquanta-nou diputats que formen aquest ple, i ningú més, aquests diputats i sols nosaltres som l’expressió de la voluntat del poble de les Illes Balears. El Sr. Bauzá no seria president si no hagués estat elegit per aquest parlament, seria un diputat més.

Els ciutadans no voten el Sr. Bauzá en una llista separada, donarem per fet que ho saben, i haurien de donar per fet que també saben que el Parlament i el Govern representen allò que es denominen dos poders diferents, l’executiu i el legislatiu, amb funcions completament diferents. Haurien de saber que la seva estricta separació és una garantia democràtica des del segle XVIII, des que ho va teoritzar el Sr. Montesquieu, des que ho varen aplicar els primers nord-americans després de la seva revolució i després de la Revolució Francesa a la resta d’Europa. Ho proclamen totes les constitucions democràtiques espanyoles des de 1812.

Idò bé, el nostre govern això no ho entén, no ho dic jo, alerta, els ho hagué de dir el Consell Consultiu que els va obligar a canviar el text original. Llegesc literalment el que diu el Consell Consultiu “*consideramos conveniente que el lenguaje utilizado en la redacción de esta disposición se revise y se matice, sustituyendo los términos imperativos por términos de expresiones verbales de carácter potestativo, más respetuosos con la propia autonomía del Parlamento*”. El Consell Consultiu va haver de dir que no hi havia el més mínim respecte pel Parlament en aquest acord del Consell de Govern.

Idò bé, amb aquesta llei proposen canviar la composició del Parlament, però també proposen, i inicialment l’executiu imposava -com diu el Consultiu- que la cambra canviàs el seu funcionament en nom de la sagrada contenció de la despesa. El Partit Popular, el Govern, amb aquesta proposta devalua el valor del Parlament.

Mirin, en el debat de la llei de 1986 el vicepresident del Govern, el Sr. Huguet Rotger, definia la Llei electoral amb aquestes paraules, i cit literalment: “tenim davant nosaltres una d’aquestes lleis fundant de l’autonomia que condicionarà el grau de cohesió, de participació, de fervor de les diverses societats insulars que integren la nostra comunitat autònoma”. Vint-i-vuit anys després el mateix partit al qual pertanyia el Sr. Huguet considera que aquesta llei no és ja una de les normes fundant de l’autonomia sinó un instrument de contenció de la despesa. *O tempora o mores*, que deia Ciceró deplorant la perfídia i la corrupció de la República davant la conspiració de Catilina per

fer-se amb el poder. I certament, avui vivim un intent bast de mantenir-se en el poder un executiu que veu perillar la seva hegemonia. Ja no som davant una llei fundant del nostre petit país, per al govern conservador aquesta institució, seu de la voluntat del poble de les Illes Balears, és un negociat, un negociat més on es pot sacrificar la representativitat de la ciutadania en nom d'arguments conjunturals de caire economicista. Afirmen, per exemple, i torn a citar literalment: "el legislatiu no pot ser aliè a les polítiques de contenció de la despesa". Ho diuen aquests que s'han negat a eliminar les dietes dels consellers que assisteixen convidats a les sessions del Parlament per ser interrogats i controlats pels representants del poble als que habitualment menyspreen.

Per al Govern la contenció a la despesa només pot fer-se reduint el nombre de representants electes del poble de les Illes Balears, segons el Govern perquè totes les institucions ajusten la seva despesa en època de crisi. Vet aquí la contradicció, perquè si parlen d'ajustar en temps de crisi resultarà que no estam en temps de recuperació, com proclamen dia sí i dia també, com varen proclamar ahir mateix. No, senyors, el Govern reconeix amb aquesta llei que estam en temps de crisi. Ara bé, tracta el canvi de la composició del Parlament com una mesura conjuntural, un ajust en temps de crisi. Vaja desbarat. No és una mesura conjuntural, senyors del Govern, és una mesura estructural, de les més estructurals que es podrien prendre perquè trastocaran tota l'estructura institucional d'aquesta comunitat autònoma en nom d'una conjuntura econòmica.

El cert és que la pobresa argumental del Govern no es veu pal·liada en cap ni un dels informes de les conselleries que acompanyen el projecte. Jo els dic, sols uns principi justificaria un canvi del calat que proposen, un principi democràtic, que és el gran absent dels arguments i de la mentalitat d'aquest govern. El fet de basar-se en un únic argument econòmic fa pensar que l'estalvi deu ser majúscul, que salvarà la comunitat autònoma, no és així, senyors diputats? Analitzem-ho, l'informe econòmic que acompanya la llei parla d'un estalvi d'un 1.458.815 euros per any, curiosament són 200.000 euros menys del que destinaran a publicitat institucional enguany.

Per al Govern s'ha d'estalviar eliminant representants electes del poble balear el mateix any que augmenten en més de 500.000 euros el pressupost de publicitat institucional, de propaganda, vaja, en ple any electoral. Veuen la contradicció? Hi ha d'haver contenció en la despesa en la representativitat del poble de les Illes Balears, però no hi ha cap tipus de contenció de la despesa quan es tracta de publicitat institucional en any electoral.

Sé que ens predicaran el sermó habitual, el pacte va gastar molt i ara s'ha de retallar, però, no parlàvem de recuperació i pressuposts expansius i del pressupost més alt de la història? Augmenten en 2 milions el pressupost d'IB3, augmenten en mig milió la publicitat institucional, però és imprescindible retallar 1.400.000 euros en democràcia? Perquè això és el que retallen, retallen democràcia.

Els ho han dit ben clar els quatre membres del Consell Consultiu que emeten un vot particular, la meitat del màxim òrgan consultiu, existeixen principis i valors superiors i prevalents sobre un argument purament economicista, aquests principis i valors són el pluralisme polític, la proporcionalitat dels principis democràtics, en definitiva. I això que els membres del Consell Consultiu no entren a valorar què fan amb la resta del pressupost de la comunitat, no entren a valorar que mentre prediquen retallar en democràcia amb l'altra mà s'omplen les butxaques de publicitat institucional.

Els vots particulars que he esmentat els fan també un recordatori important, les normes electorals són qualsevol cosa menys innocents, ja que obren i tanquen el pas al Parlament de les formacions polítiques menors. Ja els ho he esmentat en altres ocasions, la mateixa reflexió que fan els membres del Consultiu la fa tot un clàssic de l'agència política com és Duverger, "*la influencia de los sistemas electorales en la vida política es evidente -i és més, també diu- cada mayoría gubernamental intenta siempre adoptar la combinación más conveniente para continuar en el poder, lo que los norteamericanos llaman "gerrymandering", modificaciones en el establecimiento de las circunscripciones, es la forma más primitiva de esta tendencia"*.

Podríem dir que el Govern del Sr. Bauzá practica una variant del *gerrymandering* en variar el nombre de representants per circumscripció electoral, Mallorca passaria de 33 a 24 diputats, Menorca de 13 a 9, Eivissa de 12 a 9 i Formentera mantindria un representant. Com poden veure es fa una correcció a favor d'Eivissa en perjudici de l'actual representació de Menorca, no dic que estigui bé o malament, però els ho han consultat, Sr. Tadeo, Sr. Serra? Parlen entre ells, per ventura parlen d'això, ves a saber.

On és el consens? El text de l'exposició de motius torna a faltar a la veritat quan diu que el projecte de llei a debat atorga una representació adequada de totes les zones del territori, n'estan segurs? En la seva proposta bastaria garantir un mínim, un representant per cada illa i tres per Mallorca més o menys es respectaria la proporció entre illes tal com la tenim, amb l'obligada representació de Formentera, i encara estalviaríem més, això sí, democràtic, democràtic no ho és. Aquesta reducció de diputats representa una reducció de la proporcionalitat del sistema electoral autonòmic balear, el vot particular que ja els he esmentat apunta en aquest sentit quan diu "aquesta reforma normativa restrictiva empobririen el sistema democràtic, convertint el Parlament en un club exclusiu de partits polítics grans impeding sobremanera l'aparició de noves formacions polítiques" i adverteix a més que això pot provocar encara una major decepció de la ciutadania en el sistema polític. Aquesta reforma augmenta la barrera electoral del 5% al 10% en alguns casos, mirin si ataca la proporcionalitat.

Finalment, esmentant aquest vot particular conclou que “aquest despropòsit legislatiu és una restricció injustificada dels principis constitucionals i estatutaris de pluralisme polític i de participació dels ciutadans en la vida política”. Per tant, dificulten l'accés a opcions minoritàries, distorsionen la representació territorial, redueixen el pluralisme social i polític que ha de reflectir el Parlament i ho fan imposant un text des del Consell de Govern ignorant l'obligació de consensuar i d'obtenir dos terços d'aquesta cambra, i tot plegat amb un argument banal, la contenció de la despesa, que com hem vist aquesta setmana incompleixen quan es tracta del pressupost que el Govern vol gastar en publicitat, radiotelevisió, dietes per als consellers, de retirar el Palau de Marivent o nomenar assessors per completar la llista municipal a qualque poble. I això revela la seva vertadera cara, la del Govern i la del Partit Popular, aterrits per les enquestes electorals, pànic a perdre el poder, copiant les manipulacions dels seus correligionaris com la Sra. Cospedal, que ha fet una reforma electoral que limita les possibilitats d'èxit electoral a dos partits per circumscripció.

Prenguin-ne nota, avui el Partit Popular proposa rompre el consens bàsic sobre el qual s'ha edificat aquesta comunitat autònoma, violenten la independència d'una institució que -ja vaig acabant- vull reivindicar. El Parlament de les Illes Balears i el seu antecedent immediat el Consell General Interinsular, són la primera institució representativa en la història del poble de les Illes Balears. Ho són perquè l'històric Regne de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, va gaudir certament d'institucions pròpies fins el 1715, diferenciades per a cada illa, el Gran i General Consell de Mallorca, el Consell General de les Universitats de Menorca i d'Eivissa, amb els seus jurats i síndics; però mai no van existir unes corts pròpies per a aquest territori, sols el lloctinent reial o governador es considerava com una institució comuna.

Per tant, no deixem de banda que aquest parlament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet. ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

Acab Sra. Presidenta. No deixem de banda que aquest parlament, a més de la seva funció democràtica de representació popular, en la història de la nostra comunitat autònoma representa la primera institució representativa amb capacitat de cohesionar el nostre territori, tan divers i tan peculiar. Va costar arribar a un consens sobre la composició d'aquest parlament, precisament per complir la doble representativitat que havia de tenir, proporcional i territorial.

I amb això acab. Són massa els elements que converteixen aquest parlament en la pedra angular de la nostra comunitat autònoma, com perquè el Govern pretengui ara despatxar la seva estructura, que és la base i el fonament de l'estructura institucional...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

...de les Illes Balears, amb l'argument tan simplista com fals, de contenció de la despesa. La darrera frase, Sra. Presidenta, amb la seva vènia, sols un grup de gent que menysprea la nostra identitat, que infravalora les institucions democràtiques, que ignora la nostra història, podria proposar una modificació com la que duim a debat avui. I en nom del seny ancestral els deman, per acabar, que tornin el projecte al Govern.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

S'obre qüestió incidental. Per part del Govern per tant, hi ha una intervenció del vicepresident del Govern, sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Considero que el tema que se está debatiendo hoy en esta cámara, el proyecto de ley de modificación de la Ley 8/1986, de 26 de noviembre, electoral de la comunidad autónoma de las Illes Balears, es un tema importante como para abrir este turno incidental, para explicar y dejar claro cuáles son los motivos que han llevado a este gobierno a plantear este proyecto de ley.

El objetivo principal de la reforma propuesta es adaptar la realidad de las instituciones públicas a la demanda real de la sociedad, teniendo en cuenta tanto la realidad social, como la realidad económica. Desde el inicio de esta legislatura el Gobierno ha venido desarrollando políticas de contención de gasto público en todos los ámbitos de la administración de la comunidad autónoma. En ese sentido se ha realizado la mayor reestructuración del sector público instrumental, se ha reducido el número de consellerías y direcciones generales y se ha llevado a cabo la mayor reducción de cargos políticos y personal de confianza de la historia de esta comunidad autónoma. Todo ello en aras de conseguir unas administraciones públicas dimensionadas a las necesidades reales de la sociedad, unas administraciones públicas sobredimensionadas suponen un gasto innecesario que repercute en el bolsillo de todos los ciudadanos. Con la reforma que proponemos se persigue también la estabilidad y el control de gasto público, el fortalecimiento de nuestra economía, la creación de empleo, etc.

El Parlamento autonómico, como máximo representante de la voluntad popular, no puede quedar al margen de las políticas de contención de gasto público que la sociedad demanda y que además la realidad impone. Las instituciones públicas han de ser consecuentes con el gran esfuerzo que se está pidiendo al conjunto de todos los ciudadanos y han de aplicar, por tanto, políticas de austeridad, garantizando, eso sí, que la reducción de diputados no afecte a la calidad democrática de representación parlamentaria. En ese sentido el proyecto de ley que hoy debatimos introduce un ajuste en el número de diputados que

componen el Parlament de las Illes Balears, así como una serie de medidas dirigidas a la contención del gasto público. Como todos ustedes conocen, se propone reducir los 19 diputados actuales a 43, es decir, una reducción de 16 diputados...

(Remor de veus)

..., lo cual supone un 27,12% menos. Por circunscripciones la composición de la cámara balear quedaría de la siguiente manera: Mallorca 24 diputados, 9 menos que en la actualidad; Menorca 9 diputados, 4 menos que en la actualidad; Ibiza 9 diputados, 3 menos que en la actualidad; y Formentera quedaría con el diputado actual.

Desde el Gobierno de las Illes Balears consideramos que se trata de un proyecto de reforma que persigue un objetivo necesario, oportuno, razonable y totalmente legítimo. Me gustaría incluir también o incidir también en que esta reforma está avalada por nuestro Estatuto de Autonomía. No ocurre lo mismo en otras comunidades autónomas, donde sus estatutos blindan el número de escaños de las asambleas legislativas, ya sea por número fijo o por abanico de máximos y mínimos de diputados. Es el caso, por ejemplo, de Castilla-La Mancha. En otras comunidades este abanico viene marcado por la propia Ley electoral, como puede ser el caso de Galicia. Por cierto, los dos ejemplos que les acabo de dar, son dos comunidades autónomas que han completado -caso de Castilla-La Mancha- o están en proceso de completar -caso de Galicia- la reducción del número de diputados. También lo ha reducido Cantabria. Y en algunas de estas comunidades en términos bastante más severos de lo que planteamos en las Islas Baleares.

Nuestro Estatuto no blindará, a excepción del de Formentera, el número de diputados, ni tampoco impone un marco del que no se pueda salir. Por tanto, plantear la reducción del número de diputados es totalmente legítimo, razonable y además espero que todos estén de acuerdo, oportuno. En estos momentos la situación normativa que regula la composición del Parlamento es la siguiente. Según el artículo 4.1 del Estatuto de Autonomía, el Parlamento está formado por los diputados del territorio autónomo, elegidos por sufragio universal, igual, libre, directo y secreto, mediante un sistema de representación proporcional, que debe asegurar una representación adecuada de todas las zonas del territorio. En su artículo 41.3 fija las circunscripciones electorales de la isla de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera. Y el apartado 4 del mismo artículo establece que una ley del Parlamento aprobada por mayoría de dos tercios, regulará el total de diputados que deben integrarlo, el número de diputados que corresponde elegir a cada una de las circunscripciones electorales y las causas de inelegibilidad y de incompatibilidad que les afecten.

Por su parte, la ley que ahora proponemos, la ley que proponemos modificar, la Ley 8/1986, en su artículo 12.3, prevé que las atribuciones de escaños a las distintas circunscripciones insulares sea la siguiente: 33 a la isla de Mallorca, 13 a la de Menorca, 12 a la isla de Ibiza y 1 a la de Formentera. Además, señores diputados, el Parlamento de las Illes Balears no siempre ha tenido 59 diputados. La primera composición fue de 54 diputados y el órgano preautonómico, el Consell General Interinsular, estaba compuesto por 24 miembros consejeros. Como ven, señores diputados, el número de representantes de esta cámara no es inamovible, ni lo ha sido a lo largo de su

historia, ni lo es en su fijación jurídico-política, al dejar el Estatuto de Autonomía esta cuestión en manos del legislador, sin ningún tipo de limitación.

Pero el proyecto de ley no persigue sólo una cuestión política, sino que persigue también la adecuación del gasto público a las demandas reales de la sociedad. El ciudadano es quien ha sufrido y padecido las consecuencias de la grave crisis económica que hemos venido sufriendo en estos últimos años. Ellos son quienes han hecho realmente el verdadero esfuerzo y han tenido que hacer frente a las diferentes políticas de ajuste económico, impopulares muchas de ellas, aunque muy necesarias, que desde las instituciones hemos tenido que adoptar para salir de la situación en la que nos encontrábamos. Y aunque los indicadores de coyuntura económica empiezan a reflejar con evidencia que Baleares encabeza la senda de la recuperación, desde el ejecutivo y desde todas las instituciones públicas se ha de ser consecuente y realizar el mismo esfuerzo que se solicita a todos los ciudadanos. El Parlamento no puede permanecer al margen de esta demanda.

Y en toda la fase de participación del anteproyecto de ley, señoras y señores diputados no ha presentado ni una sola alegación por parte de ningún ciudadano, ni una sola, señores diputados, en contra de este proyecto de ley. La mayoría de alegaciones han venido por parte de los partidos políticos. Por lo tanto, señores parlamentarios, ¿no creen que ha llegado el momento de lograr el consenso que nos está solicitando la sociedad de esta comunidad autónoma? De no hacerlo lo único que estaremos consiguiendo es el descrédito de los ciudadanos y daremos pábulo a esas opciones que predicán el discurso fácil de acabar con la casta política. ¿Es eso lo que queremos?, ¿dar alas a tanta demagogia? Yo considero que no. Desde el Gobierno no es lo que queremos, sin ninguna duda, sino todo lo contrario. Queremos que los ciudadanos vuelvan a confiar en los políticos y para ello tenemos que velar por sus intereses, por los intereses de todos, porque somos sus representantes y porque nos han elegido para ello. Hemos de alejar cualquier sombra de duda y devolverles la confianza que tanto se ha visto perjudicada en los últimos tiempos.

En ese sentido, señoras y señores diputados, con la propuesta de este proyecto de ley, lo que pretendemos es transmitir un mensaje a la ciudadanía de que todas las instituciones, incluido el Parlamento, también ajusta su presupuesto como lo hacen las familias y las empresas privadas, a las necesidades reales. Y es que la reducción de diputados y con las medidas que se habrán de adoptar como consecuencia de esta reforma, implicará un ahorro de más de 7 millones de euros por legislatura. Esto solamente en concepto de sueldos y Seguridad Social de los diputados, el ahorro supondrá más de 4.294.895 euros con el resto de medidas que habrán de adoptarse. Pero esta reforma afectará además a la reducción proporcional, como les he comentado antes, de la asignación de todos los grupos parlamentarios, al personal eventual adscrito

a cada uno de los grupos parlamentarios, a la reducción del gasto en concepto de desplazamiento y viajes, e incluso a la cantidad que se aporta en concepto de subvenciones a los grupos políticos para actividades electorales que, como todos ustedes saben y aunque esta última partida no es un gasto directo del Parlamento, se aportan desde las arcas de la comunidad autónoma, en función del número de diputados obtenidos. Todos estos conceptos que les acabo de detallar suponen -les repito- un ahorro de más de 7 millones de euros por legislatura, cantidad que podríamos dedicar a otras necesidades esenciales de nuestra comunidad autónoma, como puede ser salud, educación, servicios sociales o simplemente al pago de la deuda pendiente.

Otra de las cuestiones que me gustaría dejar claro en esta intervención, para despejar cualquier duda, es que con la modificación que con este proyecto de ley proponemos, la representatividad y la proporcionalidad de nuestro sistema electoral no varía en absoluto. Tampoco varía la proporción de escaños que se asignan a cada una de las circunscripciones, ya que la reducción planteada afecta a todas ellas en su conjunto, excepto a la de Formentera, teniendo en cuenta no sólo cuestiones de ámbito territorial, sino también de ámbito poblacional. Con la composición que se plantea, 24 representantes de Mallorca, 9 de Menorca, 9 de Ibiza y 1 de Formentera, no varía en ningún caso el peso relativo de cada una de las circunscripciones que tiene en la composición de esta cámara legislativa.

Por otra parte me gustaría insistir, además, en que la disminución de diputados que proponemos no supone en absoluta una merma de calidad de la representación democrática. Si nos atenemos al número de electores por diputado, pasaríamos de necesitar 12.570 electores a 17.247 electores por diputado. Nos situaríamos en el sexto puesto de entre las 17 comunidades autónomas. Es decir, aún quedarían 11 comunidades autónomas que necesitan más electores por diputado que nosotros. Por poner un ejemplo, Andalucía necesita en la actualidad 58.788 electores por diputado, casi cuatro veces más que nuestra propuesta. Quiero pensar que ninguno de ustedes piensa que el sistema de representación de Andalucía es de menor calidad democrática que el nuestro. Aquellos que critican la propuesta, aludiendo al retroceso de la calidad de la representación democrática, les invito a que se den una vuelta por algunos países que no son para nada dudosos en cuanto a la calidad de su sistema de representación democrática y creo que se van a sorprender. Y me permito plantearles la cuestión en sentido inverso, ¿piensan ustedes que si aumentáramos el número de diputados de esta cámara los ciudadanos se sentirían mejor representados? Yo considero que no, lo que sí sería cierto es que tendríamos que hacer frente a un gasto mayor.

Y para ir acabando, señoras y señores diputados, como pueden comprobar en la modificación de la Ley electoral seguimos manteniendo el consenso que fundamentó su aprobación. Se sigue cumpliendo el mandato estatutario de garantizar la representación proporcional de todas las circunscripciones de nuestra comunidad autónoma. Y finalizo ya, señoras y señores diputados, la propuesta que hoy se debate es una propuesta seria, rigurosa, muy estudiada y formulada pensando en las necesidades reales de nuestra sociedad. Si todos hemos tenido que hacer un esfuerzo importante para salir de la

crisis y salvar nuestro estado del bienestar, justo es que las instituciones públicas sean consecuentes y también hagan el esfuerzo en este sentido. No proponemos una iniciativa arbitraria ni desproporcionada, es, señorías, una iniciativa oportuna, legítima y razonable.

Y confío y deseo en que sus señorías reflexionen y apoyen esta propuesta dejando a un lado intereses partidistas, a fin de que prevalezcan por encima de todo los intereses generales de los ciudadanos de nuestras islas.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

La veritat és que el Sr. Gómez bàsicament ens ha contat el que diu la proposta, com si no l'haguéssim llegida, què diu l'actual legislació electoral, com si no la coneguéssim ja, però no ens ha respost per què el Govern i no el grup parlamentari, per què l'executiu i no l'ha tramitada el legislatiu? La veritat és que supòs que com que són un govern de majoria i no hi ha més enllà del pensament únic, a ningú no se li ha ocorregut pensar que estaven confonent executiu i legislatiu. Jo crec que en un govern plural, a qualcú se li hauria ocorregut dir, "escolta, això que estam fent no és molt normal". Perquè a mi no em pareix gens normal allò que estan fent vostès, no em pareix normal.

Per què està tramitant una reforma de la Llei electoral que afecta el Parlament de les Illes Balears l'executiu i no el legislatiu? No m'ha contestat, Sr. Gómez, no m'ha explicat per què. Ha dit que és una demanda real de la societat. Jo, la veritat, aquesta demanda real ..., en tot cas ve dels sectors que fan un discurs contra la política en general, en tot cas dels sectors que fan un discurs contra tota la política, d'aquells que saben que si la política no la fas tu, te la faran uns altres, que és allò que vostès pretenen. No, no ja ens encarregam nosaltres de fer la política. La política és dolenta, no us hi fiqueu, és negativa. Vostès incentiven els missatges negatius en aquest moment.

I evidentment l'únic argument, com a l'exposició de motius, bàsicament l'únic argument que ha donat vostè avui i ara ha estat el de les polítiques de contenció, polítiques de contenció que han d'arribar també al Parlament, això és el que ha dit, però, de fet, ja s'han carregat tota una sèrie d'instruments de participació i de país, com el Consell Econòmic i Social, com Consell de la Joventut, ara voldrien arribar al Parlament. Bé, per motius econòmics també podem llevar el Consell Consultiu, la Sindicatura de Comptes, de fet sé cert que a qualcú de vostès se'ls ha ocorregut, de fet a Madrid ho han insinuat que també ho hauríem de fer, ja que hi som, desmuntam tota l'autonomia per motius econòmics. Ja que hi som tornam les competències d'educació, de salut, ja que hi som, per motius econòmics. Jo crec que hi ha coses que són fonamentals, de país, de país.

I no em digui, no em vengui a donar com a argument la creació d'ocupació. Per favor!, amb les polítiques d'ocupació que han desmantellat vostès, el SOIB l'han estat passant d'una banda a l'altra, han baixat els doblers que hi han destinat, i em ve a dir que volen fer creació d'ocupació amb aquesta mesura? On era, en el seu programa electoral, aquesta mesura? No hi era, en el seu programa electoral.

Ens diu "és que el nombre ha variat, ha variat al llarg de la història; històricament havia estat un altre"; vostè ho sap? -no, no ho sap, no perquè no hi fos, perquè què punyetes ha d'anar a saber- com de complicat va ser arribar a l'equilibri actual?, que cada una de les illes estigués representada? Li ho he dit: hi varen haver d'intervenir fins i tot els tribunals. Evidentment va canviar, perquè efectivament des del principi hi havia distintes concepcions, des que fos estrictament proporcional a la població, al fet que fos estrictament la mateixa representació a cada una de les illes, al model actual, que és un sistema mixt, en què efectivament per població Mallorca té manco diputats dels que li correspondrien, però té més diputats que Menorca i Eivissa.

Jo, insistesc, l'únic argument que li he escoltat és l'econòmic, i jo em deman: estam sortint o no de la recessió? Ens diu mentides el Sr. Rajoy?, ens diu mentides el Sr. Bauzá? Sortim o no sortim de la recessió? Contestin-me, diguin-me per favor si estam o no sortint de la recessió, si avui podem donar un missatge clar als ciutadans que no, que encara hi ha crisi, que encara tothom s'ha de continuar estrenyent el cinturó i que anam malament. Perquè fins i tot ha com a insinuat que això seria una mesura conjuntural: canviem la reforma electoral per a una legislatura, per a un any?, és conjuntural i d'aquí a quatre anys ens tornam a plantejar una altra situació? Perquè Andalusia no té res a veure, amb nosaltres; no em vengui amb la representació dels andalusos, no té res a veure!, no té res a veure! Som illes, som quatre illes, la representació és totalment diferent. No saben a quin país viuen, no saben a quin país són.

Mirin, vostès diuen que la representativitat i la proporcionalitat no varia amb la seva proposta. Bé, jo dic que sí, que amb manco diputats és manco possible que distintes opcions polítiques puguin entrar, i per tant que tinguin opcions polítiques d'estar representats aquí els ciutadans i les ciutadanes que han optat per a aquesta opció política. Actualment, actualment a Menorca, a Eivissa, el tall és al 5% igual que a Mallorca, el 5% igual que a Mallorca Menorca, però actualment una opció política a Menorca o a Eivissa que no té com a mínim un 8%, com a mínim un 8%, no entra, com a mínim, aproximadament un 8%. Amb la seva proposta incrementarem aquest percentatge, també a Mallorca, tampoc no bastarà el 5%. Aquesta és la realitat del que vostès estan plantejant, per tant sí que afecta a la representativitat i a la proporcionalitat.

Per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Acab ja...per tots aquests motius demanam que aquesta llei torni aquí d'on no havia d'haver sortit i, insistim, per una qüestió de vergonya, de vergonya, de respecte a l'autonomia parlamentària i de quin paper ha de jugar cada un dels poders. No és correspon, a vostès, tramitar aquesta llei, no els correspon, no són vostès que ho han de fer, no és l'executiu que ha de dir al legislatiu el que ha de fer. No, no funciona així, encara que els agradaria, jo sé que els agradaria, jo sé que a vostès els molesta haver de venir aquí cada dimarts a respondre preguntes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...i interpel·lacions, jo ho entenc, però no funciona així la cosa, Sr. Gómez.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Cosme Bonet per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Tres puntualitzacions. Sr. Gómez, *el consens no se decreta*. Per molt que hagi escrit a l'acord del Consell de Govern que "*se respecta el consens parlamentario*" és mentida; acabam de tenir aquí un debat que escenifica que no hi ha el mínim consens parlamentari. Per tant com poden escriure una mentida tan absurda, tan ridícula, a un text d'un acord del Consell de Govern i a l'exposició de motius de la llei? És que fan el ridícul cada vegada que escriuen dues línies, en aquest consell de Govern!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Avui, avui, Sr. Gómez, segona puntualització, no ens pot demanar que donem suport a la llei perquè li record que estam debatent les esmenes a la totalitat de l'oposició, no estam debatent la llei, les esmenes a la totalitat que demanen que el text torni al Govern, se'l quedi i el tiri a la paperera. Això és el que debatem aquí. Per tant som jo que deman als diputats, no vostè, als diputats del Grup Parlamentari Popular, que votin a favor de l'esmena a la totalitat i tornem la llei al Govern. Això és una puntualització important, perquè hem d'entendre com funciona el nostre sistema, hem de llegir l'Estatut, per favor! És el mínim; qualcú que vulgui seure en aquesta bancada blava hauria de saber un mínim, un mínim de com funciona la nostra comunitat autònoma.

Llavors el Sr. Barceló li ha dit una obvietat que jo..., en fi, entenc que a EGB s'hagi..., a EGB en el seu temps s'havia d'explicar, això: som illes, som quatre illes i un país, dèiem en una altra època. Vostè ens ha posat els exemples de comunitats autònomes de la península, Sr. Gómez, no té res a veure! Sap on és, vostè? Illes Balears, Mallorca, Palma. Ho entén? És que és això. Què ens ha d'anar a contar de Castella-La Manxa, Andalusia..., i deu ser més semblant l'elecció que podria fer del Consell General Francès de qualsevol regió francesa que Castella-La Manxa de nosaltres.

(Remor de veus)

Comparem-nos, si ens vol comparar amb una comunitat autònoma, agafi l'Estatut de Canàries i estudiï-se'l, i després debatem com està.

Bé, ens diu: "*la ciudadanía nos pide...*"; per favor, això és com quan ens deia que IB3 representa *lo que pasa en la calle*.

(Algunes rialles)

IB3 fa programes costumistes molt interessants, però hi ha gent a l'atur, hi ha gent que ho passa malament, i tot això no surt a IB3, per posar un exemple, i perdoni que me'n vagi al nostre tema preferit, Sr. Gómez. A vostè tot això li ho deu demanar la gent que es troba de la seu del PP al Consolat, no crec que ningú més li ho demani. A mi sap què em demana la gent pel carrer?, que no facem pagar per la targeta sanitària, que volen tenir més professors, que quan duen els nins a l'escola no els caigui damunt el sostre, que tinguin calefacció ara a l'hivern..., això demana la gent, no demana *reduzcan diputados* i aquestes coses que vostès s'inventen.

A més torna anar amb l'argument de la despesa, perquè no ha tengut altre argument. El Govern que té més de 3.000 milions de nou deute durant aquesta legislatura, 7.500 milions d'euros de deute, dades del Banc d'Espanya del darrer estiu; el Govern que amb aquest deute es dedica a pagar la publicitat institucional, jo crec que la ciutadania, per exemple, agrairia més que li diguessin que el Govern no farà tanta publicitat però arreglarà el sostre de les classes del col·legi públic de La Soledat; jo crec que la gent li faria mamballetes, si fes això, no si els promet una cosa demagògica que tanmateix sap que no sortirà endavant. És que ha fet el ridícul venint a defensar això i no adonant-se d'això que ha dit.

És més, si jo fos president d'aquest parlament, o hagués estat president d'aquest parlament, o fos la presidenta, o personal d'aquest parlament, m'ofendria haver sentit el que ha dit ara, m'ofendria, perquè vostè no sap que aquí també s'han reduït dietes, s'han reduït subvencions, s'han reduït beneficis que tenia el personal de la casa? El Parlament ha fet ajustaments, clar que n'ha fet; és que vostè insulta el personal d'aquesta casa; no ja als diputats, al personal d'aquesta casa i a la gent que ha gestionat el Parlament aquests anys, quan diu que no s'ha fet res. Els insulta, els menysprea. Clar, aquest argument és tan ridícul...

Mirin, aquesta mesura representa un 0,037% del pressupost que tenia el Govern de les Illes Balears per a l'any passat, 0,037!, i això és tot l'argument que tenen, aquí s'acaba, no arriba ni a una unitat. És patètic, la veritat. Per tant per què ens vénen a proposar mesures estructurals per afrontar una conjuntura econòmica sobre l'anàlisi de la qual es confonen vostès mateixos?, Sr. Gómez..., ara no hi és, idò parli amb el seu conseller d'Economia i Competitivitat, o amb el conseller d'Hisenda i posin-se d'acord sobre quin missatge han de transmetre a la ciutadania. Hi ha crisi o no hi ha crisi?, són temps de crisi i ho estam superant; té raó el Sr. Rajoy o té raó el Sr. Gómez? Ens hauríem d'aclarir de qualque manera.

Jo crec que aquí només hi ha una explicació de tot això: el Partit Popular, com ha fet durant tota la legislatura, aquí i a qualsevol altre govern en què ha estat, vol aprofitar l'excusa de la crisi per fer la política que sempre han tengut ganes de fer: desmuntar l'estat del benestar, destruir serveis públics, reduir representativitat i blindar-se el poder per al futur. El Sr. Barceló a la primera intervenció els ho ha dit: si fan un càlcul veuran que el Partit Popular manté, manté, la majoria passi el que passi amb aquesta nova composició del Parlament; per tant afecta el resultat electoral, no digui que no. *No afecta a la proporcionalidad*, ha dit, però afecta al resultat electoral, es carrega el pluralisme. Jo els he de recordar una cosa: el sistema de partit únic és cosa del passat; comencin-se a acostumar al pluralisme, que la societat espanyola va cap allà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, vagi acabant, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Però l'experiència ens diu -i amb això acabaré, hi ha moltes més coses a dir, però bé- l'experiència ens diu, i sobretot vostès ho haurien de saber, que els governs que pretenen manipular el resultat electoral canviant les lleis acaben perdent les eleccions. Cas Mapau, cas Mapau!, que és un cas del Partit Popular, el mateix partit que presideix ara el Govern de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I acabaré amb això, el corregiré, Sr. Gómez, per molt jurista que sigui, o precisament per ser jurista: vostè no és el legislador, vostè no té res de legislador, va renunciar al seu escó de diputat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

Sí, Sra. Presidenta, acab. Vostè no és el legislador, vostè és el poder executiu, vostè ha d'executar les lleis que aprova aquest parlament. Basta aquí de creure's que el nostre sistema funciona per decret llei. Vostè no és legislador, i d'aquesta confusió que contínuament els veim s'entén tot el que està passant, no volen més parlamentaris però sí que volen més assessors per complementar llistes municipals, o càrrecs com subdirector del Centre Balears Europa per donar un sou a un altre candidat municipal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

Sí, em queden moltes coses a dir, però...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té més temps després. Ara ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

Ara jo anava a dir, supòs que a la rèplica el Grup Parlamentari Popular tendrem oportunitat de puntualitzar, perquè no crec que es desviï una mil·lèsima de l'absurd argument que han emprat fins ara.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció del vicepresident del Govern sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, creo que ustedes están confundiendo cantidad con calidad, sin ninguna duda. Y la propuesta que llevamos hoy aquí, la propuesta de este proyecto de ley en definitiva lo que pretende es hacer lo mismo, hacer lo mismo con menos, lo cual, como es evidente, representa un menor coste para todos los ciudadanos, y este no es un dato menor, Sr. Bonet, porque por ejemplo le voy a recordar las palabras de una persona de su partido, que hoy desgraciadamente no está entre nosotros, pero acusaba de demagogia en aquel momento a diputados del Partido Popular, y decía así: "En cuanto a la reducción de gasto por el propio grupo Socialista", y esto lo decía el Sr. Gregori Mir, que desgraciadamente, como he dicho, ya ha fallecido, en la tramitación ante las Cortes del primer Estatuto de Autonomía ya muy acertadamente en los debates afirmaba, decía: "Para evitar gastos y también para evitar la proliferación de una clase política excesiva y para el número de habitantes que hay en la isla", es decir, que el tema del gasto compañeros suyos hace años ya lo tenían en cuenta.

Y me gustaría también hacer referencia a que las instituciones públicas, y el Parlamento es una de ellas, hay que ser consecuente, o tienen que ser consecuentes con el gran esfuerzo que hemos pedido a los ciudadanos, y esa consecuencia se demuestra conteniendo el gasto sin que afecte a la calidad, a la calidad, de la representación democrática. Con esta propuesta la reducción del gasto, o el ahorro, supondrá unos 11 millones de euros más o menos en una legislatura, 11 millones de euros que podrían dedicarse a otras cuestiones esenciales como puede ser la salud, la educación o nuestros servicios sociales.

Y lo que está muy claro, muy claro, señores diputados, es que menos diputados, la propuesta que llevamos de reducción de diputados, no afecta ni a la representatividad, ni a la proporcionalidad, ni a la territorialidad, y esto viene refrendado por el propio Tribunal Constitucional, que recientemente se ha pronunciado en relación a la reducción de diputados de Castilla-La Mancha, y también viene refrendado así en el dictamen del Consell Consultiu, que dice lo siguiente, que estoy seguro que ustedes lo han leído pero no se han hecho eco en esta tribuna, dice así: "En el anteproyecto de ley sometido a consulta no se aprecian motivos por los que la proporcionalidad ni la territorialidad se vean resentidas con la reforma de la Ley 8/1996. Efectivamente, la representación proporcional se adaptará al número de escaños a distribuir, mientras que la territorialidad queda asegurada por la asignación de escaños a cada circunscripción insular y sin que el desigual coste del voto lesione este principio". Yo creo que el Consell Consultiu es suficientemente claro en este sentido.

Y además también, como les he comentado en mi primera intervención, la calidad de representación democrática no se ve afectada, y no voy a volver a hacer referencia al precio del escaño en relación a otras comunidades autónomas; podemos incluso hablar del orden interno. En Mallorca, en Mallorca, hacen falta, en la isla de Mallorca, hacen falta 17.345 electores por diputado; en la isla de Menorca, 5.031 electores por diputado; en Ibiza, 6.870 electores por diputado; y en Formentera, 6.065 electores por diputado. ¿Ustedes quieren decirme que los diputados de Menorca están mejor representados que los diputados de Mallorca? Yo considero que no, y estamos hablando de islas, ahora, estamos hablando de nuestro territorio, no estamos hablando de territorios peninsulares.

Y la reforma también, Sr. Barceló, que usted ha hecho especial referencia, no afecta a los partidos minoritarios, esto es un cuento que ustedes se inventan; en estos momentos, en estos momentos, la composición de la cámara, de esta cámara, es la siguiente, ustedes la saben pero se la recuerdo: el PP tiene 35 diputados, el PSOE tiene 14, el Grupo MÉS tiene 4, el PSOE Pacto por Ibiza tiene 4, PSM Menorca más Entesa tiene 1, i Gent per Formentera más el PSOE tiene 1. Si proyectamos los resultados del 2011 a esta reducción quedaría de la siguiente manera: el Partido Popular, 25; el PSOE, 10; el Grupo MÉS, 3; el PSOE más Pacto por Ibiza, 3; PSM, Partido Socialista de Menorca, más Entesa, 1; i Gent per Formentera más Partido Socialista, 1. Es decir, el PP reduciría 10 diputados, el PSOE reduciría 4, el Grupo MÉS, reduciría 1, i el resto de partidos quedarían como están. Como ven el grupo o el partido político

al que más les afectaría la propuesta de este proyecto de ley es el Partido Popular, pero aquí en este arco parlamentario estarían representadas todas la fuerzas políticas que están hoy, y les invito a que hagan lo mismo con cualquier otra de las islas, porque sucede exactamente lo mismo.

Lo que sucede, señoras y señores diputados, es que a ustedes no les interesa para nada esta reforma. Toda la justificación que han hecho es una cortina absoluta de humo, y con nuestros argumentos considero que han quedado más que demostradas la argumentación y la justificación de la propuesta.

Se ha intentado negociar con ustedes, que ustedes lo niegan. El presidente del Gobierno hace más de dos años que les invitó para negociar, para hablar, para hablar, precisamente, para ver cómo se podía articular este proyecto de ley, y la respuesta de ustedes fue no presentarse. Y hay más: el Sr. Barceló, y podemos acudir a las hemerotecas, dijo: “Esta discusión que se lleve al Parlamento”, y es lo que ha hecho el presidente del Gobierno, llevar esta discusión al Parlamento, y aquí la estamos discutiendo, pero a ustedes lo que está claro es que no les interesaba discutir esto ni en el Consolat ni en el Parlamento.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Y queda también desmontado que no se pierde calidad de la representación democrática, es más que evidente, y además lo importante también es que supone este ahorro importante para todos los ciudadanos, porque hay que tener en cuenta que el gasto, el gasto de sus señorías, como todo el gasto público, pues sale del bolsillo de todos los ciudadanos. Si conseguimos lo mismo con la misma calidad y a un menor coste yo creo que es muy justo que si hemos pedido a los ciudadanos este esfuerzo pues que también lo hagan las instituciones públicas.

Lo que sucede, y ahí está la historia, es que ustedes nunca han tenido un gran aprecio por..., digamos en el uso de los recursos públicos.

(Remor de veus)

Ustedes siempre, siempre han querido unas instituciones públicas sobredimensionadas para colocar...

(Més remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...a los suyos, y siempre, y siempre que han gobernado han despilfarrado lo que es de todos. Basta girarnos atrás y comprobar..., y comprobar como han gestionado esta comunidad autónoma, basta girarnos hacia atrás, basta que revisemos la historia...

(Remor de veus)

... de sus gobiernos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... y ver cómo han gestionado esta comunidad autónoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Miren ustedes, es evidente que se gastaron lo que no tenían, negaron..., ustedes llevaron a la ruína a miles y miles de ciudadanos, y conviene que no perdamos de vista que los ciudadanos no pierdan de vista quienes han sido los responsables de habernos traído hasta aquí, porque ustedes son los únicos responsables, son los únicos responsables de la situación que estamos viviendo. Y son los responsables de que el Gobierno haya tenido que adoptar las medidas y los ajustes que ha tenido que adoptar para salvar los servicios esenciales, como es la salud, como es la educación o como son los servicios sociales.

Yo, señoras y señores diputados, confío en que más pronto que tarde la luz divina les deslumbre, les tire del caballo, empiecen a pensar más en los ciudadanos...

(Remor de veus)

..., que empiecen a pensar más en los ciudadanos, en los servicios públicos y que piensen un poco menos en vuestros intereses personales y en vuestros intereses partidistas.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i remors de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en contra de les esmenes, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El debat entorn de la modificació de la Llei electoral que avui presenciam és un debat de les dues dimensions en què ha viscut aquest parlament durant tota la legislatura, és el debat que confirma quina és la filosofia i principis que regeixen encara i ara i, malgrat el que ha plogut, els axiomes econòmics de la bancada de l'esquerra. En definitiva, és el debat entre el sí a continuar dins la senda de la reducció de l'administració pública en sentit ample, sí a l'eliminació de càrrecs polítics que creim que són prescindibles i sí a adoptar en aquest parlament mesures similars a les quals també s'ha hagut de fer front en el Govern, a les conselleries, a les empreses públiques, als consells insulars i als ajuntaments de les Illes Balears.

Aquest parlament va iniciar aquesta vuitena legislatura amb mesures impulsades per la presidència i per aquest grup parlamentari per reduir un 25%, dia 20 de juny del 2011, les assignacions econòmiques dels grups parlamentaris, així com també es va acordar reduir les dotacions de personal eventual. Posteriorment, es varen rebaixar les indemnitzacions dels diputats i es varen tornar reduir en un 10,92% les assignacions a grups parlamentaris, reduccions constants que es varen adoptar en consonància amb una situació pressupostària de fallida. Una fallida que no acabava d'assimilar l'esquerra, encara que la coneixia perfectament, però que continuava ancorada en la seva mentalitat immobiliària que res no es podia canviar, que era com a una missió impossible, que cap mesura no aconseguiria el sanejament dels comptes públics.

El temps els ha llevat la raó, ha desmuntat el seu discurs, els ha descol·locat, qualsevol mesura de reducció no era benvinguda, suposam que perquè eren presoners de la seva errònia política econòmica de fer una política expansiva de despesa en lloc d'una política de reducció de la despesa. L'única solució era pujar els impostos i per això els pressuposts del 2011 no es varen aprovar i varen quedar damunt la taula.

Però, senyores i senyors diputats, sí era possible reduir, a poc a poc i amb bona lletra aquesta administració no té res a veure amb la que es va rebre el juny del 2011. Així, les conselleries i les direccions generals es varen reduir a la meitat, amb un estalvi de 25 milions d'euros. Es va tancar la Televisió de Mallorca amb la seva oposició; es va tancar el Consell de la Joventut amb la seva oposició; es va suprimir el Consell Econòmic i Social amb la seva oposició; es varen reduir 113 empreses públiques, amb un estalvi de 350 milions d'euros, amb la seva oposició. Manco despesa en protocol, restaurants, hotels, dietes, publicitat, avui mateix hem vist en aquest debat de pressuposts que hem passat de 68 milions d'euros en publicitat a 4 milions d'euros en la legislatura, fires turístiques, subvencions, a poc a poc això ha permès donar estabilitat i recuperar la credibilitat i solvència perquè els inversors tornassin a les nostres Illes.

(Remor de veus)

I és suficient el que hem fet, basta, aturam? Ni és suficient ni ho serà mai, perquè aquesta legislatura ha suposat un abans i un després, ha suposat un canvi de mentalitat i de percepció sobre la despesa pública i la grandària de l'administració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Un canvi de mentalitat de tothom, menys la bancada de l'oposició. I els ciutadans ens continuen reclamant que continuem estalviant, la percepció social continua essent que es pot fer més i els ciutadans continuen pagant molt i suposant moltes càrregues, ens demanen que donem exemple.

I entram de ple en el debat d'avui, la reducció del nombre de diputats; però, a diferència d'altres mesures, que amb un simple decret o un simple acte administratiu es poden adoptar, per a aquesta reforma necessitam una majoria de dos terços, una majoria qualificada. I per això el president els va convocar a una reunió, el dia 23 de setembre del 2013, no fa quatre mesos, Sr. Barceló, dia 23 de setembre vostè va rebre aquesta mateixa convocatòria que jo vaig rebre i la Sra. Armengol també v rebre la mateixa convocatòria per part del president. I què varen fer? Varen plantar el president. Avui reclamen un diàleg que vostès no varen voler, es contradiuen vostès mateixos.

(Remor de veus)

Varen plantar el president, qui els convocava per parlar, per consensuar, per veure quina era la seva proposta, la seva alternativa en la reducció de diputats, en sous, en dietes. Sra. Armengol, podia parlar amb el president o aquí dalt si vol parlar, no ara des del seu escó, i no ha estat possible...

(Remor de veus)

... i no ha estat possible...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... haver-nos assegut a una taula per parlar d'això, vostès no han volgut. Amb la qual cosa, la seva estratègia per no voler aquest debat és cercar excuses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... i excuses, a més, on el Partit Socialista ha adoptat una postura a nivell nacional, perquè aquesta reducció s'ha dut a moltes comunitats autònomes d'Espanya i hi ha una postura nacional del PSOE equivocada, una postura nacional equivocada, on el Tribunal Constitucional els acaba de pegar una bufetada al Partit Socialista de Castella-La Manxa i al Partit Socialista d'Espanya. Excuses, com manca de representativitat i control polític, són excuses les quals no es preocupin que ara analitzarem, però no

són més que excuses on es demostra que l'esquerra continua amb la filosofia i nosaltres amb l'economia i prenent el pols a la societat balear.

Són les dues dimensions. Analitzem ara, per separat, la base i el fonament d'aquesta llei i els motius pels quals l'oposició no vol ni sentir-ne parlar. Primera pregunta i òbvia: és possible que la feina d'aquest parlament es desenvolupi amb manco diputats? Jo crec que avui ningú no pot negar que sí és possible fer la feina parlamentària en aquesta cambra amb manco diputats. De la mateixa manera que s'han reduït conselleries, direccions generals, empreses públiques, clar que és possible. I qui millor ho perceben són els ciutadans, i nosaltres en aquest parlament també en som conscients, i vostès també són conscients que es pot fer la mateixa feina amb manco diputats,

I quants se'n poden reduir? Nosaltres pensam que 16, de 59 a 43, en base a estudis comparatius amb altres comunitats autònomes que s'analitzen en el projecte de llei. Nosaltres tenim una comunitat autònoma amb una sobrerrepresentativitat i continuariem sobre la mitjana nacional, malgrat s'aprovàs aquesta reducció, de 59 a 43, mantenint la proporcionalitat i representació de cada illa i corregint un desequilibri de fa molts anys en l'evolució de la població de l'illa d'Eivissa. De la mateixa manera que en aquesta cambra, en el principi de la legislatura, la primera legislatura va ser de 50 diputats, de la manera en podem tenir 43 o 59 com tenim ara.

El problema és que vostès no ofereixen cap reducció, cap, l'alternativa és zero i és aquí on se'ls veu el llautó, perquè podien haver dit, per exemple, 16 no ens va bé, però ens van bé 8, 6, 10, no ho sé, una alternativa, la seva proposta, zero. Ni ens seiem ni ens reunim, per això els arguments que es contenen a les seves esmenes a la totalitat, de devolució, o són molt febles o són falsos.

L'esmena a la totalitat del Grup Socialista, que va presentar per escrit, diu: que no hi ha hagut procés de diàleg i que és un debat estèril perquè el Govern sap que els grups parlamentaris de l'oposició hi estan en contra.

Senyores i senyors del Partit Socialista, siguin sincers i diguin que podien afegir a la seva esmena, en el seu escrit, que no hi ha hagut diàleg perquè nosaltres no hem volgut, i jo li vull afegir que per a aquest govern i aquest grup, parlar d'estalvi i parlar de reducció mai no serà un debat estèril o *corpore insepulto*, com diu el Sr. Bonet, i lamentam que per a vostès ho sigui, ho lamentam.

Continua l'esmena a la totalitat del Partit Socialista dient que la reforma romp els equilibris territorials sense haver obert un debat en profunditat sobre la conveniència d'aquesta modificació. Al respecte li vull assenyalar dues coses: la primera és que aquest projecte de llei no romp cap equilibri territorial, sinó que el corregeix, el corregeix amb l'illa d'Eivissa, la qual ha tengut un creixement des de l'any 83, d'un 90%, molt més elevat que la resta d'illes. I la segona, ...

(Remor de veus)

Mallorca, ha tengut, Sra. Armengol, un 55%... I la segona és que aquest debat que vostès reclamen en profunditat, sobre si és convenient o no aquesta reducció, crec que els únics que s'ho plantegen són vostès, la societat fa temps que ho sap que és convenient i aquesta conveniència no és més que la contenció de la despesa pública i l'estalvi.

Aquest projecte de llei aborda, com ho han fet altres comunitats autònomes, Madrid, Cantàbria, Navarra, Galícia, Castella-La Manxa, la compatibilitat de la representació proporcional insular d'una cambra legislativa amb l'estalvi econòmic. Com veim, el Partit Socialista despatxa aquesta llei amb tres paràgrafs d'una esmena a la totalitat, on, a més, es falta a la veritat, i després, amb tres esmenes parcials de supressió, sense aportar, senyores i senyors diputats, res més, cap alternativa, cap opció de dialogar en res.

El Grup MÉS s'ha esforçat un poc més, almanco ha presentat esmenes d'addició, encara que sigui un plantejament no d'estalvi sinó de davallar la barrera al 3%, equiparar les subvencions per igual a tots els partits polítics, modificar la Junta Electoral o introduir el tema d'incompatibilitats, cap alternativa tampoc de reduir despesa.

Per altra banda, l'esmena a la totalitat, de devolució, del Grup MÉS es fonamenta, segons el seu contingut, en què es vulnera l'autonomia parlamentària, també ho ha dit el Partit Socialista, i que es pretén reduir la pluralitat democràtica. Afegeix, a més, que es debilita el Parlament com a institució de control.

Resulta que diuen que vulneram l'autonomia parlamentària perquè s'ha fet un projecte de llei per part del Govern i hauria d'haver estat una proposta d'aquest parlament, i jo no sé si el Sr. Barceló i el Sr. Bonet, se'n recorden que dia 21 de juny del 2002, el primer pacte de progrés va aprovar en aquest parlament el projecte de llei 6/2002, de modificació de la Llei electoral, que era la famosa llei de la paritat electoral, se'n recorden? Era un projecte de llei del Govern del pacte de progrés, que vostès seien a la cadira i que imposaven a aquest parlament, que bastava majoria per aprovar una reforma de la Llei electoral, i vostès imposaven al Parlament que les llistes havien de ser paritàries, imposaven que per aconseguir la igualtat entre homes i dones havia de ser un escó d'home i un escó de dona, imposaven. Què passa ara, Sr. Bonet, què passa Sr. Barceló? Ho varen fer bé, ho varen fer malament? Ens ho expliquin, perquè jo no ho entenc.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Diuen vostès que pretenem reduir la pluralitat democràtica; rotundament fals, aquí del que es tracta és de fer una reducció de diputats, perquè creiem que és possible fer la mateixa feina amb manco diputats, i que això implica, que el preu escó sigui més alt no afecta cap representativitat des del moment que ens continuam situant per sota de la mitjana nacional, i amb una extrapolació que ha fet el vicepresident que desmunta la seva demagògia. I és que el nostre parlament era un dels més sobrerrepresentats si el comparem amb la resta de comunitats autònomes, ja no diguem si el comparem amb el Senat dels Estats Units o amb el Congrés dels Diputats. Si el comparem

amb la resta de comunitats autònomes, la mitjana preu escó elector és de 25.470 electors, i Balears el té en 12.670, i amb la reforma, el tercer més baix d'Espanya, i amb la reforma quedaria per davall de la mitjana nacional amb 13.611 electors.

Evidentment, una proposta de reducció que ni tan sols arriba a la mitjana nacional del preu escó no pot suposar res ni il·legal, ni inconstitucional, com de fet ja s'ha pronunciat el Tribunal Constitucional fa quinze dies, dia 4 de desembre del 2014, els ha desmuntat tots els seus arguments, o els vots particulars del Consell Consultiu, els quals són totalment equivocats, perquè el Tribunal Constitucional fa quinze dies que ha dit que era constitucional. I ha dit que era constitucional una reforma molt més que la que es proposa aquí en aquest Parlament. A Castella-La Manxa es va passar de 49 a 35 diputats, un 28,6%, però Castella-La Manxa té més de 2 milions d'habitants, i a Balears en tenim un, i amb aquella reforma, la qual és molt més gran que la que es proposa aquí, a les Illes Balears, el Tribunal Constitucional diu que no s'atempta contra cap principi constitucional.

Amb la qual cosa, si bé és cert que la Llei d'Hondt dona cert avantatge als partits majoritaris, això és independent del nombre d'escó, si el que es fa és respectar la proporcionalitat i en aquest cas la territorialitat de les Illes Balears. Qüestió distinta és que els grups minoritaris, com el Grup MÉS, doncs hagin d'intentar guanyar la confiança de més gent i tenir més votants, però això és oposar-se a una llei per motius partidistes i particulars, no per l'interès general, perquè perdre diputats en perdriem tots, senyores i senyors diputats, el Partit Popular també.

(Remor de veus)

I que dins aquesta línia ens digui que debilitam el Parlament com a institució de control de l'executiu, també és molt feble, de fet el Tribunal Constitucional diu que "ni queda empañada ni afectada siquiera" el fet del control de l'executiu.

Creim nosaltres que 43 diputats per a una població d'1 milió d'habitants és raonable, i més quan hi ha un govern que s'ha reduït pràcticament a la meitat, vostès tenien 14 conselleries, ara no hi ha 14 conselleries, els consellers tenen més competències, més feina parlamentària, ho han pogut fer. I nosaltres, no ho podem fer, senyores i senyors diputats?

(Remor de veus)

Si respectam la democràcia, si respectam la representativitat, per què estan en contra d'aquest estalvi? Estan en contra d'aquest estalvi per motius partidistes, per motius propis, però no per l'interès general.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, plantejam avui un debat realista, un debat seriós, un debat raonable, d'acord amb els temps actuals. Com es pot venir aquí, senyores i senyors diputats, cada dimarts a dir que les coses estan malament i presentar aquestes esmenes a la totalitat? Com es poden fer preguntes al president, la Sra. Armengol, cada dimarts, dient que els febles, dient que les coses van molt malament, ja que hi ha gent que ho passa malament, i votar avui en contra, demanar la devolució d'aquest projecte de llei? Això és "caradurisme" polític.

(Remor de veus)

Aquesta proposta és una proposta per estalvia, clar que sí, 7 milions d'euros per legislatura, em fa vergonya, Sr. Bonet, que vostè ens digui que això és una misèria, a poc a poc i amb bona lletra, això és de primer d'EGB, i nosaltres, aquest partit, ho ha après, a poc a poc i bona lletra, vostès no han après això.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Un estalvi, a més, compatible amb les regles democràtiques, un debat que hem obert valent, obert, des del diàleg que avui els tornam demanar, els que no volen diàleg són vostès, els que no es volen seure són vostès, els que tanquen els ulls a la realitat són vostès. Els demanam un gest, senyores i senyors diputats, retirin avui aquestes esmenes, diguin sí a la reunió amb el president, presentin alternatives, se sumin, encara que sigui per primera vegada a les mesures d'estalvi d'aquesta legislatura. Siguem capaços d'enviar un missatge unitari i comú a la ciutadania, perquè si no ho fan les seves defenses tipus Robin Hood dels més febles no són més que un discurs buit i sobretot frívol, molt frívol.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica dels grups parlamentaris que han intervingut fins ara, té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Biel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Com que veig que no escolten, tornaré repetir els motius pels quals no varem anar a veure el president. El president ens convoca a una reunió al Consolat de Mar en el moment de pitjor enfrontament entre el Govern i la comunitat educativa, en el moment en què el Govern es negava al diàleg, mirin el que s'han torbat a parlar amb la comunitat educativa, i demana el president, idò que no ens dona la gana de parlar amb vostès quan vostès es neguen a parlar amb la comunitat educativa, així de clar, així de clar. Quan vostès no volien parlar amb la comunitat educativa ens diuen que hem d'anar a parlar de la reducció de diputats, per començar, perquè no era en el Consolat de Mar que s'havia de fer aquesta reunió, era, era aquí, en el Parlament, la que fem ara, sí, Sra. Cabrer, efectivament, el debat que fem ara.

Nosaltres no hem dit que no hi hagi d'haver diàleg aquí, i efectivament, en parlarem en ponència i en comissió, en parlarem en ponència i en comissió i aleshores quedarà clar que la Sra. Cabrer, quan diu, alternativa zero, cap alternativa d'estalvi, diu mentides, una altra vegada. Fals, tenen les nostres propostes. Estan disposats a canviar el sistema de representació de la regla d'Hondt per un sistema més proporcional? Hi està disposat el Partit Popular? Per ventura, en lloc de 43% de vots, 55% de representació, no tendrien el mateix; hi està disposat? No contesten.

Estan disposat a reduir el 3%? Estan disposats que hi hagi més representativitat? Estan disposats a llevar el *mailing*? No volen estalvi, estan disposats a parlar-ne? Anem a parlar de tot, anem a posar-ho tot damunt la taula, en parlarem, parlarem de tot, fins i tot de la reducció de diputats. Anem a parlar-ho, parlarem de tot.

Avui no ha sortit, però la seva proposta du també una altra qüestió: que diuen fora sous, que els diputats no tinguin sou, el Sr. Gómez hi ha fet una referència. Em volen explicar els seus diputats de Menorca, d'Eivissa, la diputada de Formentera com ho faran? Com ho farà un professor d'Eivissa per venir aquí dos o tres dies la setmana? Què li dirà l'institut? Ah, joestic dos o tres dies la setmana que no venc...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Què farà un treballador d'una empresa privada de Menorca? Com vendrà aquí al Parlament amb la seva proposta? M'agradaria que m'ho explicassin. Jo no tenc problema, jo som de Mallorca, jo en cinc minuts em plant aquí des de la meva feina, no tenc cap problema, i en cinc minuts hi torn a ser, però el diputat de Menorca, com ho farà? Ah!, la política només per als rics, pels que viuen de rendes, eh?, per als empresaris, qualque professional liberal que es pugui permetre, que ja hagi fet butxaca o per als farmacèutics, que puguin tenir una persona al seu lloc. Això és el que volen? Això és el que volen?

És populisme, és un missatge contra la política, ja li va bé a la dreta perquè desincentiva la participació en la política, no t'hi presentis, tanmateix no podràs fer de diputat, no t'hi presentis, ja ho farà jo, que som ric i ho puc fer. Que ens facin la política els altres, missatge que vostès envien.

Si volen estalviar aprovin les nostres propostes. Efectivament, una part dels diputats poden anar a dieta, no fa falta que 34 diputats que donen suport al Govern estiguin a sou, no fa falta, vostès ho saben, els que són a l'oposició han de fer feina. Quan sigui al revés també, quan sigui al revés també, efectivament. Aprovin que no hi hagi, per tant, dos sous, gent que cobra aquí sou del Parlament i sou a una activitat privada, aprovin reduir el *mailing*, aprovin això. No els va bé, no els va bé.

Per cert, el Govern que va començar reduint va dir, no, no, nosaltres amb manco farem més, a poc a poc han augmentat, eh!, a poc a poc han incrementat, aquí hi ha més consellers asseguts que a principi de legislatura, es varen adonar que la cosa no funcionava, es varen adonar que havien de crear noves conselleries. Ara mateix, fa poc, i el Sr. Bauzá ens ho ha dit, han fet una reestructura a Educació, varen veure que el Sr. Deyá tot sol no podia, varen haver de crear noves direccions generals. Ara que el Govern augmenta el Parlament ha de baixar.

(Remor de veus)

Mira per on! Sap què és el que s'ha de reduir a l'estructura de les Illes Balears? Tots els "enxufats" que vostès durant anys varen ficar a les empreses públiques, això s'ha de reduir, i el Sr. Gómez té la barra de dir-nos *despilfarro de recursos públics*, per favor, per favor! A més, és ver que s'ha de reconèixer que una part ja han començat a fer-la quant a les empreses públiques, però ho han fet malament, ho han fet malament i ara haurem de pagar, haurem de pagar per haver acomiadat malament la gent, per no haver-ho negociat com toca i perdem les sentències.

Per cert, la Sra. Ramis i la Sra. Riera no s'han temut d'aquest missatge contra el *despilfarro de los recursos públics*, perquè continuen practicant l'"enxufisme". N'hi ha que no s'han assabentat.

Miri, la projecció de 2011, ens diu el Sr. Gómez, no varia la proporcionalitat i serien representats els mateixos que avui i el PP és el que més perd. Bé, però resulta que vostès ens proposen un sistema bipartidista que, com a molt, tindrà un tercer sector, perquè efectivament nosaltres hi serem, no ens preocupa que nosaltres hi entrem o no, no és aquesta la preocupació, la preocupació és que vostès instauraran un sistema on bàsicament sempre el Partit Popular hi sortirà guanyant i quasi sempre tindrà el Govern, perquè, ja li he dit, si miram la projecció, no de 2011, de les quatre darreres sempre el Partit Popular governa. No hi hauria alternança. Mira per on! Això és el que vostès volen, i no ho diuen, aquesta és la seva realitat.

Miri, ja per acabar perquè veig que m'he passat de temps, tornant a la qüestió econòmica, que és bàsicament la que vostès ens han dit, entre totes les mesures d'estalvi que ens ha dit la Sra. Cabrer que han fet aquesta legislatura no cobreixen l'herència que ens va deixar com a consellera d'Obres Públiques i que pagarem durant tants d'anys...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... el metro, les autopistes d'Eivissa, etcètera, no la pagarem, entre totes les que han fet aquesta legislatura de mesures d'estalvi no basta per pagar l'herència que ens han deixat vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, acabi.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... aquesta és la realitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara en torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Cosme Bonet per un temps de cinc minuts, un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Jo, Sra. Cabrer, crec que ha quedat en evidència, crec que ha quedat en evidència perquè ens diu que si volen estudiar tant per què han incrementat el pressupost en publicitat? No escolta ara, esperarem.

Poquet a poquet, de 500.000 euros a 500.000 euros estalviarem, rectificuin el pressupost i llevin els 500.000 euros de més que han posat a publicitat institucional en any electoral, a poquet a poquet apliqui la lliçó que ens vol donar a nosaltres, però no facin una cosa contrària quan ens predica aquestes mentida, per favor! A més vostès, vostès, que són els malbaratadors majors de la història d'aquesta comunitat autònoma, ...

(*Remor de veus*)

... no guanyen a la Comunitat Valenciana, em pareix, però, però... em pareix que si sumam Palma Arena, autopistes d'Eivissa, 520 milions d'euros, 520! Em senten, i diuen estalviar 5 milions en quatre anys, per favor, és ridícul! Si sumam el metro de Palma, si sumam l'òpera de Calatrava... em pareix que només els va endavant el Sr. Fabra, el Sr. Camps, perquè crec, que la veritat...

Ens parla de frivolitat? Vostès, que inauguraven les autopistes muntats en globus aerostàtics! Vostès, que anaren al Rasputín! Vostès parlen de frivolitat! Tenguin un mínim de vergonya i s'estalviïn aquests arguments perquè no els creu ningú, ni els seus ja arribats a un punt.

Dur al Parlament un text aprovat pel Consell de Govern no és dur debat al Parlament, és un *trágala*, som al darrer any de legislatura, ens han acostumat a una manera de fer feina vostès, això ve del Consolat, *ja sus ordenes, mi general!* Funcionen així vostès, no, no facin comèdia, dur el debat en el Parlament és iniciar el debat en el Parlament, i això no ho han fet mai, ni en una sola llei no han tengut capacitat de fer-ho, ni en una sola llei.

I si no varem acceptar negociar amb vostès, Sr. Gómez, vostè ho ha reconegut que no hi ha consens, si nosaltres no negociam és que no hi ha hagut consens i la negociació no es fa obligant l'altre a votar un text que vostè ha pactat. Clar que no! I clar que no hi ha alternatives, l'alternativa és quedar com estam perquè aquest no és un debat econòmic i comencem per aquí, llegeixi el títol de la llei: és una llei de mesures urgents per contenció de la despesa això? Ho ha llegit? Per ventura la Sra.

Cabrer no ha llegit el text de la llei, per ventura és això; és una reforma de la Llei electoral, la Llei electoral, del que es parla aquí és del règim electoral, del que es parla aquí és de democràcia, no es parla de la contenció de la despesa i vostès tornen allà, tornem-hi torna-hi! Contenció de la despesa, augmentam publicitat institucional. Contenció de la despesa, reduir diputats, posam virreis a Formentera, "enxufam" assessors tècnics docents, clar, "enxufam" sotsdirectors del Centre Balears Europa, per favor! Se n'aniran a l'infern de dir tantes mentides com diuen en aquesta tribuna, vostès que són creients, nosaltres no esperam que ens il·lumini cap sant ni caure de cap cavall, no.

Nosaltres a vostès els demanaríem que superin aquesta etapa de la il·luminació divina, que és prèvia al segle XVIII, i entrin en el segle de la raó i comencin a raonar un poc les coses, per ventura els aniria un poc millor a vostès i a tots els altres.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Si l'Estatut d'Autonomia diu, i el varen votar vostès, dos terços per aprovar una llei, li diu al Govern, al grup majoritari, vostè ha de negociar i pactar aquests dos terços, no diu, tiri endavant el Govern i ja veurem què passa, els obliga, els obliga a negociar aquests dos terços per qualque cosa, i vostès això no ho han tengut en compte. És més, vostès no han fet res, no val dir varem convocar una reunió i no varen voler venir. Nosaltres tenim arguments per no haver vengut a aquella reunió, el Sr. Barceló n'ha posat damunt la taula, però a vostès ja els va anar bé, no han tornat a insistir.

I per què! I clar, això és la pregunta: per què insisteixen en un tema que saben que és mort? Aquesta llei és morta, és una llei zombi, per què hi insisteixen? Pur electoralisme, pur partidisme. Només hi ha una explicació per a tot això, citarem el Consell Consultiu, ja que el Sr. Gómez diu que no l'ha llegit, tot i que hem fet cites literals en la primera intervenció, vaja, jo crec que no l'ha llegit vostè, "Hans Kelsen -citen els vots particulars- el sistema electoral és decisiu en la realització de la idea de democràcia. Karl Lowenstein -també citat insisteix a jugar net amb la legislació electoral perquè diu que- la idea que el poble com a depositari de la sobirania del poder sols és una hipòtesi si les tècniques electorals i els mitjans pels quals s'elegeixen els seus representants no estan establertes de manera que reflecteixin fidelment la voluntat dels electors". I aquí el que tenim és un intent de pervertir la voluntat dels electors, no ens poden fer combregar amb la roda de molí de dir, amb 43 diputats el resultat electoral és idèntic que si tenim 59, això és una bajanada que no se la creu ningú, per ventura vostès se la creuen, però no és així.

Varia la proporcionalitat, evidentment; barra el pas a partits minoritaris, evidentment; garanteix que el partit més votat, vostès, continuïn ostentant el poder per sempre més. Idò, tant de bo que hi ha hagut alternança en aquesta comunitat autònoma, perquè jo no sé què hagués passat si el Sr. Matas hagués continuat governant, no sé què hagués passat, estariem pitjor que València per ventura, en aquest cas.

(Remor de veus)

Vostès, que ara volen canviar la llei, que varen voler manipular el resultat electoral a Formentera, que han empadronat gent a domicilis que no existeixen, per favor, no ens venguin a donar lliçons i parlin de règim electoral, no ens parlin més de contenció de la despesa.

Mirin, el Sr. Rajoy...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

... es veu que té assessors -sí- una mica més racionals que vostès, va plantejar una reforma de la Llei electoral per a l'elecció dels batles i la va retirar al cap d'un parell de mesos quan va veure que ningú i fins i tot dins el seu partit no li donaven suport.

Mirin, acab amb dues reflexions que es varen fer per part del Sr. García Fernández, catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Complutense de Madrid, diu, "*la dimensión teleológica de la regulación, es decir, el consenso entre partidos sigue presente como una exigencia derivada del principio democrático que hemos visto más arriba, no es concebible que se apruebe una reforma electoral de gran relevancia sin el acuerdo del principal partido de la oposición.*" I conclou: "*Romper el consenso electoral es tanto como romper el consenso constitucional pues empuja a los partidos perjudicados por esta reforma hacia una posición extramuros del sistema democrático*".

Vostès no volen veus que els...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar.

EL SR. BONET I BONET:

...cridin l'atenció, però si no les tenen dins aquest parlament tanmateix les tendran al carrer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Margalida Cabrer, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Realment s'han quedat sense arguments, ho entenc perfectament i per això han de parlar de les autopistes de la Sra. Cabrer, però no són les autopistes de la Sra. Cabrer són les autopistes de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears...

(Remor de veus)

... i on vostès hi van cada dia, senyores i senyors diputats, i joestic molt contenta que vostès hi vagin, molt contenta, molt contenta...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... i la veritat és que jo no hi puc anar perquè cap de les seves autopistes perquè no varen fer res, però varen duplicar l'endeutament de la comunitat autònoma de tota la nostra història, per la qual cosa em felicit, em felicit, perquè amb la meitat de l'endeutament vaig fer moltes autopistes i vostès amb el doble no varen fer res, ningú no pot anar per cap de les seves autopistes.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Bé, el Sr. Barceló diu que no podia anar a una reunió amb el president perquè hi havia un problema, ara entenem perquè no es resolvia cap problema, cap problema a les Illes Balears, perquè quan en tenien un es concentraven i no... i no avançaven en cap altre, és a dir, el president els convoca per parlar de diputats, però com que tenim un problema a educació no hi anam, per favor, Sr. Barceló...

(Remor de veus)

... per favor, nosaltres tant de bo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, deixin intervenir.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... tant de bo que aquest govern es pot dedicar a resoldre molts de problemes dels ciutadans i aquest president entre ells, evidentment, una mesura tan important com és l'estalvi a les Illes Balears i com és la reducció o la possible reducció d'aquest parlament.

Perquè, la veritat, ens parla, Sr. Barceló, del 3%, del 5%, si estarem disposats a parlar, miri, aquí duim una proposta d'estalvi, no ens amagam, d'estalvi i això del 5 i del 3% no és d'estalvi, això és un tema seu que vostès l'any 2002, que varen fer un projecte de llei, vostès ara s'han quedat desmuntats del projecte de llei, no han tornat a dir res d'això de... que... *íbamos, que éramos de primero de EGB, de primero de Ciencias Políticas por hacer un proyecto de ley*, s'han quedat desmuntats, no han tornat a dir res perquè varen fer, es recorden que ells ho varen fer i, a més, estaven en aquell moment en majoria absoluta, i, per què no varen posar el 3%? No els va deixar UM? No els va deixar el PSOE? Vostès eren presoners de... de... de...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... de vostès mateixos, no ens culpin a nosaltres, vostès varen poder reformar per majoria de vostès mateixos i no ho varen fer, per tant, a nosaltres no ens culpin, culpi la Sra. Armengol, culpi a qui vulgui, però al Partit Popular no ens culpin.

Mirin...

(Remor de veus i se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, senyors diputats, per favor...

(Remor de veus)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Aquí hi ha una...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... aquí hi ha una pregunta clara i aquesta pregunta clara és: és possible fer la mateixa feina en aquest parlament amb manco diputats? És possible, sí o no? Jo crec que tots, tots absolutament som conscients que sí és possible, i com som conscients i com som conscients que és possible i com som conscients que és possible això és el que duim, una proposta per parlar, per dialogar, perquè ens diguin 16 no, 8, 2, 1, no ho sé, podem parlar de sous, de dietes, de molts de temes, estan damunt la taula, és una oferta que a la convocatòria del president hi era tot el tema, la reducció i també el sistema retributiu del Parlament de les Illes Balears, però aquest parlament no pot ser aliè del que passa a la societat, del que passa a les conselleries, als ajuntaments. Aquí és possible, perquè no ho hem de fer? Per què estan en contra? Deixin de cercar excuses, nosaltres els oferim una oportunitat que se sumin a aquest debat, les seves excuses són per motius partidistes, no per l'interès general. El seu discurs de cada dimarts a la pregunta del president dir que hi ha gent que ho passa molt malament és un discurs frívol quan vostès avui presenten una esmena a la totalitat perquè ni tan sols volen ni sentir parlar d'un possible estalvi en aquest parlament.

Amb la qual cosa, senyores i senyors diputats, la situació des de l'any 1986 de fa quinze anys ha canviat i la situació avui ens reclama que des de la política siguem capaços de donar respostes als reptes que ens planteja la societat balear. Aquesta llei és una llei adequada perquè els ciutadans la veuen bé, perquè als ciutadans els hem exigit molt d'esforços, és una llei

adequada perquè demostram que som capaços de fer esforços i de tenir gestos exemplaritzants i no només és una qüestió econòmica, és una qüestió de concepte perquè sabem que podem fer la nostra feina amb manco diputats. És, per tant, una llei adequada per als nous temps, una llei que apropa la política als ciutadans, com ens ha apropiat reduir els alts càrrecs, reduir les empreses públiques, suprimir organismes i evitar duplicitats. Vostès no poden venir aquí a dir que estan en contra simplement perquè tendran manco diputats, el Partit Popular també tendrà manco diputats, tots. Vostès diuen que estalviar 100 milions d'euros, 11 amb la reducció de sous, és poc, em fa vergonya, han estat dos dies parlant d'un milió d'euros de publicitat quan vostès varen gastar 60 i 100 milions d'euros a canvi, simplement, que es retiri del debat.

Senyores i senyors diputats, senyors de l'esquerra, lament que avui no facin un acte de contrició, una retirada per consensuar. Avui no són conscients que la seva negativa els fa mal perquè els fa mal com a polítics i donen un missatge equivocat a la societat.

Sra. Armengol, Sr. Barceló, contestin aquesta invitació del president per parlar de dia 23 de setembre de 2013, els puc donar còpia, aixequin la mà i diguin que retiren les seves esmenes a la totalitat i que s'asseuran a negociar, siguin coherents amb els febles que cada dimarts esmenten a les seves preguntes o són obres de teatre, si no ho són retirin les seves esmenes.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació i atès que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei les votarem conjuntament. Passam a la votació. Començam.

Queden rebutjades per 32 vots en contra i 24 a favor.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei 3/2014, de 5 de desembre, de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei 3/2014, de 5 de desembre, de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears, rectificat mitjançant l'acord del Consell de Govern, de dia 12 de desembre de l'any 2014, pel qual es corregeixen errors materials del decret llei esmentat.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el conseller Sr. Jaime Martínez, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Avui el Govern de les Illes Balears presenta a la consideració de la Cambra el Decret llei de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears. És una norma excepcional i urgent ja que presenta un conjunt de mesures que pretenen conjugar solucionar els problemes de la desestacionalització apostant per la qualitat, excel·lència i competitivitat, tot això aprofitant els valors d'una oferta turística diferenciada davant d'altres destinacions turístiques i seguir recuperant per a les Illes Balears el reconeixement com a destinació turística de referència internacional.

Després de veure com la temporada 2013-2014, gràcies al reposicionament de l'oferta turística, s'ha allargat aquestes mesures han de servir per consolidar la tendència i millorar-la. Després de l'aprovació 8/2012, de 19 de juliol, de turisme, després de l'aprovació del Pla integral de turisme, també el 2012, i del Decret llei 1/2013, de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures, eines que són fonamentals per a la reactivació econòmica de la nostra comunitat, ja que possibiliten la inversió i modernització dels establiments turístics i la revitalització turística de les zones i promouen mesures que contribueixen a la dinamització del sector turístic en temporada baixa i l'allargament de la temporada, el Govern dona una passa més en l'aprovació d'aquest decret, que té com a principal objectiu continuar promovent la revitalització turística de la nostra comunitat autònoma.

El decret llei incideix, tal com fan ja la Llei de turisme, el Pla integral de turisme i la Llei d'impuls a les zones turístiques madures, en la implicació de totes les administracions a l'hora d'impulsar plans i iniciatives que redundin en la dinamització del sector turístic en temporada baixa i que contribueixin a l'allargament de la temporada alta. El decret llei desenvolupa mesures de caràcter turístic d'aplicació general i específiques per a zones turístiques madures. I igualment regula diverses mesures relatives al medi ambient i ordenació del territori i energia, matèries que incideixen en les competències turístiques de forma transversal i que es conformen com infraestructures bàsiques per a la competitivitat del destí respecte de les destinacions competidores.

Pel que fa a les mesures turístiques de caràcter general, que tenen com a objectiu genèric incrementar la qualitat i competitivitat de les empreses turístiques de les Illes Balears, així com combatre l'estacionalitat. Així mateix, s'inclou la modificació de dos articles de la Llei de turisme, per a un millor acomodament d'aquests en el marc establert per les directives europees mediambientals.

Aquestes mesures turístiques de caràcter general són:

Primer, es declara el projecte Aparador Turístic Intel·ligent, com a projecte d'interès autonòmic, per a la seva especial rellevància en el desenvolupament econòmic i social en el seu àmbit territorial. Això implica que hi ha d'haver un impuls preferent en els diferents tràmits davant qualsevol administració

de les Illes Balears i tot allò que també indica la Llei 4/2010, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió.

Segon. S'estableix que només les administracions públiques que a l'entrada en vigor d'aquest decret hagin aprovat els plans d'intervenció en els àmbits turístics, hagin realitzat les adaptacions dels plans territorials insulars a la Llei de turisme, o hagin aprovat els plans de desenvolupament turístic insulars, o municipals, podran accedir a les mesures que promogui el Govern de les Illes, destinades a la millora i modernització dels productes i recursos turístics. És una mesura per potenciar la coordinació interadministrativa, bàsica per a la competitivitat i aposta per aquells productes i destinacions turístiques. Una administració que sol·licita la inversió o suport per part d'una altra, ha d'apostar pel mateix. També podran accedir a les mesures per millorar i modernitzar els recursos i productes turístics, aquelles administracions públiques que hagin iniciat formalment la planificació de les actuacions previstes a l'article 76 de la Llei de turisme, referides a la inversió pública en zones afectades per l'estacionalitat i que estableix que les diferents administracions en l'àmbit de les seves competències, han de planificar les inversions i les actuacions de manteniment, reparació i reposició a les zones turístiques que pateixen grans diferències de densitat poblacional afectades per l'estacionalitat.

Tercer. Es regula també la necessitat que els plans d'intervenció en els àmbits turístics analitzin respecte cadascuna de les zones, la incidència dels allotjaments turístics explotats, sota la modalitat del tot inclòs i de les estades turístiques a habitatges. Aquests plans proposaran les mesures a aplicar a cada illa, municipi i/o zona turística.

Quart. L'article 5,5 de la Llei de turisme, exonera els hotels de ciutat, d'interior, agroturismes, hotels rurals, albergs, refugis, hostatgeries, establiments hotelers de categoria mínima de 4 estrelles i apartaments turístics amb categoria mínima de 4 claus, que estiguin oberts 11 mesos l'any de l'aplicació de la ràtio turística. Abans a la Llei de turisme el requisit era de 12 mesos i no hi eren inclosos els apartaments turístics amb categoria mínima de 4 claus. Aquesta mesura permetrà també que l'oferta extrahotelera de qualitat es reposicioni.

Cinquè. Per donar compliment a la Directiva europea 2011/92, sobre avaluació ambiental de repercussió de projectes públics i privats, s'estableix que la comissió prevista per a les dispenses a l'article 25 de la Llei de turisme, no valorarà dispenses de caràcter mediambiental. En relació amb l'excepció d'avaluació d'impacte ambiental que estableix la Llei de turisme a llicències d'obres, llicències d'instal·lació, obertura o funcionament per a reformes, ampliacions, o nous establiments d'allotjament de turisme rural, el decret llei estableix que reglamentàriament es determinaran els criteris de longitud, grandària i ús que poguessin limitar aquesta excepció en consideració a les repercussions sobre el medi ambient.

Sisè. Per protegir les activitats, s'estableix l'obligatorietat de subscriure una pòlissa d'assegurança per a empreses dedicades a activitats de turisme actiu, a les empreses comercialitzadores d'estades turístiques en habitatges i als agroturismes, en compliment del que disposa la normativa europea, activitats que no estaven regulades per la Llei 7/2013, activitats de les Illes Balears.

Setè. Atesos els bons resultats obtinguts fins a la data i la necessitat de continuar fent millores que contribueixen a la modernització dels establiments hotelers, s'autoritza el Consell de Govern perquè excepcionalment i de forma motivada i una sola vegada, pugui ampliar el termini de quatre anys que tenen els establiments turístics per sol·licitar la modernització de millora de serveis i instal·lacions, sempre que potenciïn la desestacionalització, recerca, o consolidació de nous segments de mercat, la millora de la qualitat de l'oferta de la seguretat, d'accessibilitat, o sostenibilitat.

Vuitè. S'estableix també que el Consell de Govern podrà ampliar excepcionalment, motivadament i una sola vegada, el termini de tres anys que estableix la Llei de turisme per a la regularització de les places turístiques.

Novè. S'incorpora la possibilitat de l'ús turístic en edificacions i en espais de domini públic portuari, a efectes al servei de senyalització marítima, sempre que conservin els seus valors patrimonials. D'acord amb l'informe que emetin les administracions competents, tal com ja ho permet la Llei de turisme, a edificacions catalogades i militars.

I desè. Durant el termini de dos anys, des de l'entrada en vigor d'aquest decret llei, en els establiments turístics existents que tramitin i obtenguin una categoria superior de 4 o 5 estrelles, per a la qual portin també una reforma integral de l'establiment, no els serà d'aplicació allò que disposa l'article 88 de la Llei de turisme, en el cas de què a conseqüència d'aquestes obres, incrementin el nombre de places i en qualsevol cas quedaran exonerats també de l'aplicació de la ràtio turística.

Pel que fa a les mesures turístiques específiques per a zones turístiques madures que són les següents:

Primer. Es possibilita als particulars, titulars de terrenys, sol·licitar la declaració de zona turística madura, sol·licitud que haurà d'incloure una proposta relativa a renovació de la planta turística, reordenació urbanística, si escau, i creació i millora d'equipaments i productes turístics, a més de tot el que s'exigeix en el Decret llei de zones turístiques madures. Les zones turístiques madures tendran el caràcter d'estratègiques, a efectes de prioritzar les ajudes de les administracions en rehabilitació de qualsevol tipus d'edificació i ús i el Govern de les Illes Balears haurà de procurar, en col·laboració amb els consells insulars i ajuntaments afectats, elaborar un programa plurianual d'inversions i actuacions públiques en aquestes àrees turístiques les quals tendran prioritat en les ajudes que s'estableixin.

Segon. L'article 89 de la Llei de turisme estableix que queden exempts de l'adquisició de noves places turístiques els establiments d'allotjament a partir de 4 estrelles, que s'ubiquin a zones qualificades com a aptes per a hotels de ciutat, o en edificis emparats per la legislació del patrimoni històric i que

estiguin oberts com a mínim 11 mesos a l'any. El decret llei afegeix també que en el cas d'estar ubicats a una zona turística madura, aquest termini serà de nou mesos.

Tercer. Per altra banda, l'article 72 de la Llei de turisme, relatiu a foment de la desestacionalització, que estableix les línies d'ajuda en matèria turística, tendran preferència les empreses turístiques que es mantenguin obertes i en funcionament un mínim de vuit mesos a l'any. El decret llei en aquest cas afegeix que en el cas d'empreses turístiques i establiments comercials ubicats en zones turístiques madures, aquest període d'obertura serà a partir de sis mesos. I també inclou, com he comentat, que aquestes mesures es podran aplicar també a qualsevol tipus d'activitat comercial ubicada en aquesta zona.

En relació amb les mesures relatives a matèria de medi ambient i a ordenació del territori i energia, el decret llei regula diverses mesures relatives a aquestes àrees, sobre les quals el nostre Estatut d'Autonomia, reconeix diversos graus competencials a favor de la comunitat autònoma i que són transversals per la seva incidència en l'àmbit turístic i sobretot perquè aquestes infraestructures ens fan ser un referent a nivell de destinació turística i ajuden a millorar la competitivitat del sector turístic.

Aquestes mesures són:

Primer. S'estableix que excepcional la ubicació d'un establiment turístic existent en sòl urbà dins un polígon de gestió o unitat d'actuació pendent de gestió i execució, que tenguí per finalitat la millora dels serveis urbanístics, podrà obtenir la corresponent llicència municipal d'obres, emparant-se en la disposició addicional quarta de la Llei de turisme.

Segon. Es modifica la Llei de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal i es disposa que prèvia sol·licitud dels promotors, correspondrà al Govern de les Illes Balears l'autorització de primera ocupació i utilització de les edificacions i instal·lacions que s'atorgarà, un cop comprovat l'ajustament de les obres als projectes autoritzats.

Tercer. Es declara l'interès general i es qualifiquen com a sistema general sanitari públic, els terrenys que comprenen les parcel·les cadastrals allà on situa l'Hospital de Son Espases. Així mateix es declara expressament la utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys. Com saben, la sentència del Tribunal Suprem de 20 de març de 2013, va anul·lar l'acord del Consell Insular de Mallorca, pel qual s'aprovava la modificació del Pla General de Palma, que ordenava el sistema general sanitari suprainsular de Son Espases i era necessari i urgent aprovar una ordenació per a aquest sistema general.

Pel que fa a mesures en matèria d'energia, tenen com a objectiu l'eliminació de traves per al desenvolupament d'instal·lacions elèctriques i de gas, i facilitar i garantir el subministrament i per tant, millorar que es desenvolupi la xarxa interior, la connectivitat de les empreses i la destinació en general. Bàsicament consisteixen en què les obres i instal·lacions de xarxes de gas i electricitat previstes en la planificació estatal, passaran a ser declarades d'utilitat pública a efectes del Pla director sectorial energètic de les Illes Balears. Aquesta modificació permetrà agilitar la tramitació administrativa en relació a l'expropiació forçosa o urgent ocupació del terrenys de domini, ús o servei públic, propietat de l'Estat, la comunitat autònoma, els consells insulars, o ajuntaments.

Segon. Per adaptar les centrals de generació elèctrica al gas natural, les instal·lacions d'emmagatzematge de combustibles líquids hauran de comptar amb grups generadores que hauran de tenir unes existències mínimes de combustible, equivalent a 15 vegades el consum màxim diari. D'aquesta manera queda garantit el subministrament elèctric davant qualsevol eventualitat.

Tercer. Es modifica la Llei de carreteres per permetre que les infraestructures de transport i distribució de gas, energia elèctrica, hidràulica, telecomunicacions i altres serveis d'interès públic puguin fer-se a la zona de domini públic de les carreteres. D'aquesta manera es minimitzaran les expropiacions que comporten sovint execucions d'aquests tipus d'infraestructures públiques.

Aquest decret llei per tant, compleix els requisits exigits per la jurisprudència constitucional, perquè les mesures que comprèn sorgeixen com una necessitat respecte d'una situació en els objectius governamentals que requereix una acció normativa immediata, o en què les conjuntures econòmiques requereixen una resposta ràpida en un termini més breu que el requerit per la via normal per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Totes aquestes mesures són una passa més, però de gran importància i absoluta urgència per continuar amb les mesures i la feina feta en la millora de la competitivitat, qualitat i desestacionalització turística. L'aprovació immediata d'aquest decret llei permetrà a més que les mesures desestacionalitzadores ja siguin vigents durant aquesta temporada baixa, mesures que si s'haguessin d'adoptar per al procediment legislatiu ordinari, molt probablement no serien vigents ni la propera temporada baixa i s'hauria d'esperar la seva aplicació per a l'exercici del 2016.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervenció de grups en torn a favor? Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Buenas tardes señoras y señores diputados. Presentamos hoy un decreto ley con un objetivo en el cual todos los grupos políticos estamos de acuerdo, la desestacionalización. Las Islas Baleares han sido un destino que durante muchos años se han declinado de forma casi exclusiva por el monoproducto de sol y playa. Un producto como saben supeditado a la situación geográfica y climatológica.

La fuerte estacionalidad del mismo ha dificultado durante años que la actividad turística tuviera lugar durante todo el año y la gran dependencia de este tipo de turismo, hacía que al priorizar ingresos, otros productos emergentes y que también se podrían desarrollar en nuestro destino, no se potenciaran de la misma manera. Por otra parte, los países del entorno mediterráneo, como Marruecos, Croacia, Turquía, Grecia están también fundamentados en turismo de sol y playa, como fuente de ingresos y han desarrollado zonas turísticas que compiten directamente con la industria de Baleares, en situación ventajosa por sus precios más económicos.

El sector privado centraliza la mayor parte de sus recursos a lo largo de los meses de junio, julio, agosto y septiembre, es decir, la temporada alta. Haciendo un cómputo global anual, éstos se sitúan en un corto espacio de tiempo, alcanzando su punto de equilibrio a final de la temporada. Así pues, queda establecido que, dada la naturaleza del mercado, nos encontramos con dos periodos claramente diferenciados. En el relacionado con la temporada baja y media del mercado turístico los recursos no se ajustan proporcionalmente a la llegada de turistas, pero al resultar imprescindibles en meses anteriores o posteriores, éstos se mantienen. Por lo contrario, en la temporada alta los recursos a menudo son insuficientes para satisfacer la demanda tanto de visitantes, como de residentes.

Esto en principio no contribuye a la calidad del destino y por lo tanto, a la percepción positiva por parte del turista, que, dada la gran oferta existente hoy en día, puede encontrar otros destinos. El sector turístico muy susceptible, con gran influencia de factores como los costes derivados de la insularidad, entre otros, soporta con mayor dificultad las fluctuaciones del mercado marcadas por factores exógenos, en situaciones con una estacionalidad tan marcada como ha sido la nuestra, estos factores pueden resultar determinantes en beneficio o en detrimento de la temporada turística. Una situación inestable en otro destino nos beneficia, mientras que por el contrario puede perjudicar gravemente, ya que contamos con más de 10.439 empresas con actividad principal enmarcada dentro del sector. Recordemos que el turismo mueve más de 10.000 millones de euros anuales, lo que supone un 44,2% del PIB de Baleares y genera un 31% de los puestos de trabajo de nuestra comunidad.

Todos estos datos ponen de manifiesto la importancia y la necesidad de trabajar en productos alternativos al conocido sol y playa, para hacer frente a nuestras debilidades como mercado turístico para desestacionalizar y conseguir así una mayor fortaleza y seguridad para nuestra economía. Supongo que la oposición estará de acuerdo.

Pues bien, los poderes públicos de la comunidad autónoma tienen la obligación, establecida por el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares, de reconocer la actividad turística como elemento económico estratégico, establece que el fomento y la ordenación turística deben llevarse a cabo con el objetivo de hacerla, además de compatible con el respecto al medio ambiente, el patrimonio cultural y el territorio, también con políticas generales y sectoriales de fomento y ordenación económica, que tengan como finalidad favorecer el crecimiento económico a medio y a largo plazo, en el marco del cual se enmarca la desestacionalización.

La Conselleria de Turismo, consciente de las debilidades y fortalezas de Baleares, ha trabajado desde el inicio de la legislatura, siguiendo una ruta definida. Se han realizado múltiples actuaciones encaminadas a la consecución de los objetivos. Se ha aprobado la Ley de turismo, con la gran repercusión en positivo que ustedes ya saben, se ha aprobado el Decreto ley de la playa de Palma, se ha aprobado el Decreto ley de zonas maduras. Se ha incluido al sector privado en los órganos de dirección de la ATB y por tanto, en la toma de decisiones. Se ha rediseñado la presencia del Gobierno en las ferias con una reducción de gastos cercana al 70% y se ha cambiado el modelo de promoción, potenciando al máximo las nuevas tecnologías. Se ha aprobado el Plan integral de turismo. Se han aprobado anualmente los planes de acción con una media de 140 acciones por ejercicio. Se está trabajando arduamente por la diversificación de productos, costa y litoral, naturaleza, cultura y gastronomía, deportes, urbano, MICE, ocio y salud. Se ha reactivado la bolsa de plazas.

Y ahora, con este decreto ley se da un paso más, un nuevo impulso a la desestacionalización. Como ha dicho el conseller, es una norma excepcional y urgente. La urgencia es evidente, ya que presenta un conjunto de medidas que pretenden coadyuvar a solucionar el problema de la estacionalidad, apostando por la calidad, la excelencia y la competitividad, todo ello aprovechando los valores de una oferta turística propia, diferenciada, frente a otros destinos turísticos, y seguir recuperando así para las Islas Baleares el reconocimiento como destino turístico de referencia internacional. Esta necesidad se ve además reforzada por el hecho de que la aprobación inmediata del mismo permitirá que las medidas desestacionalizadoras ya estén vigentes en la presente temporada baja.

El Decreto ley desarrolla medidas de carácter turístico de aplicación general y específicas para zonas turísticas maduras, e igualmente regula diversas medidas relativas a medio ambiente y ordenación del territorio y energía, materias todas ellas que inciden en las competencias turísticas de forma transversal y que se conforman como infraestructuras básicas para la competitividad del destino respecto a nuestros competidores. Este decreto ley, por tanto, cumple los requisitos exigidos por la jurisprudencia constitucional, porque las medidas que comprende surgen como una necesidad respecto de una situación en los objetivos gubernamentales que requiere una acción normativa inmediata, en que las coyunturas económicas requieren una respuesta rápida en un plazo más breve que el requerido por la vía normal para la tramitación parlamentaria de las leyes.

Y sí, adelantándonos a los que nos van a recriminar, este decreto ley modifica la Ley de turismo, aprobada hace dos años; modifica el Decreto ley de medidas urgentes de carácter urgente y de impulso de las zonas turísticas maduras, el Decreto 96 de 2005, de 23 de septiembre, de aprobación definitiva de la revisión del Plan director sectorial energético; la Ley de medidas urbanísticas para la ejecución del Centro internacional de tenis Rafael Nadal; y la Ley 5 de 1990, del 24 de mayo, de carreteras. Por supuesto. Mejorar, mejorar y mejorar, ese es uno de los lemas del Partido Popular, es al aplicar una ley, al pasar de la teoría a la práctica, cuando se comprueban los aciertos y se comprueban cuáles son los aspectos mejorables de la misma. Miren, señores diputados, rectificar es de sabios, y optimizar, perfeccionar una ley es perfectamente legítimo y digno de un gobierno que quiere lo mejor para sus ciudadanos. ¿Realmente les supone un problema que mejoremos la legislación de Baleares?, ¿que busquemos el máximo bien para nuestras islas? Se supone que ustedes desde la oposición también trabajan por el bien común.

Y sí, declaramos el interés general y se califican como sistema general sanitario público los terrenos que comprenden las parcelas catastrales donde se sitúa el Hospital de Son Espases. Declaramos expresamente la utilidad pública y la necesidad de ocupación de los terrenos. Además el decreto ley remite a la elaboración de un plan especial que deberá tramitar el ayuntamiento y que por tanto contará con todas las fases garantistas de exposición al público y alegaciones. Es obvio que no podemos dejar el hospital de referencia de Baleares sin amparo legal, por responsabilidad. Es obvio que la seguridad, la sanidad, es un factor decisivo a la hora de elegir destino turístico.

Y adelantándonos de nuevo a lo que nos van a reprochar, sí, el presente decreto ley es el número 23, y no nos avergonzamos de ello. Les aseguro que podemos ir con la cabeza bien alta. Este gobierno hará todos los decretos que sean urgentes y necesarios para conseguir el crecimiento del bienestar. Hasta ahora hemos aprobado 41 leyes, y con éste habremos aprobado 23 decretos ley. Sí, trabajamos con las herramientas que tenemos, y aquí en el Parlamento legislamos, legislamos para salir del agujero en el que nos dejaron, del que estamos saliendo poco a poco, es cierto, no con la rapidez que a todos nos gustaría, pero dar la vuelta a la situación de crisis, impagos, paro y deudas, volver a establecer un marco de seguridad jurídica, crear confianza empresarial, incentivar la (...) y la calidad de establecimientos obsoletos, reestructurar y optimizar nuestros recursos no se hace en dos días. El Partido Popular ha puesto los cimientos, un anclaje firme sobre el que construir con solidez el futuro de Baleares. Ojalá, ojalá la situación no hubiera requerido de estas medidas, porque significaría que la situación de nuestra comunidad autónoma era bien distinta, pero la realidad es la que es. Hay que afrontar los problemas de cara, coger el toro por los cuernos, y eso estamos haciendo desde el inicio de la legislatura. No es fácil, pero hemos asumido los retos con valentía.

Súmense a nosotros, les pedimos que voten a favor de este decreto ley, demuestren a las personas de Baleares que trabajan por la desestacionalización, con obras y no de boquilla como hasta ahora.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Intervenció de grups parlamentaris en contra. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. D'ençà de l'aprovació de la Llei de turisme el juliol de 2012 el Govern ha aprovat, amb aquest, quatre decrets llei en matèria turística. En dos anys i mig el Govern ha modificat en quatre ocasions la Llei de turisme, tot un rècord legislatiu que contrasta amb la nul·la producció de reglaments. El reglament de la Llei de turisme continua sense aprovar-se perquè necessita d'un ampli consens, sobretot amb els consells insulars, i no el té. Els decrets llei es fan a la carta, segons les necessitats d'uns pocs. Aquesta és la gran diferència i l'explicació del perquè de quatre decrets llei cap reglament.

Crida l'atenció que l'objecte d'aquest decret llei coincideix amb el de la llei, amb el del Decret 8/2012 i amb el de l'1 del 2013, senyal inequívoca que cap d'aquestes tres normes no ha aconseguit desestacionalitzar, reactivar l'economia, fomentar la qualitat, la cobertura que pretén justificar-ho tot. De fet aquest decret llei és el reconeixement clar del fracàs de la llei i de tots els decrets llei anteriors; si l'objecte s'hagués aconseguit aquest no existiria. Però també pot ser que aquest decret, perdonau, que aquest objecte o l'objectiu no sigui exactament aquest de què hem estat parlant, el de fomentar, el de reactivar, i tot això no sigui l'objectiu real, sinó que tenguí uns altres objectius més concrets, qüestions més concretes a resoldre. Jo en faré un repàs.

Per començar sorprèn la declaració d'interès autonòmic del projecte Mostrador turístic intel·ligent; sorprèn perquè fa pocs dies va comparèixer el conseller a la Comissió de Turisme precisament per explicar aquest projecte, que fa dos anys que està en marxa, i no va mencionar aquest aspecte; no el va mencionar perquè no va considerar que era important o perquè no tenia previst aquest decret llei, no ho sé; ara, si la declaració d'interès turístic no és tan important, per què la fa per decret?, i si realment és tan important, per què no l'ha feta abans i per què no ens ho va dir a la comissió? Té l'aspecte de ser un decret llei, a part de més coses que turístic, bastant improvisat.

També faré un repàs a diverses coses més de què disposa. El Govern en aquest decret llei no potencia exactament, com ha dit el conseller a la seva intervenció, els consells i els ajuntaments; jo el que veig és que els castiga, perquè si el dia 5 de desembre passat, d'aquest mes, el dia que va entrar en vigor aquest decret llei, no estan aprovats ni els PIAT ni les adaptacions dels plans territorials als consells, ni els plans de desenvolupament turístic als municipis, aquestes institucions no podran accedir a les mesures de foment que promogui el Govern. El Govern incapaç

d'aprovar el reglament castiga els consells i els ajuntaments, en lloc de mirar per què no han fet aquestes tasques i ajudar-los; el Govern exigeix als consells i als ajuntaments el que ell no és capaç de fer: planificació. I sense memòria econòmica aquest decret llei -no l'hem vista almanco- l'exigència de planificar les inversions de l'article 76, que vostè també ha esmentat, és una carta al reis mags, ja que la inversió pública a les zones turístiques, excepte a les del Consorci de la borsa de places, que només afecta a Mallorca, és nul·la, no hi ha cap inversió, no n'hi ha cap ni una. Però continua el decret llei amb més obligacions per als consells insulars, ja que ara els PIAT també hauran d'analitzar la incidència del tot inclòs i de les estades en habitatges turístics. Els castiga si no tenen la feina feta, i al mateix temps els en dóna més. Tot inclòs i lloguers turístics fa estona que haurien d'estar estudiats, però el Govern no ho ha fet i ara passa el problema als ajuntaments, i així un queda com un rei. El problema que ha creat el Sr. Rajoy l'han de resoldre els consells per mor de la inactivitat del Govern. És cert que sense PIAT aprovats i sense POOT no tenim instruments de planificació turística, i per això no hi ha intervenció en els àmbits turístics. Quan faran aquestes intervencions, segons el conseller Delgado en el seu moment tan i tan i tan necessàries? Esperam veure-ho perquè passa el temps i no ho veim.

Al nostre entendre, i ja ho vàrem dir, a més, a la ponència de la llei, a la ponència de la comissió de la llei, és una barbaritat lligar el paràmetre estructural com és la ràtio als mesos d'obertura dels establiments, perquè una vegada construït l'establiment, si després no té obert els onze -abans dotze, reduïm a onze- mesos, què farem, Sr. Conseller?, farà complir la ràtio?, com? Aquesta bonificació/recompensa al nostre entendre és absurda, i no està ben plantejada. Es podria fer un altre tipus de bonificacions, jo crec que s'haurien de fer, fiscals, per exemple, o d'una altra qüestió, però que no estiguin basades en l'estructura de l'edifici, perquè si no es pot complir la primera part, després què feim amb la segona, que ja la té incorporada l'edifici?

Pel que fa a l'article 5, només faltaria que la Comissió de dispenses valoràs les de caràcter mediambiental; el millor per a nosaltres, Sr. Conseller, hauria estat suprimir l'article, però, vaja, ja està bé així. Aquest decret llei admet de forma clara el fracàs de l'allargament de la temporada. La Llei de turisme establí que per contribuir a la desestacionalització una empresa turística i també comercial havia d'acreditar un període d'obertura de vuit anys; ara sis mesos ja ens basten.

Zones madures; vostè també n'ha fet un esment. Els particulars també podran instar aquesta declaració de zona madura amb una sèrie de requisits. Crida l'atenció que un particular hagi de proposar la reordenació urbanística, si escau, i la creació de millora d'equipaments turístics i de producte turístic. Són tasques pròpies de l'administració, que al nostre entendre en cap cas no corresponen fer o planificar als particulars. Està clar, si no tenim PIAT i per això no intervenim, ara al final aquesta planificació la farà cadascú al seu redol?, no ens pareix que sigui una mesura interessant ni assenyada. A les zones madures, per a uns certs establiments, ni ràtio ni intercanvi de places, un nou tipus de barra lliure, només per a segons quin tipus de clients, això sí, faltaria més.

Crida l'atenció també que aquest decret llei no vagi acompanyat de cap memòria, ja ho he dit al principi, econòmica, ja que parla d'inversions públiques a molts dels seus articles. Això ens fa pensar que no hi ha recursos per dur a terme aquestes inversions; de fet en els pressuposts no hi són. Per què tanta urgència si no té disponibilitat de recursos? Potser sigui perquè aquest decret llei en realitat sigui per aplanar camí a inversions privades, com ja va passar, per exemple, entre altres casos, en el decret llei de Ses Fontanelles. I així ho pensam, sobretot quan veim l'article 16. Tots els decrets han tengut un perquè, i aquest també el té, i el més segur és que no sigui cap de les modificacions que fins ara hem vist, que no són realment extraordinàries, ni en cap cas urgents. Possiblement l'article 16, i el 17 per un altre motiu, siguin l'objecte real d'aquest decret llei.

L'article 16 és una nova excepció de la normativa general i bàsica del sòl a favor dels empresaris hotelers; la delimitació d'una unitat d'actuació suposa des de la Llei del sòl del 75 la suspensió de llicències dins l'àmbit, per la senzilla raó que fins que no hi hagi repartiment de càrregues i beneficis no es pot saber el dret urbanístic de cada propietari. En la reserva de dispensació de les prohibides per la llei del sòl autonòmica que aquest decret disposa, els propietaris d'un establiment hotelier que estigui en una unitat d'execució poden fer les obres previstes a la disposició addicional quarta de la Llei de turisme, una alteració tan greu de les normatives bàsiques, a més de ser directament inconstitucional, ha de respondre a objectius molt poderosos. Hi ha algun hotelier, segur, seguríssim, que està enganxat a una unitat d'execució, i amb aquest decret llei es vol amnistiar del compliment de la normativa general, la normativa que tots els altres ciutadans han de respectar. La defensa de l'interès general és contrària a aquestes excepcions que un cop i un altre el Govern del Partit Popular practica. Volem saber, Sr. Conseller, quin o quins hotelers es beneficien d'aquest esperpent d'article. La disposició addicional quarta de la Llei de turisme permet ampliacions d'un 20% sobre el que existeix i fins a un 50% a hotels de cinc estrelles, és a dir, un increment d'edificabilitat sobre el que ja existeix, quasi res. Seria bo saber si aquests increments, en el cas de l'aplicació de l'article 16, se sumaran a l'aprofitament assignat pel Pla general de tot l'àmbit de les unitats d'execució, o allò que creixi l'hotel afectat fins a un 50% del que tengui construït s'haurà de restar de l'aprofitament d'altres propietaris de l'àmbit de la unitat d'execució corresponent. Tenim aquí dissenyat un pla Robin Hood turístic invers, Sr. Conseller: el que dóna a l'empresari turístic ho resta als altres propietaris, i tots contents.

El segon punt del mateix article penós trasllada una excepció territorial implantada pel Partit Popular dels habitatges unifamiliars als hotels; ho permet, en tot cas. Fins ara la justificació és que un habitatge unifamiliar no cal que estigui connectat a una xarxa de clavegueram, i pot funcionar amb fossa sèptica pel seu baix impacte en relació amb els edificis plurifamiliars, que segons Medi Ambient mai no poden abocar a una fossa i han de comptar amb xarxa de sanejament. Ara els hotels que estiguin en una unitat d'execució poden tenir com a tot sistema de sanejament una fossa sèptica, això sí, degudament homologada.

Veim que en el futur aquest joc destructiu entre turisme i territori ens durà un proper decret llei del Sr. Company per establir unes excepcions de la fossa sèptica als edificis plurifamiliars, ja que contaminen menys que els hotels, un camí que no és el de la qualitat, Sr. Conseller. Aquest decret llei va fot qui fot, i amb aquest camí prest el fems serà sostenible mentre no superi l'alçada real o permesa de la planta hotelera de les Illes. És aquesta la nova estampa turística del canvi de model?, jo crec que no, Sr. Conseller.

L'article 17, en canvi, sí que és vera que és una rectificació clara, és l'exponent de la manca de rigor, de la improvisació contínua d'aquest govern, que ha de rectificar, evidentment que ha de rectificar, és que no li queda més remei que rectificar: una nova dispensa d'una llei excepcional, la 5/2014, per corregir un cop més un oblit de la mateixa llei, que no va preveure qui autoritzaria la llicència de primera ocupació dels edificis ni qui faria la inspecció prèvia del final d'obra, quasi res. Per arreglar-ho el Govern pren el poder legislatiu i altera la jerarquia de les lleis urbanístiques, amb la suplantació del Consell de Mallorca i l'Ajuntament de Manacor. I més encara: aquest decret llei assenyala que la declaració responsable de l'activitat s'autoritzarà conjuntament amb el final d'obra, tot un desgavell. El projecte d'activitat sempre s'ha d'autoritzar prèviament o simultàniament amb la llicència d'obres, i ara, quan ja han donat la llicència d'obres sense projecte d'activitat, ara volen solucionar la papereta amb aquest nyap singularitzat.

Votarem en contra de la validació d'aquest decret llei. Sobren els motius. La forma és la d'una llei d'acompanyament, en realitat, disfressada de decret llei, que tampoc no és adient, i el fons és per resoldre qüestions que s'havien d'haver previst. No és per atacar l'estacionalitat. Cap de les mesures que proposen no són pel que diuen que seran; aprofundeix encara més en les arbitrietats de la Llei de turisme: més excepcions, més rebaixes, més inseguretat jurídica, correcció d'errades, mesura mides d'interessos que beneficien, com sempre, els de sempre... No és extraordinari ni urgent, és el de sempre. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari MÉS, diputat David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bona tarda a totes i a tots. *“El cambio político en una sociedad moderna no es nunca una amenaza, en el peor de los casos es un accidente. La amenaza solo es que un nuevo gobierno no comprenda el modelo económico y tome decisiones que paralícen y desmonten aspectos fundamentales de un modelo que está funcionando y que nos lleva a un círculo virtuoso. El líder de la patronal reitera que no tenemos miedo, no tenemos miedo, pero confía en que la sociedad a la hora de votar lo haga con la cabeza, el corazón y el bolsillo, no con el hígado y el estómago, vísceras poco apropiadas para tomar decisiones.”*

Saben qui va dir això? El primer que va sortir a aplaudir la llei que ens intenta imposar el Sr. Bauzá i que acabam de discutir fa un moment, el president de la Federació Hotelera, el Sr. Aurelio Vázquez, día 10 de novembre d'enguany. *“No tenemos miedo”*, *“no tenemos miedo”* però al cap de 20 dies el Govern ja tenia aquest decret llei preparat, demostrant una vegada més per a qui governa, per a la veu de l'amo, per si quedava qualche serrell sense resoldre amb la Llei del turisme i les successives modificacions que han fet, demostrant sempre per a qui governen, doncs ara, per si de cas, com que *“no tenemos miedo”*, decret llei al cap de pocs dies.

Jo la política procur fer-la amb el cap i també amb el cor, però de vegades també se'm regira el fetge quan parl de turisme, perquè quan parl de turisme, és amb l'únic que estic d'acord de l'exposició de motius, tot i que la fa en un sentit totalment contrari al que jo entenc, és, efectivament, parlar de tots i de tothom, i darrera el turisme hi ha persones. I quan diem que tot és turisme, dic que se'm regira el fetge, perquè jo no sé si vostès saben que fa pocs mesos, la coordinadora de sindicats d'Amèrica llatina, va encomanar un estudi a una universitat espanyola, sobre les condicions de vida i de feina de les cambres de pisos a Mallorca, a Mallorca! A Balears! Això a Amèrica llatina, que se suposa que és el tercer món, que són països en via de desenvolupament. I els representants dels treballadors i treballadores d'allà, on el turisme és incipient i de la mà moltes vegades de les empreses que es beneficiaran per aquest decret, encomanen un estudi a l'acadèmia, a la universitat, sobre com treballen aquí les dones en particular. Dones que poden ser de 50 i busques d'anys que els ho recoman molt, més que llegir qualsevol pamflet d'Exceltur, sobre quines són les condicions de feina en què treballen dones que podrien ser ma mare o la mare de molts de vostès a hotels de les Illes Balears, forçades a fer més de 25 habitacions en un sol dia! I amb quines condicions inhumanes es fa feina avui dia! Això és parlar de turisme, això és parlar de turisme, i per això, se'm regira el fetge quan es diu que tot és turisme, però encara no s'ha fet cap decret, ni s'ha pres cap mesura urgent per abordar una qüestió com aquesta. Se'm regira el fetge, se'm regira el fetge! No s'ha fet, i evidentment aquest decret tampoc no parla de les condicions de vida de les cambres de pisos. Tornen legislar a favor de qui les exploten!

S'imaginem, des del tercer món es preocupen per dir, alerta anam cap allà, cap al que passa a Mallorca, cap al que passa a les Illes Balears. Jo crec que hi hauríem de pensar tots. No s'ho prenguin com a una crítica, s'ho prenguin com una reflexió col·lectiva que crec que hauríem de fer si realment estam

preocupats per cap on va aquesta societat, si tenim tan clar quin és el model.

De què parla idò el decret? Perquè d'això no en parla, ja els ho dic i he gastat cinc minuts, doncs, segons l'exposició de motius i el que ens ha dit el conseller, que més o manco ve a ser el mateix, tres coses: primer, els ha entrat una urgència desestacionalitzadora; fa trenta anys que parlam de desestacionalització, però ara els ha entrat una urgència desestacionalitzadora, els ha pegat una espècie de diarrea i fruit d'aquesta diarrea ha estat aquest decret. Permeti'm que em posi un poc escatològic per calmar una mica la meua indignació.

Segon motiu pel qual han aprovat aquest decret: *“acomodar, -cit textualment-, millor la Llei 8/2012, la Llei de turisme, a les directives europees mediambientals”*.

I després, tercer, com que tot és turisme, doncs va, anem a agranar, agafem la granera, Son Espases, energia, -que no dic que no hi hagi coses d'aquestes que estiguin bé-, Son Espases, energia, i fins i tot el centre Rafel Nadal, que miri que la llei era senzilleta, però fins i tot en això s'han equivocat, vatua el món! Però, és igual.

Disseccionem-ho una mica aquest decret. Capítol 1, article 1, declaració de bones intencions, sinònim de vaselina política a hores d'ara.

Capítol 2, articles 2 a 14, mesures en matèria turística. Això és el que realment ens hauria d'ocupar i preocupar. Articles 3 i 4 sobre els PIAT, una de cal i una d'arena. Bé, que els consells es posin les piles i els ajuntaments adaptin els PIAT als plans territorials insulars i es condicionin les ajudes a això. Amb això hi estic d'acord. Ara, malament llevar ràtios, malament llevar ràtios; no es tractava de regular, d'ordenar? Idò, ara si hi ha qualche tipus d'establiments, com els hotels urbans, que estan oberts almanco onze mesos a l'any, ja ens carregam les ràtios. Una altra vegada feim lleis, però a la vegada que feim lleis, feim excepcions. No sé si tenim en aquests moments entre lleis i decrets llei, més excepcions que lleis i decrets llei, però bé, és igual, hauria de ser a la inversa. Articles 5 i 6, per allò d'acomodar la Llei del turisme a la normativa mediambiental europea.

Aquí tenc una comunicació que diu: *“Asunto: disconformidad de la Ley 8/2012, de 19 de julio de turismo de las Islas Balears, con la Directiva 2011/92 UE, relativa a la evaluación de las repercusiones de determinados proyectos públicos y privados en el medio ambiente”*. Comunicació de la Unió Europea al Govern: *“Tras este rechazo se abre la posibilidad de la apertura por parte de la comisión de un procedimiento formal de infracción a Balears i al Regne d'Espanya, de l'article 258 del funcionament de la Unió Europea”*. Bé, acomodar no, reconeguim l'error, s'han equivocat, s'han passat pel forro, amb la Llei de turisme, els ho vàrem advertir, la normativa mediambiental, i està molt bé que el Sr. Company faci informes contra les prospeccions, perquè afecten el nostre medi ambient, però la seva Llei de turisme, Sr. Martínez, també afecta el nostre medi ambient, i la Unió Europea els ha amenaçat en sancionar i ara corren, no a acomodar, sinó a adequar la llei per evitar una sanció. Reconeguim que s'han equivocat, no passa res.

Article 8, rebaixa a sis mesos del condicionant, qualque condició que posen qualque vegada i encara la rebaixen. L'article 72 de la Llei del turisme, sobre accés a les ajudes que posi el Govern damunt la taula en matèria de turisme. O sigui, desestacionalitzar, que a partir de vuit mesos es consideri que desestacionalitza d'obertura em sembla molt bé, però, i per què el rebaixen a sis? No era per desestacionalitzar, no era per desestacionalitzar? Ara ja desestacionalitzar ho considerem a partir que un establiment sigui obert a partir de sis mesos.

Article 9, zones madures. Modifiquen l'article 77, ja l'havien modificat amb el Decret 1/2013. Tornen passar l'arada davant el bou, conseller, sí, zones turístiques madures, però ahir ja anuncia que demà declararan zona turística Magaluf, curiosament falta el batle de Calvià, anuncien 50.000 mesures per a Magaluf, entre les quals moltes de màrqueting, a part de la declaració de zona turística madura, per exemple, combatre i prohibir el *pub crawling*, cosa que nosaltres li plantejàvem aquí fa pocs mesos i em deien el mateix que em deien dels *party boats*, que no s'hi podia fer res, que no s'hi podia fer res, també m'ho deia el Sr. Martí, que no hi estava d'acord, però no s'hi podia fer res. Ara es pot prohibir i tot, no sé si es per això que no hi era el batle de Calvià, però no hi era.

Zones turístiques madures. Però què plantegen respecte les zones turístiques madures aquest decret? Primer, que es pot declarar una zona turística madura a iniciativa privada. O sigui, un senyor que té una empresa, vull imaginar que serà un hotelier, proposa que l'administració li declari aquella zona com a zona turística madura. Jo crec que és un poc el món a l'inrevés, que és l'administració, els que governen, l'ajuntament, el Govern i el consell que hauria de veure que aquella zona, evidentment, necessita unes millores integrals i passa a procedir a aquesta declaració, no a iniciativa d'un que només mirarà per a ell mateix.

Prioritzar les ajudes perquè són zones estratègiques. Qui marcarà l'estratègia? El Govern balear i les altres administracions hi hauran de posar doblers, plans plurianuals d'inversions. Jo sé que a vostès els agrada sobretot en turisme això dels Dimitri's, els russos els encanten, dimitir ja no, és una paraula molt semblant, ho hem vist avui matí, però això ja me recorda la URSS, amb els plans quinquennals d'Stalin. O sigui, declaració de zona turística madura a iniciativa d'un particular, però les administracions hauran de fer plans d'inversió plurianuals, la URSS. Vostès són el Govern de la URSS.

I el darrer, una autèntica patata jurídica, on jo crec que aquí els juristes qualque cosa haurien de dir: la declaració de zona turística madura implica...-quin concepte jurídic!-, la necessitat de tramitar un pla de reforma integral de la zona. O sigui, el primer passa a ser el darrer i a més, llibertat absoluta, doncs, ja veurem; si s'impliquen en la necessitat de tramitar, jo no sé, jurídicament, es tramitarà o no es tramitarà, però això no està ben redactat.

Article, augmenta la temperatura. Modificació de l'article 89, de les excepcions de la llei. Article 11, ja l'absurd, modificació del Decret 1/2013, zones turístiques madures, perquè el Decret de zones turístiques madures es pugui aplicar, encara que la zona no sigui declarada turísticament madura.

Article 12, orgàsmic, des del punt de vista de la desregulació que despús-ahir el conseller de Medi Ambient em demanava què era això de la desregulació, modificació i disposició addicional quarta, que és un dels punts més desreguladors de la Llei del turisme, ampliant la discrecionalitat, ampliant novament les excepcions. O sigui, feim 50.000 lleis, però després reforçam i cada vegada que modifiquem és per augmentar les excepcions.

I amb els articles 13 i 14 és que ja mostren la poteta, article 13, modificació de la disposició addicional cinquena, ampliació de l'amnistia de places hoteleres il·legals. O sigui, aquí no es pot parlar de lloguer turístic, en tot cas, com el tot inclòs, s'estudiarà la incidència qualque dia. Però en canvi, mentre aquest debat no es fa i les administracions no fan la feina que han de fer, tornam fer una amnistia de places hoteleres, com si aquestes no tenguessin incidència, i ja en duim més de 3.000 de legalitzades aquesta legislatura. I encara els donem una pròrroga, no fos cosa que, malgrat alguns no tenen por, hi hagi un canvi i això no sigui possible.

Article 14. Modificació de la disposició addicional desena, perquè no només siguin les instal·lacions militars, sinó les portuàries i sobretot en domini públic que també puguin acollir activitats i establiments turístics i hoteleres. Ja és un còctel explosiu, juntament amb la seva Llei de ports, doncs em confirmen aquella idea que volen convertir Mallorca i les Balears en un *Miami Beach*.

I disposició transitòria. Si pujam categories dels hotels amb les reformes, ja llevam el límit que també es puguin ampliar places. Això és la desregulació. Si fer una llei..., tenim 50.000 lleis, jo trob que en tenim de sobra, lleis a més llarguíssimes de 100 i busques o 200 articles, però després excepcions, excepcions i excepcions, idè per què volem tantes lleis?

Senzillament impressionant i molt significatiu que aprofitin no sols novament la figura del decret llei, el número 23, vostès mateixos ho han dit, sinó a més el darrer plenari de l'any d'aquest Parlament, com per rematar la jugada amb això. Jo crec que posa en evidència dues coses: primer, la seva manera de governar, fixi'ns ja els ho vaig dir l'altre dia, o sigui ara a partir de gener tenim fins i tot sessions habilitades per discutir allò que sí podria ser perfectament un decret i no els diríem res, la llei de sancions que du el meu amic el Sr. Veramendi, la llei de sancions del transport marítim, activitats aquàtiques, subaquàtiques, això, si ho haguessin fet mitjançant decret nosaltres no tendríem res a dir, però en canvi això que debatem ara i que serà l'única oportunitat que tendrem per fer-ho i que té moltíssima transcendència i que toca moltíssims temes, jo només m'he entretingut en una parts dels turístics, idè avui ho finiquitam. Es demostra la manera que tenen de governar.

I dos, demostra també i posa en evidència per a qui governen, governen per al *lobby* hotel·ler, governen per al Sr. Vázquez, que està content que aprovin lleis i com més redueixin aquest Parlament i menys tinguem l'oportunitat de parlar d'aquestes coses aquí millor. No governen per a les cambres de pisos, que podrien ser ma mare i podrien ser la mare de molts de vostès. Aquest és el model de societat cap on anam, governen per als qui no posen ni el cap ni el cos, sinó sobretot la butxaca. I la seva butxaca per prendre decisions i influir malauradament sobre vostès i desprestigiar fins a l'infinit aquesta democràcia que ja prou tocada estava.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara d'intervencions en torn de rèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular la Sra. Lourdes Bosch, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sra. Presidenta. Bien vamos a aclarar conceptos porque vemos que tienen lagunas y confusiones con este decreto ley. Sra. Oliver, el objeto real de este decreto ley es exactamente todos y cada uno de los puntos que llevamos en el mismo, ni más ni menos. Lo que usted lee es lo que queremos aprobar.

Respecto a la desestacionalización. Nos acusa de que como no lo hemos conseguido y ahora se acaba la legislatura, tenemos que correr para sacar un decreto ley. Mire Sra. Oliver, ojalá estuviera más atenta en todas las comisiones, en todas las comparecencias y en todos los plenos,...

(Remor de veus)

... el Sr. Conseller le ha explicado por activa y por pasiva que desde el 2009 hemos conseguido el mejor octubre, hemos conseguido el mejor septiembre y hemos conseguido el mejor mayo y el mejor abril; hemos incrementado un 11% abril, un 13% septiembre y un 19% octubre durante estos tres años de la legislatura del Partido Popular. ¿Pero sabe qué? No nos conformamos con estos resultados, queremos más y por eso sacamos este decreto ley para conseguir todavía mayor desestacionalización.

Usted hasta viene a recriminarnos el *reglament*. El *reglament* Sra. Oliver lo va a ver en dos o tres meses, lo que pasa es que, mire, así como en la etapa anterior se estuvo 19 años sin *reglament* de turismo, en este caso hemos tardado 2 años, ¿por qué? Porque hemos querido consensuar y hemos querido llegar a un acuerdo con todos los consells y con todos los sectores implicados en el mismo. Lo que hacemos, tratamos de hacerlo lo mejor que podemos.

Respecto a la solicitud de zonas maduras, tanto el Sr. Abril como la Sra. Oliver, parece que no lo han entendido. Una cosa es que un particular pueda instar, pueda pedir a la administración a ver si le parece bien que esa zona sea declarada como zona madura, y otra cosa es que ellos vayan a decidir y planificar. Eso no es así, léanse por favor el Decreto ley de

zonas maduras. Quien decide sí o no y quien planifica es el ayuntamiento y es el consell, y lo demás es una instancia para ver si el ayuntamiento y el consell lo tienen a bien. No son ellos los que van a planificar, planifican, y vuelvo a repetir, las administraciones, ayuntamientos y consells respectivos.

Por cierto, ¿ustedes no son hipotéticamente los defensores teóricos, ya vemos, de la participación ciudadana? ¿Por qué les molesta que un ciudadano pueda instar a que se declare zona madura la zona donde él vive, la zona donde él tiene un comercio? ¿Cuál es el problema? ¿No les gusta? Vuelvo a repetir, ellos no van a decidir nada, es la administración competente.

Sr. Abril y Sra. Oliver, por si no les ha quedado claro, se lo repetiré, trabajamos por y para todos los ciudadanos de Baleares. Trabajamos para que los trabajadores tengan contratos dignos y los empresarios cumplan con la legalidad. Miren, les voy a explicar que Inspección de Trabajo en concreto ha impuesto 2.005 multas por valor de 7,9 millones. Velamos por las personas, velamos por los trabajadores de esta comunidad autónoma. Para el próximo ejercicio, están previstas 19.481 inspecciones...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats per favor! Una mica de silenci.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...1.032 inspecciones más fijadas para este año.

Y respecto al *tot inclòs* que están hablando, miren, los 250 establecimientos que han incrementado su calidad de 4 a 5 estrellas, significan reducción del todo incluido. De todas maneras, miren vamos a remitirnos un poquito para refrescarles la memoria, al Decreto ley 5, 9, de 27 de noviembre, de medidas relativas al *servei públic regular de viatgers*, esto era un refundido donde igual modificaban la Ley 4/2008, que delimitaban el planeamiento general de Formentera, que hablaban de concesiones, o que modificaban la Ley 8/2006. El Real Decreto ley del 29 de mayo *de mesures ambientals per impulsar les inversions i activitats econòmiques a les Illes Balears*, tiene 35 artículos en donde todo son modificaciones de otras leyes, artículo 2, modificación del apartado k) del artículo 5 de la Ley 11; modificación del artículo 5 de la Ley 11 de 2006; adición de un nuevo artículo con el número 6 bis, así todo un decreto ley. Y así podría seguir uno y otro. Ustedes hicieron exactamente esto en la legislatura pasada y con esto no es el mensaje de y tu más. No, no, si era necesario y urgente para el bien común, bien hecho estuvo. Ojala hubieran hecho más decretos leyes que hubieran impedido la sangría de 46.000 personas aumentando las listas de paro.

(Remor de veus)

Ojalá hubieran hecho decretos ley que hubieran parado la destrucción de empresas, el incremento de la pobreza, la destrucción del estado del bienestar, ojalá. Con esto pretendemos demostrar su grave incoherencia, su hipocresía. ¿Por qué ustedes sí y nosotros no? Aquí no hay dos reglas del juego, unas para ustedes y otras para nosotros. Las mismas reglas para todos y la realidad es que ustedes legislaron con decretos ley, modificaron leyes mediante decretos ley y recalificaron terrenos mediante decretos ley. ¿Por qué nos quieren dar lecciones? Se dan cuenta de que su filosofía política se basa en “haz lo que digo, pero no lo que hago”. Oigan, sean coherentes porque la ciudadanía es una de las cosas que nos exige a los políticos, coherencia se predica con el ejemplo.

El presente decreto ley es absolutamente necesario. Reflexionen. De 41 leyes que ha aprobado este gobierno ¿a cuántas han votado a favor? ¿Se dan cuenta de su actitud? No, no, no...

Ha quedado demostrado que este decreto ley es necesario, es urgente, impulsa la desestacionalización, mejora la legislación vigente y garantiza la atención sanitaria a las personas, esas que dicen que tanto les importan. Demuéstrelo y voten a favor de ellas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Isabel Oliver, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Gràcies. Jo no els acús de res, Sra. Bosch, el que jo dic és el que veig, i el que veig és que això és un autèntic nyap legislatiu, en el fons i en la forma, i res més; cap novetat, per altra banda.

Per començar pel darrer que estava dient, digui'm per favor -li puc donar tot el meu temps, si això fos possible- en què millora la desestacionalització, la competitivitat i totes aquestes coses la part referent a Son Espases, per favor! No ens prenguin pel *pito del sereno*, és que ja està bé!, és que és una vergonya. És a dir, una cosa és que s'aprovi, però l'altra és que a sobre hàgim d'estar contents; és que no hi estam perquè no hi podem estar mai, amb aquest nyap normatiu que ens duen aquí com a cap d'any, per favor!, és que ja està bé!

(Alguns aplaudiments)

És que el tema és el que vaig dir l'altre dia també ja al conseller: el que nosaltres veim és que, en una de les qüestions que no he estat repassant, és el tema de l'ampliació una vegada més del termini per poder legalitzar les places turístiques. Això em fa pensar que vostè ha detectat que n'hi ha més, primera qüestió, perquè si no ho hagués detectat no ampliaria el termini. Sí, ha posat això en el decret llei perquè ho vol ampliar, perquè si no no ho hauria posat, és que si no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, no pot intervenir. Sr. Conseller no pot intervenir.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

...no ho hauria posat. Una. O sigui, ho ha posat perquè han detectat que hi ha més places il·legals, que hi continua havent moltes places il·legals als nostres establiments d'allotjament, i vostè el que fa, en comptes d'actuar, el que fa és més termini, un regal magnífic de Nadal, precisament, perquè això dóna beneficis, eh? Parlam de places il·legals, parlam de lloguers turístics, parlam de tot això; res cap a Hisenda, un desastre i tal. Ara, aquestes, més termini perquè puguin anar fent tot allò que hagin de fer fins ara.

També crida l'atenció allò dels fars, que tampoc no ho he esmentat. Els fars són unes instal·lacions públiques i no hem detectat nosaltres cap manca d'infraestructures ni d'establiments d'ús turístic. Hi pot haver discrepància; aquí jo el que li dic és que nosaltres pensam que els fars haurien de continuar essent públics, i allò ideal seria que fossin d'ús públic. No ens pareix que sigui interessant.

Crida l'atenció, amb tot aquest afany desestacionalitzador, realment, que els ha entrat ara a finals d'any, que no hi ha cap mesura que no sigui per al sector d'allotjament; totes, totes van..., però per favor, Sr. Conseller!, miri-ho. És a dir, per al que no és oferta d'allotjament, excepte allò dels fars, que podria ser una cosa, excepte aquesta totes: menys..., mesos oberts, fora ràtios, més temps per modernitzar quan la llei és de l'any 90... Molt bé, d'acord que vagin modernitzant. És a dir, es veu clarament que, clar, tot això ve de la Llei de turisme, i la Llei de turisme és hotelera, sempre ho hem dit, perquè és que ho és; tota la resta és circumstancialment i com perquè no ens ha quedat més remei hi ha posat part de l'oferta complementària, però no molta cosa més.

Nosaltres veim que això és, ja li ho he dit, és un nyap legislatiu. Hi ha coses que poden ser interessants i que no mereixen el rebuig, està bé, però pens que s'hauria d'haver fet com toca, amb una llei normal, amb una llei que s'hagués pogut parlar i aclarir. Nosaltres no hem canviat la nostra opinió respecte de la meua intervenció inicial, evidentment, i votarem en contra d'aquest decret llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS, el Sr. David Abril. Cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, tres cosetes, només, que m'he deixat. Una, preocupació pel que implica; ja li he demanat informes jurídics, perquè primer de tot no tenir encara gaire clar quines són les implicacions reals d'una declaració d'interès autonòmic, però sobretot quina és la repercussió de la declaració d'interès autonòmic sobre una qüestió intangible com és l'Aparador turístic intel·ligent, que vostè, conseller, fa dues setmanes va venir aquí a defensar, a comparèixer en el Parlament, i ni tan sols no ens va insinuar que pretenguessin declarar-lo d'interès autonòmic. Però a més com afecta una declaració d'aquest tipus a això, que a més respon a un servei que està contractat amb una gran empresa en aquest cas que els agrada molt, que té molts de contractes d'aquest govern, com és El Corte Inglés? No parlem d'una zona que s'ha de restaurar, que s'ha de reconvertir i que s'han de donar facilitats administratives, parlem d'una cosa que ja està adjudicada, que gestiona una empresa i que a més és un bé o un servei intangible. No tenim ni idea de quina serà la implicació d'això.

Segon, zona turística madura, declaració de zona turística madura. Ja li he dit el que pensam, i li he dit quin és el handicap que veim a la seva proposta, sobretot amb la idea aquesta que es declari a iniciativa particular, i estic pensant en Magaluf. No és una declaració de zona turística madura però sí és una declaració d'interès autonòmic, el projecte del Sr. Melià de reconversió. Això ha servit per millorar Punta Balena? No. El que no ens agrada a ningú dels que som en aquesta sala de Punta Balena no només no s'ha reduït sinó que s'ha incrementat en aquests darrers anys, i no li estic atribuint tampoc la responsabilitat en això, però ara tenim el bolet de la declaració d'interès autonòmic de Melià; darrere, la marina de Magaluf, i anam fent bolets, però vostès renuncien a això que li vaig criticar l'altre dia: per una part no entenen bé la col·laboració publicoprivada, perquè la manegen des d'un profund desequilibri, des d'un profund desequilibri, vostès renuncien a exercir el seu lideratge públic, i si no hi ha qualcú que digui que a Magaluf hem de fer un canvi global, idèl que tens són bolets particulars, i vostès donant totes les facilitats del món, perquè a més es pensen que el mercat ho arreglarà tot sol. Resultat, Punta Balena i els escàndols que surten cada any van a més, i això no ho arreglaran amb una nova declaració de zona turística madura de Magaluf a iniciativa particular. I vostès quan prendran la iniciativa? Aquesta és la pregunta.

I ara allò darrer, acab. M'agradaria parlar de Cuba, eh?, m'agradaria parlar de Cuba...

(Remor de veus)

...que és el tema del dia. Primer de tot..., primer de tot per solidaritzar-me, jo crec que en nom de tots vostès, amb el poble cubà, perquè avui crec que s'obre una nova etapa d'obertura, de major democratització, de llibertat...

(Continua la remor de veus)

...a un lloc on hi ha molts d'interessos, el vicepresident mateix hi va anar fa poc a defensar, entre altres coses, els interessos d'aquí... Ja té repercussions directes sobre això, Cuba, *Estados Unidos*; Escarrer a una revista, una publicació econòmica: "*Escarrer y Fluxà son los más beneficiados*" per l'obertura de Cuba, ja avui gràcies a l'acord amb el Sr. Obama.

(Continua la remor de veus)

Sap què passa? Que això, en termes de poder, fa que les nostres empreses locals siguin més fortes, que aquests que es beneficiaran d'aquest decret que validarem avui siguin més forts, a Cuba i aquí, i a mi allò de Cuba no és que no m'importi, ja li dic que tota la solidaritat, però em preocupa aquí, perquè el desequilibri de poder que hi ha entre aquest lobby i qui hauria de fer de contrapès, que són vostès, encara es fa més gros.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat començam amb la votació, i demanaré a la cambra si valida o no el decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i els vots negatius favorables a la derogació.

Passam a la votació. Votam.

Queda aprovat, queda convalidat per 31 vots a favor i 20 en contra.

Un cop validat el decret he de demanar si qualche grup desitja la votació perquè es tramiti com a projecte de llei. Cap grup no ho demana?, per tant no es demana. Idèl no procedeix la votació.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Senyores diputades i senyors diputats, just un segon. Senyores diputades i diputats, ara hi ha una copa de Nadal que ha presentat la casa. Si volen quedar o no volen quedar, molts d'anys a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS